॥ श्री गुरुभ्यो नमः॥



॥ हरिः ओम्॥







VEDA MANTRA

Collection of Mantras as taught by

Shri M K Sivan

[Disciple of Guruji Shri S S Iyer, Arunalaya, Dombivli (East)]

At

Lakshmi Sabha Gruha GMES High School Stilt Vile Parle (East)

Compiled By Shri NK Venkitaraman.

[For a free copy of printable PDF file write to nkv.nvr@gmail.com]

(All texts have been carefully proof-read. Every effort has been made to ensure that no errors exist in these texts. If you find an error, please report it so that it can be corrected.)

BOOK -1

UDAGASHANTI & SHANTI JAPAM



SR NO	DETAILS	PAGE
1	SUDARSHANA MANTRAM	5
2	GANAPATHI PRARTHANA	5
3	SARASWATHI PRARTHANA	5
4	GANPATYATHARVA SHERSHAM	6
5	VARUNA JAPAM	9
6	UDAKASHANTI	16
7	Vedadaya	17
8	Krunushva Paaja	17
9	Raashtrbrutham	22
10	Panchachoda	25
11	Aprathiratham	26
12	Vihavyam	28
13	Mrugaram	29
14	Sarpaahuti	31
15	Gandharvaahuti	32
16	Agyaani	33
17	Atharvashirasam	34
18	Pratyangirasam	34
19	Nakshatravaakyam	44
20	Swahakaram	53
21	Pavamanam	58
22	Prokshana Mantram	60
23	SHANTIJAPAM	62
24	Vedadaya	63
25	Rakshognam	63
26	Aapyaa	65
27	Pavamana Sooktam	66
28	Vaastoshpada Mantram	68
29	Varuna Sooktam	68
30	Brahma Sooktam	69
31	Vishnu Sooktam	69
32	Rudra Sooktam	70
33	Durga Sooktam	71
34	Shree Sooktam	72
35	Bhoo Sooktam	73
36	Bhagya Sooktam	74
37	Mrityu Sooktam	75
38	Aayushya Sooktam	79
39	Navagruha Sooktam	80
40	Dikhpaalaka	82



SR NO	DETAILS	PAGE
41	Nakshatra Vaakyam	83
42	Swahaagaram	89
43	Pancha Shanti	91
44	Namakam	92
45	Chamakam	99
46	Purusha Sooktam	102
47	Uttara Narayanam	103
48	Maha Narayanam	104
49	Nachiketam	105
50	Mruta Sanjeevani Sooktam	112
51	Hrichaam Praachi	113
52	Saptakanta 1 st Panchati	115
53	Ashtakatraya 1 st Panchati	118
54	Ghosha Shanti	121
55	SOOKTAS (not part of Shanti Japam)	126
56	Oshadi Sooktam	126
57	Medha Sooktam	128
58	Neela Sooktam	129
59	Eikamatya Sooktam	130
60	Saraswati Sooktam	131
61	Sarpa Sooktam	132
62	Swasthi Sooktam	133
63	Deevi Sooktam	134
64	MANTRAPUSHPAM	135
65	JAYAADI HOMAM	137
66	POORNAHUTI	143



॥ सुदर्शन मंत्रं ॥

ॐ क्लीम् कृष्णाय गोविन्दाय गोपीजन वल्लभाय पराय परम् पुरुषाय परमात्मने। पर कर्म मन्त्र तन्त्र यन्त्रोषधास्त्र शस्त्राणि संहर संहरा मृत्त्योर् मोचय मोचया। ॐ नमो भगवते महा सुदर्शनाय दीप्त्रे ज्ज्वाला परीताय सर्व दिक्क्षोभण कराय हुम्फद् भ्रह्मणे परम् ज्योतिषे स्वाहाः॥

॥ श्री गुरुभ्यो नमः। हरिः ओम्।॥

॥ गणपति ध्यानम्॥

॥ ॐ श्री महागणपतये नमः॥

॥ सरस्वति प्रार्थना ॥

प्र णो देवी सरस्वती वाजेभि-र्वाजिनी-वती । धीनाम-वित्र्य -वतु ॥

॥ वाग्देव्ये नमः॥



॥ गणपत्यथर्वशीर्षोपनिषत्॥

```
ॐ भद्रं धदातु॥
ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पश्येमा क्षभिर्यजेत्राः।
स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः।
स्वस्ति नो बृहस्पतिर्द्धातु ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
ॐ नमस्ते गणपतये। त्वमेव प्रत्यक्षं तत्त्वमिसि। त्वमेव केवलं कर्तासि।
त्वमेव केवलं धर्तासि । त्वमेव केवलं हर्तासि । त्वमेव सर्वं खल्विदं ब्रह्मासि ।
त्वं साक्षादातमांसि नित्यम्॥
ऋतं विच्म । सत्यं विच्म ॥
अवं त्वं माम्। अवं वक्तारम्। अवं श्रोतारम्। अवं दातारम्। अवं धातारम्।
अवं दक्षिणात्तात्। अवं चोर्ध्वात्तात्। अवाधरात्तात्।
सर्वतो मां पाहि पाहि समन्तात्॥
त्वं वाङमयस्त्वं चिन्मयः। त्वमानन्द्मयस्त्वं ब्रह्ममयः।
त्वं सच्चिदानन्दा द्वितीयोऽसि । त्वं प्रत्यक्षं ब्रह्मासि । त्वं ज्ञानमयो विज्ञानमयोऽसि ॥
सर्वं जगदिदं त्वंत्तो जायते । सर्वं जगदिदं त्वंत्तस्तिष्ठति ।
सर्वं जगदिदं त्विय लेयमेष्यति । सर्वं जगदिदं त्विये प्रत्येति ।
त्वं भूमिरापोऽनलोऽनिलो नभः। त्वं चत्वारि वाक्पदानि॥
```

त्वं गुणत्रंयातीतः। त्वं अवस्थात्रंयातीतः। त्वं देहत्रंयातीतः। त्वं कालत्रंयातीतः। त्वं मूलाधारस्थितोऽसि नित्यम् । त्वं शक्तित्रयात्मकः । त्वां योगिनो ध्यायनित नित्यम्। त्वं ब्रह्मा त्वं विष्णुस्त्वं रुद्रस्तव-मिन्द्रस्तव-मग्निस्त्वं वायुस्तवं सूर्यस्तवं चन्द्रमास्तवं ब्रह्म भूर्भुवः स्वरोम्॥ गणादिं पूर्वमुच्चार्य वर्णादिं-स्तदनन्तरम् । अनुस्वारः परतरः । अर्धेन्दुलसितम् । तारेण ऋद्धम्। एतत्तव मनुस्वरूपम्। गकारः पूर्वरूपम्। अकारो मध्यमरूपम्। अनुस्वार श्र्यान्त्यरूपम् । बिन्दुरुत्तररूपम् । नादः सन्धानम् । संहिता सन्धिः । सैषा गणेशविद्या। गणंक ऋषिः। निचृद्रायत्री छन्दः। गणपति-र्देवता। ॐ गं गणपतये नमः॥ एकदन्ताय विद्महे वक्रतुण्डाय धीमहि । तन्नो दन्तिः प्रचोदयात् ॥ एकदन्तं चतुर्हस्तं पाशमंङ्कशधारिणम्। रदं च वर्रदं हस्तैर्बिभ्राणं मूषकध्वंजम्। रक्तं लम्बोद्रं शूर्पकर्णकं रक्तवासंसम्। रक्तगन्धानुलिप्ताङ्गं रक्तपुष्पैः सुपूर्जितम्। भक्तानु कम्पिनं देवं जगत्कारणमच्युतम् । आविर्भूतं च सृष्टयादौ प्रकृतेः परुषात्परम् । एवं ध्यायति यो नित्यं स योगी योगिनां वरः॥ नमो व्रातपतये नमो गणपतये नमः प्रमथपतये नमस्तेऽस्तु लम्बोद्राय एकद्न्ताय विघ्नविनाशिने शिवसुताय श्रीवरदमूर्तये नमः॥ एतदथर्वशीर्षं योऽधीते। स ब्रह्मभूयाय कल्पते। स सर्वविध्नै र्न बाध्यते। स सर्वतः सुखमधते । स पञ्चमहापापात् प्रमुच्यते । सायमधीयानो दिवसंकृतं पापं नांशयति । प्रातरंधीयानो रात्रिंकृतं पापं नांशयति ।

```
सायं प्रातः प्रयुज्जानो पापोऽपापो भवति । धर्मार्थकाममोक्षं च विन्दति ।
इदमथर्वशीर्षमशिष्यायं न देयम्। यो यदि मोहाद् दास्यति। स पापीयान् भवति।
सहस्रावर्तनाद्यं यं काममधीते। तं तमनेन साधयेत्॥
अनेन गणपतिमभिषिञ्चति । स वाग्मी भवति । चतुर्थ्यामनश्चन् जपति ।
स विद्यावान् भवति । इत्यथर्वणवाक्यम् । ब्रह्माद्यावरंणं विद्यात् ।
नबिभेति कदांचनेति॥
यो दूर्वाङ्करैर्यजति । स वैश्रवणोपमो भवति । यो लाजैर्यजति । स यशोवान् भवति ।
स मेधावान् भवति । यो मोदकसहस्रेण यजति । स वाञ्छित फलमवाप्नोति ।
यः साज्य सिमंद्भिर्यजति । स सर्वं लभते स सर्वं लभते ॥
अष्टो ब्राह्मणान् सम्यग् ग्राहियत्वा । सूर्यवर्चस्वी भवति ।
सूर्यग्रहे महानद्यां प्रतिमासन्निधौ वा जप्त्वा । सिद्धमंत्रो भवति ।
महाविघ्नात् प्रमुच्यते । महादोषात् प्रमुच्यते । महाप्रत्यवायात् प्रमुच्यते ।
महापापात् प्रमुच्यते । स सर्वविद्भवति स सर्वविद्भवति । य एवं वेद । इत्युपनिषत् ॥
सह नाववतु । सह नौं भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहें ॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
ॐ भद्रं धदातु॥
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
```



```
॥ वरुण जपम् ॥
इमं में वरुण श्रुधी हवं मध्याचं मृडय त्वामव स्युराचके
तत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्द्मान स्तदा शास्ते यजमानो हविभिः ।
अहेंडमानो वरुणेह बोध्युरुंश समान आयुः प्रमोषीः ॥
अस्मिन् कुंभे वरुणं ध्यायामि वरुणं आवाहयामि । वरुणाय नमः।
रत्न सिंहासनं समर्पयामि । पाद्यं समर्पयामि । अर्घ्यं समर्पयामि ।
आचमनियं समर्पयामि । मधु पर्कं समर्पयामि । स्नानं समर्पयामि ।
स्नानानन्तरं आचमनियं समर्पयामि । वस्तोतरियं समर्पयामि ।
उपवीतं समर्पयामि । गन्धान् धारयामि । गन्धस्योऽपरि अक्षतान् समर्पयामि ।
पुष्पाणि पूजयामि।
ओं वरुणाय नमः। ओं प्रचेतसे नमः। ओं सुरूपिणे नमः।
ओं अपां पत्ये नमः। ओं मकर वाहनाय नमः। ओं जलाधिपतये नमः।
ओं पाशहस्ताय नमः। ओं अनर्कमणि भूषणाय नमः।
ओं वरुणाय नमः। नानाविध परिमळ पुष्पाणि समर्पयामि।
धूपमाघ्रापयामि । दीपं दर्शयामि ।
धूप दीपानन्तरं आचमनीयं समर्पयामि।
नेवेद्यं -
ओं भूः भुवंः स्सुवंः । ओं तथ्सवितुर्वरेण्यं भर्गो देवस्य धीमहि ।
धियो यो नः प्रचोद्यात् ॥
देव सवितः प्रसुव । सत्यं त्वर्तेन परिषिंचामि ।
```



अमृतोपस्तरणमसि । ॐ प्राणाय स्वाहा । ॐ अपानाय स्वाहा । ॐ व्यानाय स्वाहा । ॐ उदानाय स्वाहा । ॐ समानाय स्वाहा । ॐ ब्रह्मणे स्वाहा । वरुणाय नमः। कदळीफलं महा नैवेद्यं निवेदयामि। अमृतापिधानमसि। आचमनियं समर्पयामि । ताम्बूलं समर्पयामि । मन्त्र पुष्पम् समर्पयामि । सुवर्ण पुष्पम् समर्पयामि । समस्तोपचारान् समर्पयामि । सर्वेभ्यो ब्राह्मणेभ्यो नमः । पुण्याहजपकर्म कुरुध्वम् ॥ कुंभं स्पृष्ट्वा । ब्राह्मणान् प्रतिप्रश्नः ब्राह्मण प्रतिवचनम्ः ओं भवद्भिः अनुज्ञातः पुण्याहं वाचियष्ये ओं वाच्यताम् ओं कर्मणः पुण्याहं भवन्तो ब्रुवन्तु ओं पुण्याहं कर्मणोऽस्तु ओं कर्मणे स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्त ओं स्वस्ति कर्मणोऽस्त ओं रुद्रेकादिशनाख्य महाप्रायश्चित्त (ओं रुद्रैकाद्शिनाख्य कर्मणे स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु (महाप्रायिक्चित्त कर्मणे स्वस्ति ओं सर्वोपकरण शुद्धि कर्मणे स्वस्ति ओं सर्वोपकरण शुद्धि कर्मणे स्वस्ति भवन्तो ब्रुवन्तु ओं कर्मणः ऋद्धिं भवन्तो ब्रुवन्तु ओं कर्म ऋद्यतां ओं ऋद्धिः समृद्धिः पुण्याह समृद्धिः शिवं कर्म अस्तु ओं आदित्यात्मक श्रीरुद्रः प्रियताम् प्रियताम् भगवान् आदित्यात्मक श्रीरुद्रः (ततः कुंबस्य उत्तरतः अन्यस्मिन् पात्रे कूर्चेन कुंभात् उतकं आसिञ्चित) शान्तिः अस्तु । पुष्टिः असतु । तुष्टिः असतु । ऋद्धिः असतु । अविघ्नमस्तु ।

```
आयुष्यमस्तु । आरोग्यमस्तु । धनधान्य समृद्धिरस्तु । गोब्राह्मणेभ्यः शुभं भवतु ।
बहिर् देशे अरिष्ट निरसनम् असतु । उत्तरे कर्मणि अविघ्नमस्तु।
उत्तरोत्तराभि वृद्धिः असतु । सर्व शोभनम् असतु । सर्वाः संपदः असतु ।
(पात्रोत्सिक्तं उदकं कुंभे निनीय । कुंभं स्पृष्ट्वा । जपं कुर्यात् ।)
ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
द्धिकावृष्णो अकारिषम् । जिष्णोरश्वस्य वाजिनः । सुरभिनो मुर्खाकरत् ।
प्रणआयू १ षितारिषत् । आपोहिष्ठा मयो भुवस्तानं ऊर्जे द्धातन । महेरणाय
चक्षंसे ॥ योवः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयतेहनः । उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वंथ । आपो जनयंथा च नः॥
पवमान सूक्त जपं कुर्यात् ः
हिरण्यवर्णाः रुशुचयः पावका यासुं जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भम् द्धिरे विरूपास्तान आपइश् स्योना भवन्तु ॥
-
यासा राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यम् जनानाम् ।
मधुश्चुतरुशुचयो याः पावकास्ता न आपरुशः स्योना भवन्तु ॥
याः पृथिवीम् पर्यसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपश्शः स्योना भवन्तु ॥
शिवेन मा चक्षुंषा पश्यताप शिशवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचम् मे ।
सर्वार अग्नीर रंप्सुषदों हुवो वो मिय वर्चो बलमोजो निधंत्त ॥
पवंमानस्सुवर्जनंः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु मा।
पुनन्तुं मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवः।
जातंवेदः पवित्रंवत्। पवित्रंण पुनाहि मा। शुक्रेणं देवदीद्यंत्।
```



अग्ने कत्वा कतू रनुं। यत्ते पवित्रमर्चिषे। अग्ने वितंतमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे । उभाभ्यां देवसवितः । पवित्रेण सवेन च । ्रदं ब्रह्म पुनीमहे । वैश्वदेवी पुनती देव्यागात् । यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः । तया मद्नतः सधमाद्येषु । वयश स्याम पत्यो रयीणाम् । वैश्वानरो रिंमिर्मा पुनातु । वार्तः प्राणेनेषिरो मयो भूः । ध्यावापृथिवी पयसा पयोभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्। बृहद्भिः सवितस्तृभिः । वर्षिष्ठेर्देवमन्मभिः । अग्ने दक्षैः पुनाहि मा । येन देवा अपुनत । येनापो दिव्यंकर्शः । तेन दिव्येन ब्रह्मणा । इदं ब्रम्हं पुनीमहे । यः पावमानीरध्येति । ऋषिभिस्सम्भृतः रसम् । सर्वर स पूतमंश्नाति । स्वदितम् मातरिश्वना । पावमानीर्यो अध्येति । पावमानीस्स्वस्तयनीः। सुदुघाहि पर्यस्वतीः। ऋषिभिस्सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतर्थं हितम् । पावमानीर्दिशन्तु नः । इमं लोकमथों अमुम् । कामान्थ्समर्धयन्तु नः। देवीदेवैः समाभृताः। पावमानीस्स्वस्त्ययनीः। येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं पुनते सद्। । तेन सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा । प्राजापत्यम् पवित्रम् । शतोध्याम १ हिरण्मयम् । तेन ब्रह्म विदो वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे । इन्द्रंस्सुनीती सहमा पुनातु । सोमस्स्वस्त्या वरुण स्समीच्या । यमो रजा प्रमृणाभिः पुनातु मा । जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु । भूर्भुवस्सुवः । तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञायं । गातुं यज्ञपंतये ।



```
देवीस्स्वस्तिरस्तुनः। स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्।
शन्नों अस्तु द्विपदें। शं चतुष्पदे।
ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः।
नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वय्नये नमः पृथिव्ये नम ओषधीभ्यः।
नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥
ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः।
वास्तोष्पत मंत्रं जपं कुर्यात् ः
वास्तोंष्पते प्रतिजानी ह्यस्मान् स्वावेशो अनमीवो भवानः।
यत्वे महे प्रति तन्नो जुषस्व रान्ने एधि द्विपदे रां चतुष्पदे ।
वास्तोष्पते शग्मया सश्सदाते सक्षीम-हिरण्वया गतुमत्या ।
आवः , क्षेम उत योगे वरन्नो यूयं पात स्वस्तिभि स्सदानः ।
वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्चे भिरिन्दो ।
अजरांसस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्रतिनो जुषस्व ।
अमीवहा वास्तोष्पते विश्वां रूपाण्यां विश्वन्त्र । सर्खां सुशेवं एधिनः ।
शिव शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवंः ॥
वरुणाय नमः । सकलाराधने स्वर्चितं ।
तत्त्वायामि ब्रह्मणा वन्द्मान स्तदा शास्ते यजमानो हविभिः ।
अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुंश समान आयुः प्रमोषीः ॥
अस्मात् कुंभात् वरुणं यथास्थानम् प्रतिष्ठापयामि ।
शोभनार्थे क्षेमाय पुनरागमनायच ।
```



```
प्रोक्षण मंत्र जपं कुर्यात् ः
आपोहिष्ठा मंयो भुवस्तानं ऊर्जे दंघातन । महेरणांय चक्षंसे ॥
योवः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयतेहनः । उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वो यस्यक्षयांय जिन्वंथ । आपो जनयंथा च नः॥
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनोर्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनोर्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
सरस्वत्ये भैषज्येन । वीर्याया न्नाद्याया भिषिञ्चामि ॥
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनोर्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
इन्द्रस्ये-न्द्रियेण । श्रिये यशसे बलाया भिषिश्चामि॥
सोम राजानं वरुण मिन्न मन्वारं भामहे।
आदित्यान् विष्णु १ सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम्।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनोर्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्या 
सरस्वत्ये वाचो यन्तु र्यन्त्रेणा ग्नेस्त्वा साम्राज्येना भिषिश्चामी
न्द्रस्यत्वा साम्राज्येना भिषिश्चामि बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येनाभिषिश्चामि॥
आयुराशांस्ते । सुप्रजास्त्व माशांस्ते । सजात वनस्या माशांस्ते ।
उत्तरां देव यज्या माशास्ते । भूयो हविष्करण माशास्ते । दिव्यं धामाशास्ते ।
विश्वं प्रिय माशास्ते । यदनेनं हविषाऽऽशास्ते । तद्श्या त्तर् ध्यात् ।
तदंस्मे देवारां सन्ताम्। तदिम्न देवो देवेभ्यो वनते। वय मम्ने र्मानुषाः।
इष्टं च वीतं च । उभे च नो द्यावां पृथिवी अश हंसः स्पाताम्।
```

```
इह गति र्वामस्येदं च । नमो देवेभ्यः॥
द्रुपदा दिवे-न्मुं मुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव।
-- - - - - - - - - - - - पूतं पवित्रेणे वाज्यम् । आप रज्ञुन्धन्तु मैनसः ।
भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः॥
आपो वा इद्र सर्वं विश्वां भूतान्यापः प्राणा वा आपः पशव आपोऽन्नमापोऽमृतमापः
______
सम्राडापो विराडापः स्वराडापञ्चन्दाशस्यापो ज्योतीश्ष्यापो यजूश्ष्यापं स्सत्य
मापस्सर्वा देवता आपो भूर्भुवस्सुवराप ओं॥
प्राशनं मंत्र जपं कुर्यात् ः
आप इद्वा उपेषजीः। आपो अमी वचाद्नीः।
आप सर्वस्य भेषजीः । तास्ते कृण्वन्तु भेषजम् ।
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पातोतकम् शुभम् ।
आमयावी चिन्वीत । आपो वै भेषजम् ।
भेषजमे वास्में करोति । सर्व मांयुरेति ।
```



॥ उदकशान्ति मन्त्राः॥

```
ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ता द्विसीमतस्सुरुचो वेन आवः।
सबुध्नियां उपमां अस्यविष्ठाः सतश्च योनिमसंतश्चविवः॥
आपो वा इद्द सर्वं विश्वां भूतान्यापंः प्राणा वा आपंः पश्चव
आपोऽन्नमापोऽमृतमापः सम्राडापो विराडापः स्वराडाप इछन्दा श्स्यापो
ज्योती श्ष्यापो यजू श्ष्यापं स्सत्यमाप स्सर्वा देवता आपो भूर्भुवस्सुवराप ओं ॥
अपः प्रणंयति । श्रद्धावा आपः । श्रद्धां एवारभ्यं प्रणीयं प्रचरित ।
अपः प्रणयति । यज्ञो वा आपः । यज्ञं एवारभ्यं प्रणीयं प्रचरित ।
अपः प्रणयति । वज्रो वा आपः । वज्रमेव भ्रातृव्येभ्यः प्रहृत्यं प्रणीयं प्रचरति ।
अपः प्रणयति । आपो वै रक्षोद्गीः । रक्षसां अपहत्यै ।
अपः प्रणयति । आपो वै देवानां प्रियंधाम । देवानामेव प्रियंधाम प्रणीय प्रचरति ।
अपः प्रणयति । आपो वै सर्वा देवताः । देवता एवारभ्य प्रणीय प्रचरति ।
आपोवैशान्ताः । शान्ताभिरेवास्यं शुचर्शशमयति ॥
देवो वस्सिवतोत्पुना त्विच्छद्रेण पवित्रेण वसोसूर्यस्य रिहमभिः।
स हि रत्नानि दाशुषे सुवाति सविता भगः। तं भागं चित्रमीमहे ॥
ॐ अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतारं रत्नधातमम् ॥
इषेत्वो र्जेत्वा वायवस्थोपायवस्थ देवो वंः सविता प्रार्पयतु श्रेष्टतमाय कर्मणे॥
शन्नों देवीरभिष्टंय आपों भवन्तु पीतयें। शंयोरभिस्रंवन्तु नः॥
```

कृणुष्व पाजः प्रसितिन्न पृथ्वी याहि राजे वामवा इभेन। तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानो ऽस्ताऽसि विध्य-रक्ष सस्तिपिष्ठैः॥ तव भ्रमास आशुया-पतं त्यनु-स्पृश-धृषता शोशुंचानः। तपूर्ष्यमे जुह्वा-पत ङ्गानसन्दितो विसृज विष्वंगुल्काः॥ प्रति-स्पशो विसृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अद्ब्धः। यो नो दूरे अघश र सोयो अन्त्यम्ने मािकष्टे व्यथिराद्धर्षीत्॥ उद्ग्ने तिष्ठ प्रत्याऽऽतनुष्व न्यमित्रा भे ओषता त्तिग्महेते। यो नो अराति सिमधान-चक्रे नीचातं-धंक्ष्यत संन्न-शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भव प्रति विध्या-ध्यस्मदा विष्कृणुष्व देव्यान्यमे । अवं-स्थिरा तंनुहि-यातु जूनां जामिमजामिं प्रमृणीहि शत्रून्॥ स ते जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमैरत्। विश्वान्यस्मे सुदिनां निरायो द्युम्नान्यर्यो विदुरों अभि-द्योत्॥ सेद्ग्ने अस्तु सुभगस्सुदानु-र्यस्त्वा नित्येन हविषा य उक्थैः। पिप्रीषित स्व-आयुषि दुरोणे विश्वेद्स्मे सुदिना सासंदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाक्-सन्तेवा वार्ता जरतामियंगीः। स्वश्वांस्त्वा सुरथां मर्जये मास्मे क्षत्राणि धारये रनुद्यून् ॥ इहत्वा भूर्या चरेदु पत्मन्तोषा वस्तर्दी दिवाश्समनु द्यून्। क्रीडन्तस्त्वा सुमन्स स्सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवा सो जनानाम्॥ यस्त्वा स्वश्वं स्सुहिरण्यो अंग्न उपयाति वसुमता रथेन । तस्य-त्राता भवसि तस्य-सखा यस्तं आतिथ्य मानुषग् जुर्जाषत्॥ महो रुजामि बन्धुता वचोभि स्तन्मा पितु-र्गोतमा दन्वियाय।



त्वन्नों अस्य वचंसिश्चिकिद्धि होतर्यविष्ठ सुक्रतो दमूनाः॥ अस्वंप्त जस्तरणंय स्सुशेवा अर्तन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः। ते पायवं स्सिधियंश्चो निषद्याऽग्ने तवं नः पान्त्वमूर ॥ ये पायवो मामतेयन्ते अग्ने पश्यन्तो अन्धन्दुरिताद्रपक्षन्न्। ररक्षतान् त्सुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो नाह देभुः॥ त्वयां वयश संधन्यस्त्वोता स्तव-प्रणीत्य श्याम वाजान्। उभा शश्सांसूदय सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुह्य ह्रयाण ॥ अया ते अग्ने सिमधा विधेम प्रति स्तोम र शस्यमानं गृभाय। दहाशसो रक्षसः पाह्यस्मान् दुहो निदो मित्रमहो अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनमाऽऽजिंघिमं मित्रं प्रथिष्ठ मुप्यामि शर्म। शिशानो अग्निः कर्तुभिस्समिद्ध स्सनो दिवा सरिषः पातु नक्तंम्॥ विज्योतिषा बृहता भात्यिम्न रावि विश्वानि कृणुते महित्वा। प्रादेवीर्माया स्सहते दुरेवाः शिशीते शृङ्गे रक्षसे विनिक्षे॥ उत स्वानासो दिविष-न्त्वग्ने स्तिग्मा युधा रक्षसे हन्त वा उ । (मदे चिदस्य प्ररुजन्ति भामा न वरन्ते परिबाधो अ-देवीः॥) इन्द्रं वो विश्वतस्परि हर्वामहे जनेभ्यः। अस्माकमस्तु केवलः। इन्द्रन्नरों ने मधिता हवन्ते यत्पार्या युनर्जते धियस्ताः। शूरो नृषाता शवंसश्चकान आ गोमति व्रजे भंजा त्वन्नः। इन्द्रियाणि शतकतो या ते जनेषु पञ्चसु । इन्द्र तानि त आवृणे । अनुं ते दायि मह इन्द्रियायं सत्रा ते विश्वमनुं वृत्र-हत्ये।



अनु क्षत्र मनु सहो य जत्रेन्द्रं देवे भिरनुं ते नृषद्यें। आ यस्मिन् त्सप्त वां सवा स्तिष्ठंन्ति स्वारुहों यथा। ऋषिर्ह दीर्घ श्रुत्तम इन्द्रस्य घर्मो अतिथिः। आमासु पक्वमैरय आसूर्यं रोहयो दिवि । घर्मन्न सामन्त पता सु वृक्ति भिर्जुष्टं गिर्वणसे गिरंः। गायनित त्वा गायत्रिणोऽर्च न्त्यर्कमर्किणः। ब्रह्माणस्त्वा शतकत वुद्व शमिव येमिरे। अश्होमुचे प्रभरेमा मनीषा मोषिष्ठ दावन्ने सुमतिं गृणानाः। --- - । - । - । - । - । - । - । इदिमन्द्र प्रति हव्यं गृभाय सत्याः सन्तु यजमानस्य कामाः। अश्हंसो यत्रपी परद्यथानो नावेव यान्त मुभये हवन्ते। प्रसम्राजं प्रथम मध्वराणांम १ होमुचं वृषमं यज्ञियांनाम्। अपान्नपात मिश्वना हयन्त मिस्म न्नर इन्द्रियं धत्तमोजः। वि न इन्द्र मृधों जिह नीचा यच्छ पृतन्यतः। अधस्पदं तमीं कृधि यो अस्मा अभिदासति। इन्द्रं क्षत्र मभि वाममोजोऽजांयथा वृषभ चर्षणीनाम्। अपानुदो जनममित्र यन्तमुरुं देवेभ्यो अकृणोरु लोकम्। मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः परावतः आजगामा परस्याः। सृक सर्शाय पविमिन्द्र तिग्मं विश्तत्रून् ताढि विमृधो नुदस्व। वि शत्रून् विमृधो नुद वि वृत्रस्य हन् रुज।



विमन्यु मिन्द्र भामितोऽमित्रस्या भिदासतः। त्रातारिमन्द्रमवितारिमन्द्र हवे हवे सुहव शूरिमन्द्रम् । हुवे नु शकं पुरुहूतमिन्द्र र स्वस्ति नो मघवा धात्विन्द्रः। मा ते अस्या सहसावन् परिष्ठावधाय भूम हरिवः परादे। त्रायस्व नोऽवृकेभि वर्र्थे स्तवं प्रियासं स्सूरिषुं स्याम । अनंवस्ते रथमश्वांय तक्षन् त्वष्टा वर्ज्नं पुरुहृत द्युमन्तम् । ब्रह्माण इन्द्रं महयन्तो अर्केर वर्धयन्न हये हन्त वा उं। वृष्णे यत् ते वृष्णो अर्कमर्चा निन्द्र यावाणो अदिति स्सजोषाः। अनश्वासो ये पवयोऽरथा इन्द्रेषिता अभ्यवर्तं तदस्यून्। यतं इन्द्र भयामहे ततो नो अभयं कृधि। मघवन्छिग्धि तव तन्न ऊतये विद्विषो विमृधो जिह । स्वस्तिदा विशस्पति र्वृत्रहा विमृधो वशी। वृषेन्द्रः पुर एतुं नः स्वस्तिदा अभयंकरः। महा १ इन्द्रो वर्ज्रबाहुः षोडशी शर्म यच्छतु । स्वस्ति नो मघवा करोतु हन्तु पाप्मानं योऽस्मान् द्वेष्टि । सजोषां इन्द्र सर्गणो मरुद्धि स्सोमं पिब वृत्रहञ्छूर विद्वान्। जिह शत्रू रपमृधोनुद स्वाथाभयं कृणु हि विश्वतो नः।

ये देवाः पुरस्सदोऽग्नि नेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा दक्षिणसदो यमनेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा पश्चात् सदसवितृ नेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा पश्चात् सदसवितृ नेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा ये देवा उत्तरसदो वरुणनेत्रा रक्षोहणस्तेनः पान्तु ते नोऽवन्तु तेभ्यो नमस्तेभ्यः स्वाहा

```
या वामिन्द्रा वरुणा यतव्या तनूस्तयेमम हसो मुंचतं।
या वामिन्द्रा वरुणा सहस्या तनूस्तयेमम हसो मुंचतं।
या वामिन्द्रा वरुणा रक्षस्या तनूस्तयेमम हसो मुंचतं।
या वामिन्द्रा वरुणा रक्षस्या तनूस्तयेमम हसो मुंचतं।
या वामिन्द्रा वरुणा तेजस्या तनूस्तयेमम हसो मुंचतं।
यो वामिन्द्रा वरुणा वेजस्या तनूस्तयेमम हसो मुंचतं।
यो वामिन्द्रा वरुणावन्नो स्नामस्तं वामेतेनाव यजे
```



यावामिन्द्रा वरुणा य तव्या तनूस्तये मम हंसो मुंचतं यावामिन्द्रा वरुणा सहस्या रक्षस्या तेजस्या तनूस्तये मम हंसो मुंचतं यो वामिन्द्रा वरुणा वद्गो स्नामस्तं वामे तेना व यजे यो वामिन्द्रा वरुणा द्विपात्सु पशुषु चतुष्पत्सु गोष्ठे गृहेष्व-प्सोषधीषु वनस्पतिषु स्नामस्तं वामे तेना व यजे॥

अग्ने यशस्विन् यशसे ममर्पयेन्द्रावती मपचिती मिहावह । अयं मूर्धा परमेष्ठी सुवर्चा स्समानाना मुत्तम श्लोको अस्तु ॥ भद्रं पश्यन्त उपसे दुरग्ने तपो दीक्षा मृषयः सुवर्विदः । ततः, क्षत्रं बलमोजश्च जातं तदस्मे देवा अभि सन्नमन्तु ॥ धाता विधाता परमोत संधृक् प्रजापितः परमेष्ठी विराजा । स्तोमा श्लंदां सि निविदोम जाहरे तस्मे राष्ट्र मभि सन्नमाम ॥ अभ्या वर्तध्व मुपमेत साकमय शास्ताऽ धि पतिर्वो अस्तु । अस्य विज्ञान मनुस रभध्व मिमं पश्चा दनु जीवाथ सर्वे ॥

॥ राष्ट्रभृतं ॥



```
तस्य मरीचयोऽप्सरस आयुवो नाम ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पान्तु ताभ्यः स्वाहा ।

सुषुम्नः सूर्यरिष्ठमश्चन्द्रमा गन्धर्वः स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा ।

तस्य नक्षत्राण्यऽप्सरसो बेकुरयो नाम ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पान्तु ताभ्यः स्वाहा ।

भुज्युस्सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वः स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा ।

तस्य दक्षिणा अप्सरसस्तवा नाम ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पानु ताभ्यः स्वाहा ।

प्रजापतिर्विश्वकर्मा मनो गन्धर्वः स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा ।

तस्यवर्सामान्यप्सरसो बह्वयो नाम ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पानु ताभ्यः स्वाहा ।

षिरो विश्वव्यचा वातो गन्धर्वः स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मै स्वाहा ।

तस्यापोऽप्सरसो मुदा नाम ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पानु ताभ्यः स्वाहा ।

मुवनस्य पते यस्य त उपिर गृहा इह च ।
```

```
सनोरास्वाज्यानि र रायस्पोषा र सुवीर्य र संवत्सरीणा र स्वस्ति र स्वाहा ।

परमेष्ठयधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वः स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मे स्वाहा ।

तस्य विश्वमप्सरसो भुवो नाम ता इदं ब्रह्मक्षत्रं पान्तु ताभ्यः स्वाहा ।

सुक्षितिस्सुभूतिर्भद्रकृत्सुवर्वान्पर्जन्यो गन्धर्वः स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु तस्मे स्वाहा ।
```

सनों रास्वा-ज्यानिश रायस्पोषशं सुवीर्यशं संवत्सरीणाशं स्वस्तिम्। परमेष्ठय-धिपति मृत्यु र्गन्धर्वः स्तस्य विश्वं मप्सरसो भुवं सुक्षिति मृडयो मृत्यु र्गन्धर्व स्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुव रचारुः कृपण काशी कामो गन्धर्वः स्तस्या धयोऽप्सरसं इशोचयंती र्नाम स इदं ब्रह्मं क्षत्रं पांतु ता इदं ब्रह्मं क्षत्रं पान्तु तस्मै स्वाहा ताभ्यः स्वाहा सनो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च । उरुब्रह्मणे स्मै क्षत्राय महि शर्म यच्छ॥ नमों अस्तु सर्पेभ्यो ये के च पृथिवीमनुं। ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ येंऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रिंग्षु । येषामप्सु सदः कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ या इषवो यातु धानानां ये वा वनस्पती रनुं। ये वांऽ वटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥

॥ पंचचोडाः ॥

अयंपुरो हरिकेशः सूर्यरिश्मस्तस्य रथगृत्सश्च रथौजाश्च सेनानिग्रामण्यौ पुञ्जिकस्थला च द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धामि। अयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथस्वनश्च रथे चित्रश्च सेनानिग्रामण्यो मेनका च सहजन्या चाप्सरसरसौ दङ्क्ष्णवः पशवो हेति पौरुषेयोवधः प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धामि। अयं पश्चाद्विश्वव्यचास्तस्य रथप्रोतश्चासमरथश्च सेनानिग्रामण्यौ प्रम्लोचन्ती चानुम्लोचन्ती चाप्सरसरसौँ सर्पा हेतिर्व्याघाः प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धामि। अयमुत्तरात्संयद्वंसुस्तस्यं सेनजिच्चं सुषेणश्च सेनानिग्रामण्यों विश्वाची च घृताची चाप्सरसावापो हेतिर्वातः प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे दधामि। अयमुपर्यर्वाग्वसुस्तस्य तार्क्ष्यश्चारिष्टनेमिश्च सेनानिग्रामण्यावुर्वशी पूर्विचित्तिश्चाप्सरसरसौ विद्युद्धेतिरवस्फूर्जन्प्रहेतिस्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो रश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धामि।

अयं पुरो हरिकेशः सूर्य रिश्म स्तस्य रथ गृत्सश्च रथो जाश्च सेना निग्रामण्यो पुञ्जिकस्थला च कृतस्थला चा प्सरसो यातुधाना हेति रक्षा सि प्रहेति रयं दक्षिणा विश्वकर्मा तस्य रथ स्वनश्च रथे चित्रश्च सेना निग्रामण्यो मेनका च सहजन्या चाप्सरसो दङ्क्षणवः प्रावो हेतिः पौरुषेयो वधः प्रहेति रयं पश्चा द्विश्व- व्यचा स्तस्य रथं प्रोतश्चा सम रथश्च सेनानिग्रामण्यो प्रम्लोचन्ती चा नुम्लोचन्ती चा प्सरसो सर्पा हेति व्यांघाः प्रहेति रयं मुत्तरा त्सं-यद्व सुस्तस्य सेनजिच

सुषेणंश्च सेनानिग्रामण्यों विश्वाचीं च घृताचीं चाप्सरसा वापों हेतिर्वातः प्रहेति रय मुपर्य वांग्व सुस्तस्य ताक्ष्यं श्वारिष्ट नेमिश्च सेनानिग्रामण्या वुर्वशीच पूर्वचित्तिश्चा प्सरसौ विद्युद्धे तिरव स्पूर्जन् प्रहेति स्तेभ्यो नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे दधामि। ॥ अप्रतिरथं ॥ आद्युः शिशांनो वृषभो न युध्मो घंनाघनः , क्षोभंण श्चर्षणीनाम् । संक्रन्द्नोऽनिमिष एकवीरः शतः सेनां अजय त्साकामिन्द्रः॥ संक्रन्दनेना निमिषेण जिष्णुना युत्कारेण दुश्च्य वनेन धृष्णुना । तदिन्द्रेण जयत तत् सहध्वं युधो नर इषुहस्तेन वृष्णा ॥ स इषुहस्तैः स निषिङ्गिभि-र्वशी सश्स्रष्टा स युध इन्द्रो गणेन । सश्सृष्ट जित् सोमपा बाहुशर्ध्यू-ध्र्वधन्वा प्रतिहिता भिरस्ता ॥ बृहंस्पते परिं दीया रथेन रक्षोहाऽमित्रार् अपबाधमानः। प्रभञ्जन्त्सेनाः प्रमृणो युधा जयन्नस्माकं मेध्यविता रथानाम्॥ गोत्रभिदं गोविदं वज्रबाहुं जयन्त-मज्म प्रमृणन्त मोजसा। इमश् संजाता अनुं वीरयध्व-मिन्द्रशं सखायोऽनु सश् रभध्वम् ॥ बलविज्ञायः स्थिविरः प्रवीरः सहस्वान् वाजी सहमान उग्रः। अभिवीरो अभिसंत्वा सहोजा जैत्रं -मिन्द्र रथमा तिष्ठ गोवित्॥ दुश्च्यवनः पृतनाषाडं-युद्धर्यों ऽस्माक १ सेनां अवतु प्र युत्सु ॥ इन्द्रं आसां नेता बृहस्पति-दंक्षिणा यज्ञः पुर एतु सोमः। देवसेना नामभि-भञ्जतीनां जयन्तीनां मरुतो यन्त्वग्रे ॥



इन्द्रस्य वृष्णो वरुणस्य राज्ञ आदित्यानां मरुता १ शर्घ उग्रम्। महा-मनसां भुवनच्य-वानां घोषों देवानां जयंता-मुद्स्थात्॥ अस्माक-मिन्द्रः समृतेषु ध्वजे-ष्वस्माकं या इर्षवस्ता जयन्तु । अस्माकं वीरा उत्तरे भवन्त्वस्मानुं देवा अवता हवेंषु॥ उद्धर्षय मघव-न्नायुधा-न्युत् -सत्वनां मामकानां महाश्रीस । उद् वृत्रहन् वाजिनां वाजिना-न्युद्रथानां जयता-मेतु घोषः॥ उप प्रेत जयता नरः स्थिरा व-स्सन्तु बाहवः। इन्द्रों व रशर्म यच्छ-त्वना धृष्या यथाऽसंथ ॥ अवसृष्टा परा पत शरव्ये ब्रह्म -सश्शिता। गछामित्रान् प्रविश मेषां कंचनो-च्छिषः॥ मर्माणि ते वर्मभिश्छादयामि सोमस्त्वा राजाऽमृते-नाभिऽवस्ताम्। उरोर्वरीयो वरिवस्ते अस्तु जयन्तं त्वा मनु मदन्तु देवाः॥ यत्रं बाणाः सम्पतन्ति कुमारा विशिखा इव । इन्द्रो नस्तत्र वृत्रहा विश्वाहा शर्म यच्छतु ॥ शं च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे भद्रं च मे श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यशश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे लयश्च म ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मेऽनमित्रं च मेऽभयं च मे सुगं च मे शयनं च मे सूषा च मे _⊤ सुदिनं च मे॥

॥ विहव्यं ॥ ममांग्ने वर्चो विहवे-ष्वंस्तु वयं त्वेन्धाना स्तनुवं पुषेम। मह्यं नमन्तां प्रदिशश्च तस्त्र स्त्वयाऽध्यक्षेण पृतना जयेम ॥ मम देवा विहवे सन्तु सर्व इन्द्रा-वन्तो मरुतो विष्णुं रियः। ममान्तरिक्ष मुरु गोप-मस्तु मह्यं वातः पवतां कामे अस्मिन्॥ मिय देवा द्रविण माय-जन्तां मय्या शीरस्तु मिय देव हूँतिः। देव्या होतारा वनिषन्त पूर्वेऽ रिष्टा-स्स्याम तनुवा सुवीराः॥ मह्यं यजन्तु मम-यानि हव्याऽऽकूतिः सत्या मनसो-मे अस्तु। एनो मानिगां कतमच नाहं विश्वे देवासो अधि वोचता मे ॥ देवी ष्षडुर्वी रुरुणंः कृणोत विश्वे देवास इह वीरयध्वम्। माहा-स्मिह प्रजयामा तनूभि मार्घाम द्विषते सोम राजन्नू॥ अग्नि र्मन्युं प्रति-नुदन् पुरस्ता ददंब्धो गोपाः परिपाहि नस्त्वम्। प्रत्यञ्चो यन्तु निगुतः पुनस्तेऽमेषां चित्तं प्रबुधा विनेशत्॥ धाता धातृणां भुवनस्य यस्पति र्देव सिवतार मिमा तिषाहम्। इमं यज्ञ मश्विनोभा बृहस्पति र्देवाः पान्तु यजमानन् न्यर्थात्॥ उरुव्यचा-नो महिष इशर्मय सदस्मिन् हवं पुरुहृतः पुरुक्षु। -- न स नः प्रजाये हर्यश्व मृडयेन्द्र मानो रीरिषो मा परा दाः॥ येन स्स-पत्ना अप ते भव-न्तिवन्द्रा-ग्निभ्या मव बाधा महे तान्। वसवो रुद्रा आदित्या उपरि-स्पृशं मोग्रं-चेत्तार मधिराज मंक्रन्॥ अर्वाञ्च मिन्द्रं ममुतों हवामहे यो गो जिद्धंन जिदंश्व जिद्यः। इमं नो यज्ञं विहवे जुष-स्वास्य कुर्मो हरिवो मेदिनं त्वा॥



॥ मृगारं ॥

अग्नेर्मन्वे प्रथमस्य प्रचेतसो यं पाञ्चजन्यं बहवं स्स-मिन्धते । विश्वस्यां विशि प्रविवि शिवा समी-महे सनो मुञ्चत्व सहसः॥ यस्येदं प्राण न्निमिष-द्यदे जीत यस्य जातं जनमानं च केवलम्। स्तौ-म्यग्निं नाथि तो जो हवीमि सनो मुञ्चत्व १ हंसः॥ इन्द्रस्य मन्ये प्रथमस्य प्रचेतसो वृत्रघ्नः स्तोमा उप-मामु पागुः। यो दाशुर्षः सुकृतो हव-मुप गन्ता स नो मुञ्चत्व हंसः॥ यः संग्राम न्नयंति संवशी युधे यः पुष्टानि सश्सृजति त्रयाणि । स्तौ-मीन्द्रं न्नाथि तो जो हवीमि स नो मुञ्चत्वश् हंसः॥ मन्वे वां मित्रा वरुणा तस्य वित्त सत्यो जसा दश-हणा यञ्च देथे। या राजांन १ सरथं याथ उंग्रा ता नो मुञ्चतमार्गसः॥ यो वा रथं ऋजु रिंगः सत्य धर्मा मिथु श्चरन्त मुपयाति दूषयन्न्। स्तोमि मित्रा वरुणा नाथि तो जो हवीमि तो नो मुंचतमागसः। वायो स्सवितु विंद्थानि मन्महे यावात्मन् विद्वे भृतो यो च रक्षतः। यो विश्वस्य परिभू-बंभूवतु स्तो नो मुञ्चतमागंसः॥ उपश्रेष्टां न आशिषों देवयो धर्मे अस्थिरन्। स्तोमि वायु सवितार न्नाथि तो जो हवीमि तो नो मुंचतमार्गसः॥ रथीतमो रथीना मह ऊतये शुभं गमिष्ठो सुयमे भिरश्वैः। ययों वां देवो देवेष्व निशित मोज स्तो नो मुञ्चतमार्गसः॥ यद्यातं वहतु सूर्यायां स्त्रि-चक्रेणं स सद्मिच्छमानो ।



स्तौमि देवा विश्वनौ नाथि तो जो हवीमि तौ नो मुञ्चतमागसः॥

मरुतां मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वा मवन्तु विश्वे।

आशून् हुवे सुयमा नृतये ते नो मुञ्चत्वेनसः॥

तिग्म मायुधं वीडित सहस्व द्दिव्य शर्दः पृतनासु जिष्णु।

स्तौमि देवान्मरुतो नाथि तो जो हवीमि ते नो मुञ्चत्वेनसः॥

देवानां मन्वे अधि नो ब्रुवन्तु प्रेमां वाचं विश्वा मवन्तु विश्वे।

आशून् हुवे सुयमा नृतये ते नो मुञ्चत्वेनसः॥

अाशून् हुवे सुयमा नृतये ते नो मुञ्जत्वेनसः॥

पदिदं माऽभिशोचित पौरुषेयेण देव्येन।

स्तौमि विश्वान्देवा-न्नाथि तो जो हवीमि ते नो मुञ्जत्वेनसः॥

स्तौमि विश्वान्देवा-न्नाथि तो जो हवीमि ते नो मुञ्जत्वेनसः॥

अनुनोऽद्यानुं मित-रिनव दंनुमते त्वं वैश्वानरो न ऊत्याऽऽपृष्टो दिवि।
ये अप्रथेता मिते भिरोजो भिर्ये प्रतिष्ठे अभवतां वसूनाम्।
स्तोमि द्यावापृथिवी नाथि तो जो हवीमि ते नो मुञ्जतमश्हसः॥
उवी रोदसी विरवः कृणोतं क्षेत्रस्य पत्नी अधि नो ब्रूयातम्।



स्तोमि द्यावापृथिवी नाथि तो जो हवीमि ते नो मुञ्चतमश्हंसः॥ यत्ते वयं पुरु-षत्रायं विष्ठा विद्वा सश्चकृमा कच्चनाऽऽगः। कृधी स्वरमा अदि-तेरनां गाव्येना रंसि शिश्रथो विष्वं-गन्ने॥ यथा हत द्वंसवो गौर्यं चित् पदिषिताम मुख्यता य जत्राः। एवात्व मस्मत् प्रमुं चा व्यश्हः प्राता-यंग्ने प्रतरान्न आयुः॥

॥ सर्पाहुतीः॥

समीची नामांसि प्राचीदिस्यास्तेऽग्निरिधंपतिरिसतो रिक्षता यश्चादिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धामि। ओजस्विनी नामासि दक्षिणा दिस्यास्त इन्द्रोऽधिपतिः पृदाकू रक्षिता यश्चादिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तो नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धामि। प्राची नामांसि प्रतीची दिस्यास्ते सोमोऽधिपतिः स्वजो रक्षिता यश्चादिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे दुधामि। अवस्थावा नामास्युदीची दिस्यास्ते वरुणोऽधिपतिस्तरश्च राजी रक्षिता यश्चादिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धामि। अधिपत्नी नामासि बृहती दिस्यास्ते बृहस्पतिरधिपतिः श्वित्रो रक्षिता यश्चादिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तो नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धामि। विश्वानी नामासीयं दिस्यास्ते यमोऽधिपतिः कल्माषग्रीवो रक्षिता यश्चादिपतिर्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तौ नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धामि ॥

समीची नामांसि प्राची दिक्तस्यांस्तेऽग्नि रिधंपति रिसतो रिक्षता यश्चािधं पति र्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तो नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धाम्यो जस्विनी नामांसि दक्षिणा दिक्तस्यांस्त इन्द्रोऽधिपतिः पृदांकुः प्राची नामांसि

प्रतीची दिक्तस्यास्ते सोमोऽधिपतिः स्वजो वस्थावा नामा स्युदीची दिक्तस्यास्ते वरुणोऽधिपति स्तिरश्च राजि रिध-पत्नी नामासि बृहती दिक्तस्यास्ते बृहस्पति रिधपतिः श्वित्रो विद्यानी नामासीयं दिक्तस्यास्ते यमोऽधिपतिः कल्माषं ग्रीवो रिक्षता यश्चा धिपति-र्यश्च गोप्ता ताभ्यां नमस्तो नो मृडयतां ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वां जंभे द्धामि॥

॥ गन्धर्वाहुतीः ॥

हेतयो नामस्थ तेषां वः पुरो गृहा अग्निर्व इपवः सिठिठो वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम । नििठम्पा नामस्थ तेषां वो दक्षिणा गृहा पितरो वइषवः सगरो वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम । विज्ञणो नामस्थ तेषां वः पश्चाद्गृहा स्वप्नोव इषवो गह्वरो वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम । अवस्थावानो नामस्थ तेषां व उत्तरद्गृहा आपोव इषवः समुद्रो वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम । अवस्थावानो नामस्थ तेषां व उत्तरद्गृहा आपोव इषवः समुद्रो वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम । अधिपतयो नामस्थ तेषां व उपरि गृहा वर्षं व इषवोऽवस्वान् वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम । कव्या नामस्थ तेषां व इह गृहा अन्नं व इषवोऽनिमिषो वातनामं तेभ्यो वो नमस्तेनो मृडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम ।

इषवो गह्नरोऽ वस्था-वानो नाम स्थ तेषां व उत्तरा द्भृहा आपोव इषवः समुद्रो

ऽधिपतयो नामस्थ तेषां व उपिर गृहा वर्षं व इषवोऽ वस्वान् क्रव्या नामस्थ

पार्त्थिवा स्तेषां व इह गृहा अन्नं व इषवोऽनिमिषो वात नामं तेभ्यो वो नमस्तेनो

मुडयत ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जंभे द्धिम।

॥ अज्यानि ॥ शता-युधाय शत-वीर्याय शतोत्येऽभिमा तिषाहै । शतं यो नंः शरदो अजीता निन्द्रों नेष दिते दुरितानि विश्वा ॥ ये चत्वारः पथयो देवयाना अंतरा द्यावा पृथिवी वियन्ति । तेषां यो अज्यानि मजीति माहवा त्तस्मै नो देवाः परिदत्तेह सर्वे ॥ ग्रीष्मो हेमन्त उतनो वसन्तः शरद् वर्षाः सुवि तन्नो अस्तु। तेषांमृतूना १ शतशारदानां निवात एषा मभये स्याम ॥ इदु-वत्सरायं परि-वत्सरायं सं-वत्सरायं कृणुता बृहन्नमंः। __ । तेषां वय सुमतो यज्ञियानां ज्योग जीता अहंताः स्याम ॥ भद्रान्नः श्रेयः समनेष्ट देवा स्त्वयांऽवसेन समंशी महित्वा। स नो मयो-भूः पितो आवि शस्व शन्तोकार्य तनुवे स्योनः॥ भूतं भव्यं भविष्य द्वषट्स्वाहा नम ऋक्साम यजु-र्वषट्स्वाहा नमो गायत्री त्रिष्टुब्जगती वषट्स्वाहा नमः पृथिव्यन्तरिक्षं द्यौ र्वषट्स्वाहा नमोऽग्निर्वायुः सूर्यो वषट्स्वाहा नमः प्राणो व्यानोऽपानो वषट्स्वाहा नमोऽन्नं कृषि वृष्टि वषट्स्वाहा नमः पिता पुत्रः पौत्रो वषट्स्वाहा नमो भू भुंवः सुव र्वषट्स्वाहा नमः।



॥ अथर्विशरसं ॥ (CHANT IN A LOW VOICE) इन्द्रों-द्धीचो अस्थिमं। वृत्राण्य प्रति-ष्कुतः। जघानं नवती-र्नवं। इच्छन्न श्वस्य यच्छिरः। पर्वतेष्व पश्चितम्। तद्विद् च्छर्यणा वति। इन्द्रमिद् गाथिनो बृहत्। इन्द्रं मर्के भिरिक्णः। इन्द्रं वाणी रनूषत। इन्द्र इद्धर्योः सचा। संमिश्च आवचो युजा। इन्द्रो वज्री हिरण्ययः। इन्द्रों दीर्घाय चक्षंसे । आसूर्य रोहय दिवि । विगोभिरद्रि मैरयत् । इन्द्र वाजेषु नो अव । सहस्र प्रधनेषु च । उग्र उग्राभि रूतिभिः । तिमन्द्रं वाजया मिस । महे वृत्राय हन्तवे । स वृषां वृषभोऽभुवत् । इन्द्रः स दामने कृतः। ओजिष्ठः सबले हितः। द्युम्नी श्लोकी स सौम्यः। गिरा वज्रो न संभृतः। सबलो अनं पच्युतः। व वक्षु रुग्रो अस्तृतः। ॥ प्रत्यंगिरसं ॥ चक्षुषो हेते मनसो हेते। वाचो हेते ब्रह्मणो हेते। योमांऽघायु रिभदा संति । तमंग्ने मेन्याऽमेनिं कृंणु । यो मा चक्षुषा यो मनसा। यो वाचा ब्रह्मणा घायु रिभदा सित। तयाऽग्ने त्वं मेन्या। अमुमं मेनिङ कृणु। यत्किञ्चा सौ मनसा यच्च वाचा। यज्ञै र्जुहोति यजुषा हविर्भिः। तन्मृत्यु र्निऋंत्या संविदानः । पुरा-दिष्टा दाहुंती-रस्य हन्तु । यातु धाना निऋति रादु रक्षः। ते अस्य घ्नंत्व नृतेन सत्यम्।



इन्द्रेषिता आज्यं मस्य मथ्नन्तु । मा तत्स मृद्धि यदसौ करोति । हिन्मं तेऽहङ कृतश हिवः। यो में घोरमची कृतः। अपाञ्चो त उभो बाहु । अपन ह्याम्या स्यम् । अपन ह्यामिते बाहू। अपन ह्याम्या स्यम्। अम्ने देवस्य ब्रह्मणा । सर्वं तेऽवधिषङ कृतम् । पुराऽमुष्यं वषट्कारात्। यज्ञं देवेषुं नस्कृधि। स्विष्ट मस्माकं भूयात्। माऽस्मान् प्रापन्नरा तयः। अन्ति दूरे सतो अग्ने। भ्रातृव्यस्या भिदासंतः। वषट्कारेण वज्रेण । कृत्या १ हिन्म कृता महम् । यो मा नक्तं दिवां सायम्। प्रात श्चाह्नों निपीयति। प्राणो रक्षति विश्वमेजत्। इर्यो भूत्वा बंहुधा बहूनिं। स इत्सर्वं व्यानशे। यो देवो देवेषुं विभूरन्तः। आवृंदूदात् क्षेत्रियं ध्वगद् वृषां । तमित्प्राणं मनसोपं शिक्षत । अग्रं देवानां मिद मत्तु नो हविः। मनस श्चित्तेदम्। भूतं भव्यं च गुप्यते । तिद्धे देवेष्वं ग्रियम् । आ न एतु पुरश्चरम्। सह देवै रिमश् हवम्। मनः श्रेयसि श्रेयसि । कर्मन् यज्ञ पतिं दर्धत्। जुषतां देवा गिद्ध हविः। विराड् देवी पुरोहिता। हव्य वाडन पायिनी। यया रूपाणि बहुदा वद्नित। पेशा शसि देवाः परमे जिनत्रे । सा नो विराड-नंप स्पुरन्ती ।



वाग्देवी जुषता मिद्र हिवः। चक्षु र्देवानां ज्योतिर-मृते न्यक्तम्। अस्य विज्ञानांय बहुधानि धीयते । तस्यं सुम्न मंशीमहि । मा नो हासी द्विचक्षणम् । आयुरिन्नः प्रतीर्यताम् । अनन्धा श्रक्षुंषा वयम्। जीवा ज्योतिं रशीमहि। सुवर्ज्योति रुता मृतम् । श्रोत्रेण भद्र मुत शृण्वन्ति सत्यम् । श्रोत्रेण वाचं बहुधो द्यमानाम् । श्रोत्रेण मोद्श्व महश्च श्रूयते । श्रोत्रेण सर्वा दिश आशृणोमि । येन प्राच्या उत दक्षिणा । प्रतीच्ये दिशः शृण्वन्त्युत्तरात् । तदिच्छ्रोत्रं बहुधो-द्यमानम् । अरान्न-नेमिः परिसर्वं बभूव । सि १ हे व्याघ्र उत या पृदाको । त्विषि-रग्नो बाह्मणे सूर्येया । इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगन्वर्चसा संविदाना। या राजन्ये दुन्दुभा वायतायाम् । अश्वस्य क्रन्द्ये पुरुषस्य मायौ । इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगन्वर्चसा संविदाना। या हस्तिनि द्वीपिनि या हिरण्ये। त्विष रश्वेषु पुरुषेषु गोषुं। इन्द्रं या देवी सुभगा जजान । सा न आगन्वर्चसा संविदाना । रथे अक्षेषु वृषभस्य वाजे । वाते पर्जन्ये वरुणस्य शुष्मे । इन्द्रं या देवी सुभगां जजानं। सा न आगन्वर्चसा संविदाना। राडिस विराडिस । सम्राडिस स्वराडिस । इन्द्रांय त्वा तेजस्वते तेजस्वन्त श्रीणामि। इन्द्राय त्वो-जस्वत ओजस्वन्तशँ श्रीणामि ।



```
इन्द्रांय त्वा पर्यस्वते पर्यस्वन्तश् श्रीणामि ।
इन्द्रांय त्वाऽऽयुंष्मत आयुंष्मन्तश् श्रीणामि ।
तेजोऽसि । तत्ते प्रयच्छामि । तेजस्व-दस्तु मे मुखम् । तेजस्व-च्छिरो अस्तु मे ।
तेर्जस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् । तेर्जसा संपि -पृग्धि मा ।
ओजोऽसि । तत्ते प्रयच्छामि । ओजस्व-दुस्तु मे मुखम् । ओजस्व-च्छिरो अस्तु मे ।
ओजस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् । ओजसा संपि -पृग्धि मा ।
पयोऽसि । तत्ते प्रयच्छामि । पर्यस्व-दस्तु मे मुखम् । पर्यस्व-च्छिरो अस्तु मे ।
पर्यस्वान् विश्वतः प्रत्यङ् । पर्यसा संपि -पृग्धि मा ।
आयुरिस । तत्ते प्रयंच्छामि । आयुंष्म-दस्तु मे मुखम् । आयुंष्म-च्छिरो अस्तु मे ।
आयुष्मान् विश्वतः प्रत्यङ् । आयुषा संपि-पृग्धि मा ।
इममम् आयुषे वर्चसे कृधि। प्रियश रेतों वरुण सोम राजन्न्।
मातेवासमा अदिते शर्म यच्छ। विश्वेदेवा जर दृष्टि-र्यथाऽसंत्।
आयुरिस विश्वायुरिस । सर्वायुरिस सर्वमायुरिस ।
यतो वातो मनोजवाः। यतः, क्षरनित सिन्धंवः।
समुद्र इवासि गह्मना । सोम इवास्यदाभ्यः।
अपां यो द्रवणे रसः। तमह-मस्मा आमुष्या-यणायं। तेजसे ब्रह्मवर्चसायं गृह्णामि।
(तमहम् ...... शर्मणे ..... गोत्राय सहकुटुंबाय [बालकाय] तेर्जसे ब्रह्मवर्चसाय गृह्णामि । )
अपां य ऊमों रसः। तमह-मस्मा आमुष्या-यणाय। ओजसे वीर्याय गृह्णामि।
( तमहम् ...... शर्मणे ..... गोत्राय सहकुटुंबाय [बालकाय] ओर्जसे वीर्याय गृह्णामि । )
```

```
अपां यो मध्यतो रसः। तमह-मस्मा आंमुष्या-यणायं। पुष्टै प्रजननाय गृह्णामि।
(तमहम् ...... शर्मणे ..... गोत्राय सहकुटुंबाय [बालकाय] पुष्टे प्रजननाय गृह्णामि । )
अपां यो यज्ञियो रसः। तमह-मस्मा आमुष्या-यणाय। आयुषे दीर्घायुत्वाय गृह्णामि।
( तमहम् ................ शर्मणे ...............गोत्राय सहकुटुंबाय [बालकाय] आयुषे दीर्घायुत्वाय गृह्णामि । )
अहमस्मि प्रथमजा ऋतस्य । पूर्वं देवेभ्यो अमृतस्य नाभिः।
यो मा दुदाति स इ देव मा वाः। अहमन्न मन्न मदन्त मिद्रा।
पूर्व-मग्ने-रिप दह-त्यन्नं। यत्तो हासाते अह-मुत्तरेषु।
न्यात्त-मस्य पशव स्सुजम्भम्। पश्यन्ति धीराः प्रचरन्ति पाकाः।
जहाँ म्यन्यं नर्जहा म्यन्यम् । अहमन्नं वश मिर्चरामि ।
समान-मर्थं पर्येमि भुंजत्। को मा मन्नं मनुष्यों दयेत।
परांके अन्नं निहितं ल्लोक एतत्। विश्वेदिवेः पितृभि र्गुप्त मन्नम्।
यद्द्यते लुप्यते यत्परोप्यते । शत तमी सा तनूर्मे बभूव ।
महान्तो चरू सकृ हुग्धेन पप्रो । दिवंच पृश्चिय पृथिवीं च साकम् ।
तत्सं पिबन्तो न मिनन्ति वेधसः। नैत-द्भयो भवति नो कनीयः।
अन्नं प्राण मन्न मपान माहुः। अन्नं मृत्युं तमुं जीवातुं माहुः।
अन्नं ब्रह्माणो जरसं वदन्ति । अन्नमाहुः प्रजननं प्रजानाम् ।
मोघ-मन्नं विन्दते अप्रचेताः। सत्यं ब्रवीमि वध इत्स तस्य।
नार्यमणं पुष्यति नो सर्खायम् । केवलाघो भवति केवलादि ।
अहं मेघ स्तन-यन्वर्षं न्नस्मि । माम-दन्त्य हमद् म्यान्यान् ।
अह  सदमृतों भवामि । मदादित्या अधि सर्वे तपन्ति ।
```

```
देवी वार्चमजनयन्त देवाः। तां विश्वरूपाः पश्चवो वदन्ति। सा नो मन्द्रेषमूर्जं दुर्हाना।
धेनुर्वागस्मानुपसुष्ठुतेतु। यद्वाग्वदन्त्यविचेतनानि। राष्त्री देवानान्निषसाद्मन्द्रा।

चतस्र ऊर्जंदुदुहे पयाश्मि। क्विस्विद्स्याः पर्मं जगाम।
```

देवीं वाचम-जनयन्त यद्वा-ग्वदन्ति। अनन्ता-मन्ता-दिध निर्मितां महीम्। यस्यां देवा अद धुर्भोजनानि। एकाक्षरां द्विपदा १ षट् पदाञ्च । वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे । वाचं देवा उपजीवन्ति विश्वे। वाचंङ गन्धर्वाः पश्चवो मनुष्याः। वाचीमा विश्वा भुवना न्यिपता। सा नो हवं जुषता मिन्द्र-पत्नी। वागक्षरं प्रथमजा ऋतस्य । वेदानां माताऽऽमृतस्य नाभिः। सानो जुषाणोप यज्ञमागात्। अवन्ती देवी सुहवामे अस्तु। यामृषयो मन्त्र-कृतो मनीषिणः। अन्वैच्छं देवा स्तपसा श्रमेण। तां देवीं वाच 🖞 हविषां यजामहे। सा नो दधातु सुकृतस्य लोके। चत्वारि वाक्परि-मिता पदानि । तानि विदु र्बाह्मणा ये मनीषिणः । गुहा त्रीणि निहिता नेङ गंयन्ति । तुरीयं वाचो मनुष्या वदन्ति । श्रद्धयाग्निः समिष्यते । श्रद्धयां विन्दते हविः । श्रद्धां भगस्य मूर्धनि । वचसा वेदयामसि । -प्रियरं श्रद्धे ददतः। प्रियरं श्रद्धे दिदासतः। प्रियं भोजेषु यज्वसु । इदं म उदितं कृधि । यथा देवा असु रेषु । श्रद्धा मुग्रेषु चिकरे । एवं भोजेषु यज्वंसु । अस्माकं-मुदितं कृधि । श्रद्धां देवा यजमानाः। वायु-गोपा उपासते।



श्रद्धाः हृदय्ययाऽऽकूत्या । श्रद्धयां हृयते हविः । श्रद्धां प्रात-र्हवामहे । श्रद्धां मध्यं दिनं परि । श्रद्धाः सूर्यस्य निम्नुचि । श्र्द्धे श्रद्धां पये ह मा । श्रद्धा देवा निधवस्ते । श्रद्धा विश्वमिदं जगत्। श्रद्धां कामस्य मातरम् । हविषा वर्धयामसि । ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्तात् । विसीमत स्सुरुचो वेन आवः । स बुध्निया उपमा अस्य विष्ठाः। सतश्च योनि-मसतश्च विवः। पिता विराजा-मृषभो रयीणाम् । अन्तरिक्षं विश्वरूप आविवेश । तमर्केरभ्यर्चन्ति वत्सम्। ब्रह्म सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवा-नजन यत्। ब्रह्म विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मणः , क्षत्रन्निर्मितम् । ब्रह्मं ब्राह्मण आत्मना । अन्तरसिमन्निमे लोकाः। अन्तर्विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मेव भूतानां ज्येष्ठम् । तेन को ऽर्हति स्पर्धितुम् । ब्रह्मन्देवा-स्त्रयस्त्रि १ शत्। ब्रह्म न्निन्द्र प्रजापती। ब्रह्मन् ह विश्वां भूतानि । नावीवान्तः समाहिता । चतस्त्र आशाः प्रचरन्त्वग्नयः । इम न्नो यज्ञं न्नयतु प्रजानन् । चृतं पिन्वन्नजर^५ सुवीरम्। ब्रह्म समिद्भव त्याहुतीनाम्। आगावों -अग्मन्नुत भद्रमंकन्न् । सीद्नु गोष्ठे रणयन्त्वस्मे । प्रजावतीः पुरुरूपा इह स्युः। इन्द्राय पूर्वी रुषसो दुहानाः। इन्द्रो यज्वने पृणते च शिक्षति । उपे द्दाति न स्वं मुषायति । भूयों भूयो रिय-मिद्स्य वर्धयन्न्। अभिन्ने खिल्ले निद्धाति देवयुम्।



न ता नशिन्त न द्भाति तस्करः। नैना अमित्रो व्यथिरद्धर्षति।
देवाश्श्च याभिर्यजते ददाति च। ज्योगित्ताभिस्सचते गोपितः सह।
न ता अर्वा रेणुक कातो अश्चते। न संश्रस्कृतत्रपुपयन्ति ता अभि।
उरुगायमभयन्तस्य ता अनु। गावो मर्त्यस्य विचिरन्ति यज्वनः।

न ता नंशन्ति न ता अर्वा । गावो भगो गाव इन्द्रों मे अच्छात्। गावः सोमस्य प्रथमस्य भक्षः। इमा या-गाव स्सर्जना स इन्द्रंः। इच्छामी खुदा मनसा चिदिन्द्रम्। यूयं गावो मेदयथा कृशञ्चित्। अश्लीलं चित्कृणुथा सुप्रतीकम्। भद्रं गृहं कृणुथ भद्र-वाचः। बृहद्वो वयं उच्यते सभासुं। प्रजावतीः सूयवसः रिशन्तीः। शुद्धा अप-स्सुप्र-पाणे पिबन्तीः। माव-स्तेन ईशत माघश सं सः। परिवो हेती रुद्रस्य वृंज्यात्। उपेद मुप पर्चनम्। आसु गोषूपं पृच्यताम्। उपर्-ष भस्य रेतिस। उपेन्द्र तव वीर्ये। ता सूर्या चन्द्रमसा विश्व भृत्तमा महत्। तेजो वसु मद्रा-जतो दिवि । सामातमाना चरत स्साम चारिणा । ययो र्वतन्न-ममे जातु देवयोः। उभावन्तो परियात अर्म्या। दिवो न रश्मी स्तनुतो व्यर्णवे । उभा भुवन्ती भुवना कवि-क्रंतु । न् - - प्राचित्रा चरतो हता-मती। पती द्युम द्विश्व विदा उभा दिवः। सूर्या उभा चन्द्रमंसा विचक्षणा। विश्व-वारा वरिवो भा-वरेण्या। ता नोंऽवतं मति-मन्ता महिं-व्रता । विश्व वर्परि प्रतरंणा तरन्ता । सुवर्विदां दृशये भूरिं रश्मी। सूर्या हि चन्द्रा वसुं-त्वेष द्रश्ता। मनस्विनो भाऽनुं चरतोनु संदिवम् । अस्य श्रवो नद्यः सप्त बिभ्रति ।



```
हिर्णयवर्णाः शुच्यः पावका यासुं जातः कश्यपो यास्विन्द्रः।
अग्निं या गर्भम् द्धिरे विरूपास्तान आपश्शः स्योना भवन्तु॥
यासाः राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यम् जनानाम्।
मधुश्चत्रश्चय्यो याः पावकास्ता न आपश्शः स्योना भवन्तु॥
यासाम् देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति।
याः पृथिवीम् पयसोन्दिन्त शुकास्ता न आपश्शः स्योना भवन्तु॥
शाः पृथिवीम् पयसोन्दिन्त शुकास्ता न आपश्शः स्योना भवन्तु॥
शिवेन मा चश्चुषा पश्यतापिश्शवया तनुवोप स्पृशत त्वचम् मे।
सर्वाः अग्नीः रप्सुषद् ह्वो वो मिय वर्चो बलमोजो निधत्त॥
आपोभद्रा गृतमिदाप आसुरग्नीषोमो विभ्रात्याप इत्ताः।
तीव्रो रसो मधुपृचामरंगम आ मा प्राणेन सह वर्च सागन्॥
आदित्पश्याम्युत वा शृणोम्यामा घोषो गच्छित वाङ् न आसाम्।
मन्येभेजानो अमृतस्य तिर्हं हिरण्यवर्णा अतृपं यदावः॥
```

हिरण्यवर्णाः रुशुचयः पावका यासा राजां।

यासां देवा रिशवेन मा चक्षुषा पश्यत। आपो -भद्रा आदि-त्पश्यामि।
नास दासी-न्नो-स दासी त्तदानीम्। ना सीद्रजो नो व्योमा परो यत्।
किमा-वरीवः कुह कस्य शर्मन्न् । अम्भः किमासीद् गहनं गभीरम्।
न मृत्यु र-मृत न्तर् -हि न। रात्रिया अह्न आसीत् प्रकेतः।



आनीद-वात १ स्वधया तदेकम्। तस्मा-द्धान्य न्न परः किंचनासं। तमं आसी-त्तमंसा गूढ मग्रें प्रकेतम्। सलिलश सर्व मा इदम्। तुच्छेना-भ्वपि हितं यदासीत्। तम-सस्त-न्महिना जाय-तैकम्। कामस्त-दुग्ने समवर्त-ताधि । मनसो रेतः प्रथमं यदासीत् । स तो बन्धुम-स्राति निर्विन्दन्न्। हृदि-प्रतीष्यां कवयों मनीषा। तिर-श्रीनो वितंतो रिम-रेषाम्। अध-स्विदासी ३ दुपरि -स्विदासी ३ त्। रेतोधा आस-न्महिमा न आसन्न्। स्वधा अवस्तात् प्रयतिः परस्तात्। को अद्धा वेदक इह प्रवोचत्। कुत आ जाता कुत इयं विसृष्टिः। अर्वा-ग्देवा अस्य विसर्जनाय । अथा को वेद-यत आ बभूव । इयं विसृष्टि-र्यत आबभूवं। यदिं वा दधे यदिं वा न। यो अस्याध्यक्षः परमे व्योमन्न्। सो अंग वेद यदि वा न वेद । कि एँ स्विद्वनं क उ स वृक्ष आंसीत्। यतो द्यावापृथिवी निष्ट-तक्षुः। मनीषिणो मनसा पृच्छते दुतत्। यदध्य-तिष्ठ द्भवनानि धारयन्न्। ब्रह्म वनं ब्रह्म स-वृक्ष आंसीत्। यतो द्यावांपृथिवी निष्ट-तक्षुः। मनीषिणो मनसा विब्रवीमि वः। ब्रह्मा ध्यतिष्ठ द्भवनानि धारयन्न्। प्रातरिमं प्रातरिन्द्र हवामहे । प्रातर्मित्रा वरुणा प्रातरिश्वना । प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिम् । प्रातः सोममुत रुद्र हुवेम । प्रातर्जितं भगमुग्र हुवेम । वयं पुत्र-मिद्तियों विधर्ता । आघ्रश्चिद्यं मन्यमानस्तुर श्चित्। राजां चिद्यं भगंं भक्षीत्याहं। भग प्रणेत-र्भग सत्यराधः। भगेमां धियमुद् वदद्न्नः। भग प्रणों जनय गोभिरश्वैः। भग प्रनृभिं नृवन्तः स्याम।



कृत्तिका (Karthi)

अग्निनंः पातु कृत्तिकाः। नक्षत्रं देविमिन्द्रियम्।

इदमासां विचक्षणम्। हविरासं जुहोतन।

यस्य भान्ति रश्मयो यस्य केतवः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा।

स कृत्तिकाभि रिभ संवसानः। अग्निनों देव स्सुविते द्धातु॥

रोहिणी (Rohini)



मृगशीर्षम् चम्रुगहासहेरसहामफ

आर्द्रा (Tiruvadarai)

आर्द्रया रुद्रः प्रथमा न एति । श्रेष्ठो देवानां पति रिघ्न यानाम् ।
नक्षत्र मस्य हविषा विधेम । मा नः प्रजाश् रीरिषन्मोत वीरान् ।
हेति रुद्रस्य परिणो वृणक्तु । आर्द्रा नक्षत्रं जुषताश् हविर्नः ।
प्रमुश्चमानौ दुरितानि विश्वा । अपाघशश्सन्नुदता मरातिम् । ॥

पुनर्वंसु (Punarpoosham)

पुनर्नो देव्य दिति स्पृणोतु । पुनर्वसूनः पुनरेतां यज्ञम् ।
पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वे । पुनः पुनर्वो हविषा यजामः ।
प्वा न देव्य दितिर नर्वा । विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा ।
पुनर्वसू हविषा वर्धयन्ती । प्रियम् देवाना मप्येतु पाथः ॥

पुष्यम् (Poosham)



आश्रेषा (Aailyam)

इद १ सर्पेभ्यो हिवरस्तु जुष्टम्। आ श्रेषा येषा मनुयन्ति चेतः।

य अन्तिरक्षं पृथिवीं क्षियन्ति। ते न स्सर्पासो हव मार्गामिष्ठाः।

य रोचने सूर्य स्यापि सर्पाः। ये दिवं देवी मनु सञ्चरन्ति।

येषामा श्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्य स्सर्पेभ्यो मधुम जुहोमि॥

मगम् (Maham)

उपहृताः पितरो ये मघासुं। मनोजवस-स्सुकृत-स्सुकृत्याः।
ते नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्।
च अग्निदग्धा येऽनिम्नदग्धाः। येऽमुल्लोकं पितरः, क्षियन्ति।
च प्रथ्य विद्ययाः उचन प्रविद्य। मघासु यज्ञः सुकृतम् जुषन्ताम्॥

पूर्वं फल्गुनी (Pooram)

गवां पितः फल्गुनी नामिसत्वम्। तद्र्यमन् वरुण मित्र चार्रः।

तं त्वा वयः सिनतारः सनीनाम्। जीवा जीवन्त मुप संविशेम।

येनेमा विश्वा भुवनानि सिञ्जता। यस्य देवा अनुसंयन्ति चेतः।

अर्यमा राजाऽजरस्तु विष्मान्। फल्गुनीना मृषभो रोर वीति॥

उत्तर फल्गुनी (Uttaram)

श्रेष्ठो देवानाम् भगवो भगासि । तत्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य वित्तात् ।

अस्मभ्यं क्षत्र मजर् सुवीर्यम् । गोम दश्व वदु पसन्नु देह ।

भगोह दाता भग इत्प्रदाता । भगो देवीः फल्गुनी रावि वेदा ।

भग स्येत्तं प्रसवं गमेम । यत्र देवैस्सधमादं मदेम ॥



हस्तम् (Hastam)

आयातु देव स्संवितो पयातु । हिरण्य येन सुवृता रथेन ।

वहन् हस्तः सुभः विद्यना पसम् । प्रयच्छन्तं पपुरिं पुण्य मच्छ ।

हस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः । दक्षिणेन प्रति गृभ्णीम एनत् ।

दातार मद्य सविता विदेय । यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम् ॥

चित्रा (Chittarai)

स्वाति (Swathi)

वायुर्नक्षत्र मभ्येति निष्ट्याम् । तिग्म शृंगो वृषभो रोरुवाणः ।

— — — — — — — — — — — समीरयन् भुवना मातरिश्वा । अप द्वेषा श्रिस नुदता मरातीः ।

— — — — — — — — — — — — — — — — तन्नो वायु स्तदु निष्ट्या शृणोतु । तन्नक्षत्रं भूरिदा अस्तु मह्यम् ।

तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम् । यथा तरेम दुरितानि विश्वा ॥

विशाखम् (Vishakham)

दूर मस्म च्छत्रवो यन्तु भीताः। तदिन्द्राग्नी कृणुताम् तद्वि शाखे।

तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्ता दभयन्नो अस्तु।

नक्षत्राणा मधिपत्नी विशाखे। श्रेष्ठा विन्द्राग्नी भुवनस्य गोपो।

विषूच श्रात्रू नप बाधमानो। अपक्षुध न्नुदता मरातिम्।॥



पौर्णंमासी (Full Moon)

पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय।

तस्यां देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाक इह मादयन्ताम्।

पृथ्वी सुवर्चा युवितः सजोषाः।पौर्णमा स्युद्गा च्छोभमाना।

जाप्याययन्ती दुरितानि विश्वा। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम्॥

अनुराधा (Anusham)

ज्येष्ठा (Ketai)

मूलम् (Moolam)

मूलं प्रजां वीरवतीं विदेय। पराच्येतु निर्ऋतिः पराचा।

गोभि र्नक्षत्रं पशुभि स्समक्तम्। अहर्भूया द्यजमानाय मह्यम्।

अहर्नो अद्य सुविते द्धातु। मूलं नक्षत्र मिति यद्वदन्ति।

पराची वाचा निर्ऋतिं नुदामि। शिवं प्रजये शिवमस्तु मह्यम्॥



पूर्वांषाड (Pooradam)

या दिव्या आपः पर्यसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थि वीर्याः।

पासा मषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपःश्चः स्योना भवन्तु।

पाश्च कूप्या याश्च नाद्या स्समुद्रियाः। याश्च वैश्चन्ती रुत प्रासचीर्याः।

यासा मषाढा मधु भक्ष यन्ति। ता न आपःशः स्योना भवन्तु॥

उत्तराषाड (Uttaradam)

अभिजित् (Abijit)

यस्मिन् ब्रह्मा भ्यजय त्सर्व मेतत्। अमुञ्च लोक मिद् मूच सर्वम्।
तन्नो नक्षत्र मिम जिद्धि जित्य। श्रियं द्धात्व हृणीय मानम्।
उभौ लोको ब्रह्मणा सञ्जि तेमौ। तन्नो नक्षत्र मिम जिद्धि च्छाम्।
तस्मिन्वयं पृतना स्सञ्जयेम। तन्नो देवासो अनु जानन्तु कामम्॥

श्रवण (Tiruvonam)



श्रविष्ठा (Avittam)

अष्टौ देवा वसव स्सोम्यासः। चतस्रो देवी रजराः श्रविष्ठाः।
ते यज्ञं पान्तु रजसः परस्तात्। संवत्सरीण ममृतः स्वस्ति।
यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः।
पुण्य न्नक्षत्र मभि संविशाम। मा नो अराति रघशः साऽगन्न्॥

श्वातभिषग् (Chadayam)

क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणाः शतिभिषग्वसिष्ठः।

तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। शतः सहस्रा भेषजानि धत्तः।

यज्ञन्नो राजा वरुण उपयातु। तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः।

तन्नो नक्षत्रः शतिभषग्जुषाणम्। दीर्घमायुः प्रतिर द्भेषजानि॥

पूर्वंप्रोष्टपद् (Poorattadi)

अज एकपा दुदंगा त्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति मोदमानः।

तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः।

तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे। प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः।

विभ्राजमान स्समिधा न उग्रः। आऽन्तिरक्ष मरुहद गन्द्याम्।

तः सूर्यं देव मज मेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे॥

उत्तरप्रोष्टपद् (Uttarattadi)



रेवती (Revathi)

अश्विनी (Ashwati)

अपभरणी (Bharani)

```
निवेशनी यत्ते देवा अद्धुः।
नवो नवो भवति जायमानोऽयमादित्या अश्शु माप्याय यन्ति ।
ये विरूपे समनसा संव्य-यन्ती। समानं तन्तुं परिता तनाते ।
विभू प्रभू अनुभू विश्वतों हुवे। ते नो नक्षंत्रे हवमगं मेतम्।
वयं देवी ब्रह्मणा संविदानाः। सुरत्नांसो देव-वीतिं द्र्घानाः।
- - - - - - - अहोरात्रे हविषा वर्धयन्तः । अति पाप्मान मति मुक्तया गमेम ।
प्रत्युंव दृश्या-यती। व्युच्छन्तीं दुहिता दिवः।
अपो मही वृणुते चक्षुषा। तमो ज्योति -ष्कृणोति सूनरी।
उदुस्त्रिया स्सचते सूर्यः। स चा उद्य न्नक्षंत्र मर्चिमत्।
तवेदुंषो व्युषि सूर्यस्य च। संभक्तेनं गमे महि।
तन्नो नक्षत्र मर्चिमत्। भानुम-त्तेज उच्चरत्। उप-यज्ञ मिहा गमत्।
प्रन क्षत्राय देवायं। इन्द्राये न्दु र् हवामहे।
स नः सविता सुव त्सनिम्। पुष्टिदां वीर वत्तमम्।
```

```
आऽप्राद्यावां पृथिवी अन्तरिक्षः सूर्यं आत्मा जगतस्तस्थुषश्च ।
आदितिर्न उरुष्यत्वदितिः शर्म यच्छतु । अदितिः पात्वश्हंसः ।
महीमूषु मातर र्सुव्रतानांमृतस्य पत्नीमवंसे हुवेम ।
तुविक्षत्रामजरन्तीमुरूची  सुशर्माणमिद्ति  सुप्रणीतम्।
इदं विष्णुर्विचकमे त्रेधा निद्धे पदम्। समूढमस्य पाश्सुरे।
प्रतद्विष्णुंस्स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः ।
यस्योरुषु त्रिषु विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा ।
अग्निर्मूर्घा दिवः ककुत्पितः पृथिव्या अयम् । अपा रेता शिस जिन्वति ।
भुवो यज्ञस्य रजसश्च नेता यत्रानियुद्धिः सचसे शिवाभिः।
दिवि मूर्धानं दिधषे सुवषां जिह्वामंग्ने चकृषे हव्यवाहम्।
अनुनोऽद्यानुमतिर्यज्ञं देवेषु मन्यताम् । अग्निश्च हव्यवाहनो भवतां दाशुषे मयः ।
अन्विद्नुमते त्वं मन्यासे शंच कृधि । क्रत्वे दक्षाय नोहि नु प्रण आयू श्रीष तारिषः ।
हव्यवाहमिभमातिषाहम् । रक्षोहणं पृतनासु जिष्णुम् । ज्योतिष्मन्तं दीद्यतं पुरन्धिम् ।
अग्निश् स्विष्टकृत माहुवेम । स्विष्टमग्ने अभितत्पृणाहि । विश्वा देव पृतना अभिष्य ।
उरुन्नः पन्थां प्रदिशन्विभाहि । ज्योतिष्मद्वेह्यजरंन्न आयुः ॥
उदुत्यं चित्रं । अदिति र्न उरुष्यतु मही-मूषु मातरम् ।
```

इदं विष्णु प्रत द्विष्णुः। अग्नि मूर्घा भुवः। अनुनोऽद्यानुं मतिरन्वि दंनुमते त्वं । हव्य-वाहशँ स्विष्टम् ।

कृत्तिका (Karthi)

अग्नये स्वाहा कृत्तिकाभ्यः स्वाहाँ। अम्बायै स्वाहां दुलायै स्वाहाँ। नितन्त्ये स्वाहाऽभ्र-यन्त्ये स्वाहा । मेघ-यन्त्ये स्वाहा वर्ष-यन्त्ये स्वाहा । चुपुणिकांये स्वाहाँ ।



```
रोहिणी (Rohini)
प्रजापतये स्वाहां रोहिण्ये स्वाहां । रोचमानाये स्वाहां प्रजाभ्यः स्वाहां ।
               मृगशीर्षम् (Mrughasheersham)
सोमाय स्वाहां मृगशीर्षाय स्वाहां। इन्वकाभ्यः स्वा-होषंधीभ्यः स्वाहां।
राज्याय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहा।
               आर्द्रो (Tiruvadarai)
रुद्राय स्वाहा ऽऽद्रीये स्वहा । पिन्वमानाये स्वाहा पशुभ्यः स्वाहा ।
               पुनर्वंसु (Punarpoosham)
अदित्ये स्वाहा पुनर्वसुभ्याम् । स्वाहा भूत्ये स्वाहा प्रजात्ये स्वाहा ।
               पुष्यम् (Poosham)
बृहस्पतये स्वाहा तिष्याय स्वाहा । ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा ।
              आश्रेषा (Aailyam)
सर्पेभ्यः स्वाहाँ ऽऽश्रेषाभ्यः स्वाहाँ । दन्द-शूकेभ्यः स्वाहाँ ।
               मगम् (Maham)
पितृभ्यः स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहा ऽनघाभ्यः स्वाहा ऽगदाभ्यः।
स्वाहाऽरुन्धतीभ्यः स्वाहा।
              पूर्वं फल्गुनी (Pooram)
अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्या स्वाहा । पशुभ्यः स्वाहा ।
               उत्तर फल्गुनी (Uttaram)
भगाय स्वाहा फल्गुनीभ्या  स्वाहा । श्रेष्ट्याय स्वाहा ।
               हस्तम् (Hastam)
सवित्रे स्वाहा हस्ताय। स्वाहा ददते स्वाहा पृणते।
स्वाहां प्रयच्छते स्वाहां प्रति गृभ्णते स्वाहां।
```

```
चित्रा (Chittarai)
त्वष्ट्रे स्वाहां चित्राये स्वाहां । चेत्राय स्वाहां प्रजाये स्वाहां ।
               स्वाति (Swathi)
वायवे स्वाहा निष्ट्याये स्वाहा । कामचाराय स्वाहा ऽभिजित्ये स्वाहा ।
               विशाखम् (Vishakham)
इन्द्राग्निभ्या स्वाहा विशांखाभ्या स्वाहा । श्रेष्ट्याय स्वाहा ऽभिजित्ये स्वाहा ।
               पौर्णंमासी (Full Moon)
पौर्णमास्ये स्वाहा कामाय स्वाहा गत्ये स्वाहा ।
               अनुराधा (Anusham)
मित्राय स्वाहां ऽनूराधेभ्यः स्वाहां । मित्र-धेयाय स्वाहा ऽभिजित्ये स्वाहां ।
               ज्येष्ठा (Ketai)
इन्द्रांय स्वाहां ज्येष्ठाये स्वाहां । ज्येष्ठयांय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहां ।
               मूलम् (Moolam)
प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहाँ । प्रजाये स्वाहाँ ।
               पूर्वांषाड (Pooradam)
अद्भवः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा । समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा ।
अभिजित्यै स्वाहाँ।
               उत्तराषाड (Uttaradam)
विश्वेभयो देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा । अनपज-य्याय स्वाहा जित्ये स्वाहा ।
               अभिजित् (Abijit)
ब्रह्मणे स्वाहाऽभिजिते स्वाहां। ब्रह्म-लोकाय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहां।
               श्रवण (Tiruvonam)
विष्णवे स्वाहा श्रोणाये स्वाहा । श्लोकाय स्वाहा श्रुताय स्स्वाहा ।
```

```
श्रविष्ठा (Avittam)
वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा । अग्राय स्वाहा परीत्ये स्वाहा ।
               शतभिषग् (Chadayam)
वरुणाय स्वाहां शत-भिषजे स्वाहां । भेषजेभ्यः स्वाहां ।
               पूर्वंप्रोष्टपद् (Poorattadi)
अजा-यैकपदे स्वाहाँ प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहाँ । तेजसे स्वाहाँ ब्रह्मवर्चसाय स्वाहाँ ।
               उत्तरप्रोष्टपद् (Uttarattadi)
अहंये बुधियाय स्वाहाँ प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहाँ । प्रतिष्ठाये स्वाहाँ ।
               रेवती (Revathi)
पूष्णे स्वाहां रेवत्ये स्वाहां । पशुभ्यः स्वाहां ।
               अरुविनी (Ashwati)
अश्विभ्या स्वाहा ऽश्वयुग्भ्या स्वाहा । श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्ये स्वाहा ।
               अपभरणी (Bharani)
यमाय स्वाहां ऽपभरणीभ्यः स्वाहां । राज्याय स्वाहा ऽभिजित्ये स्वाहां ।
अमावास्यांये स्वाहा कामांय स्वाहा गंत्ये स्वाहा ।
चन्द्रमंसे स्वाहाँ प्रती-दुश्याये स्वाहाँ ।
अहो-रात्रेभ्यः स्वाहाँऽर्धमासे-भ्यः स्वाहाँ ।
मासेभ्यः स्वाह र्तुभ्यः स्वाहाँ । संवत्सराय स्वाहाँ ।
अह्रे स्वाहा रात्रिये स्वाहाँ । अति -मुक्तये स्वाहाँ ।
उषसे स्वाहा व्युष्टिये स्वाहाँ । व्यूषु-ष्ये स्वाहाँ व्युच्छन्त्ये स्वाहाँ ।
उद्यते स्वाहो-दिताय स्वाहाँ । हरसे स्वाहा भरसे स्वाहाँ ।
```

```
भ्राजसे स्वाहा तेजसे स्वाहा । तपसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा ।
सूर्याय स्वाहा नक्षत्रेभ्यः स्वाहाँ । प्रतिष्ठाये स्वाहाँ ।
अदित्ये स्वाहा प्रतिष्ठाये स्वाहा । विष्णवे स्वाहा यज्ञाय स्वाहा । प्रतिष्ठाये स्वाहा ॥
द्धिकाविण्णों अकारिषं जिष्णोरश्चस्य वाजिनः।
--
सुरभि नो मुखांकरत् प्रण आयू श्रेषि तारिषत्॥
आपोहिष्ठा मंयो भुवस्तानं ऊर्जे दंघातन । महेरणाय चक्षसे ॥
योवः शिवतमो रसस्तस्य भाजयतेहनः। उश्वतीरिव मातरः॥
तस्मा अरंगमाम वो यस्यक्षयाय जिन्वंथ । आपो जनयंथा च नः॥
उदुत्तमं वरुणपाशमस्मद्वाधमं विमध्यम १ श्रथाय ।
अथा वयमादित्यव्रते तवानागसो अदितये स्याम ।
अस्तभादु द्यामृषभो अन्तरिक्षमिमीत वरिमाणं पृथिव्या
आसीदद्विश्वा भुवनानि सम्राड्विश्वेत्तानि वरुणस्य व्रतानि ।
यत्किञ्चेदम् वरुणदैव्ये जनेऽभिद्रोहं मनुष्याश्चरामसि ।
अचित्तीयत्तव धर्मा युयोपिम मा नस्तस्मादेनंसो देव रीरिषः॥
कितवासो यद्विरिपुर्न दीवि यद्वांघा सत्यमुतयन्न विद्य।
-- - - - - सर्वा ता विष्य शिथिरेव देवा था ते स्याम वरुणप्रियासंः॥
अव ते हेडो वरुण नमोभिरवयज्ञेभिरीमहे हविभिः।
क्षयन्नस्मभ्यमसुरप्रचेतो राजन्नेना श्रिशिश्रथः कृतानि ॥
तत्वायामि ब्रह्मणा वन्द्मानस्तदाशास्ते यजमानो हविभिः।
अहेंडमानो वरुणेह बोध्युरुश्च मा न आयुः प्रमोषीः॥
```



॥ पवमानम् ॥ हिरण्यवर्णाः रशुचयः पावका यासु जातः कश्यपो यास्विन्द्रः। अग्निं या गर्भम् द्धिरे विरूपास्तान आपइश् स्योना भवन्तु ॥ यासा राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यम् जनानाम् । मधुश्चुतरुशुचयो याः पावकास्ता न आपरुशः स्योना भवन्तु ॥ यासाम् देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम् पर्यसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपश्शः स्योना भवन्तु ॥ शिवेन मा चक्षुंषा पश्यताप शिशवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचम् मे । सर्वार अग्नीर रंप्सुषदों हुवो वो मिय वर्चो बलमोजो निधंत्त ॥ पवमानस्सुवर्जनः। पवित्रेण विचर्षणिः। यः पोता स पुनातु मा। पुनन्तुं मा देवजनाः। पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवः। जातवदः पवित्रवत् । पवित्रेण पुनाहि मा ।शुक्रेण देवदीद्यंत् । अम्ने कत्वा कतू रनुं। यत्ते पवित्रमर्चिषि। अम्ने विततमन्तरा। ब्रह्म तेन पुनीमहे । उभाभ्यां देवसवितः । पवित्रेण सवेन च । ्रदं ब्रह्म पुनीमहे । वैश्वदेवी पुनती देव्यागात् । यस्यै बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः । तया मद्नतः सधमाद्येषु । वयश स्याम पत्यो रयीणाम् । वैश्वानरो रिंमभिर्मा पुनातु । वातः प्राणेनेषिरो मयो भूः। ध्यावापृथिवी पर्यसा पर्योभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम्। बृहद्भिः सवितस्तृभिः। वर्षिष्ठैर्देवमन्मभिः। अग्ने दक्षैः पुनाहि मा। येन देवा अपुनत । येनापो दिव्यंकर्शः । तेन दिव्येन ब्रह्मणा ।

इदं ब्रम्हं पुनीमहे । यः पावमानीरध्येति ।ऋषिभिस्सम्भृत रसम् ।

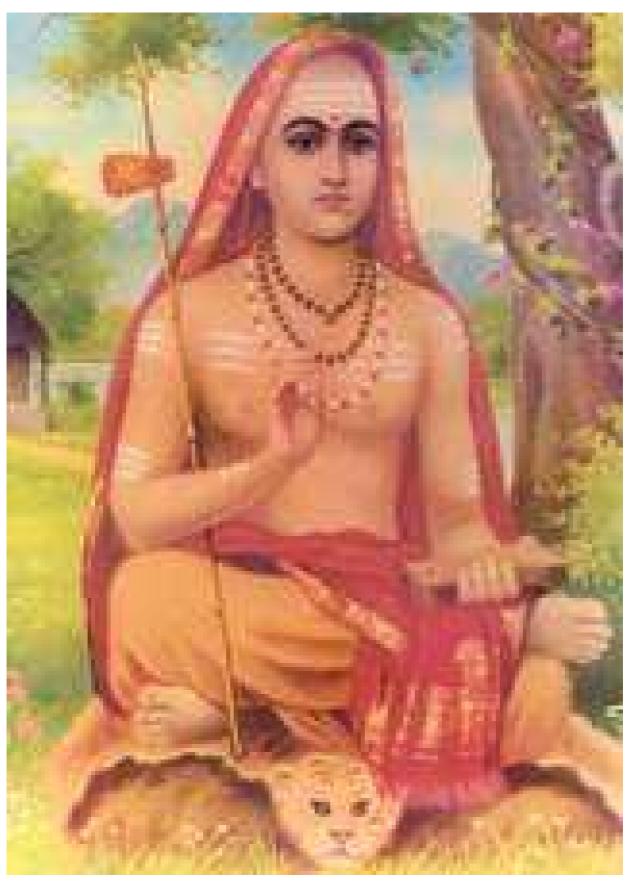
सर्वर स पूतमंश्नाति । स्वदितम् मातरिश्वना । पावमानीर्यो अध्येति । ऋषिभिस्सम्भृत १ रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे । क्षीर १ सिर्पर्मधूदकम् । पावमानीस्स्वस्तयनीः। सुदुघाहि पर्यस्वतीः। ऋषिभिस्सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृत 🖞 हितम् । पावमानीर्दिशन्तु नः । इमं लोकमथो अमुम् । कामान्थ्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीस्स्वस्त्ययनीः। सुदुघाहि घृतश्चतः। ऋषिभिस्संभृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतः हितम्। येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं पुनते सदा । तेन सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा । प्राजापत्यम् पवित्रम् । शतोध्याम १ हिरण्मयम् । तेन ब्रह्म विदो वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे । इन्द्रंस्सुनीती सहमा पुनातु । सोमस्स्वस्त्या वरुण स्समीच्या । यमो रजा प्रमृणाभिः पुनातु मा । जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु । भूर्भुवस्सुर्वः । तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञायं । गातुं यज्ञपंतये । दैवींस्स्वस्तिरंस्तुनः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे। ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। नमो ब्रह्मणे नमो अस्त्वय्नये नमः पृथिव्ये नम ओषधीभ्यः। नमो वाचे नमो वाचस्पतये नमो विष्णवे बृहते करोमि॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। ॥ वास्तोष्पत मंत्रं ॥ वास्तोंष्पते प्रतिजानी ह्यस्मान् स्वावेशो अनमीवो भवानः। यत्वे महे प्रति तन्नो जुषस्व शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ।

```
वास्तोष्पते शग्मयां सश्सदाते सक्षीम-हिरण्वयां गतुमत्यां ।
आवः , क्षेमं उत योगे वरन्नो यूयं पात स्वस्तिमि स्सदानः ।
वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्चे भिरिन्दो ।
अजरा-सस्ते सख्ये स्याम पितेवं पुत्रान् प्रतिनो जुषस्व ।
अमीवहा वास्तोष्पते विश्वां रूपाण्यां विश्वन्त्र । सर्खां सुशेवं एधिनः ।
शिव शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥
॥ प्रोक्षण मन्त्राः॥
आपोहिष्ठा मयो भुवस्तानं ऊर्जे दंघातन । महेरणांय चक्षंसे ॥
योवः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयतेहनः । उशतीरिव मातरः ॥
तस्मा अरंगमाम वो यस्यक्षयांय जिन्वंथ । आपो जनयंथा च नः॥
्वस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
सरस्वत्ये भैषज्येन । वीर्याया-न्नाद्याया-भिषिञ्चामि ॥
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवे । अश्विनो-र्बाहुभ्याम् । पूष्णो हस्ताभ्याम् ।
इन्द्रस्ये-न्द्रियेण । श्रिये यशसे बलाया-भिषिश्चामि॥
सोम राजानं वरुण मिन्न मन्वारं भामहे।
आदित्यान् विष्णु सूर्यं ब्रह्माणं च बृहस्पतिम्।
देवस्य त्वा सवितुः प्रसवेऽश्विनो-र्बाहुभ्यां पूष्णो हस्ताभ्याः
सर्स्वत्ये वाचो यन्तु र्यन्त्रेणा ग्नेस्त्वा साम्राज्येना भिषिश्चामी
न्द्रस्यत्वा साम्राज्येना भिषिञ्चामि बृहस्पतेस्त्वा साम्राज्येना-भिषिञ्चामि ॥
```



```
आयुराशास्ते । सुप्रजास्त्व माशास्ते । सजात वनस्या माशास्ते ।
उत्तरां देव यज्या माशास्ते । भूयो हविष्करण माशास्ते । दिव्यं धामाशास्ते ।
विश्वं प्रिय माशास्ते । यद्नेन हविषाऽऽशास्ते । तद्श्या त्तद्द ध्द्यात्।
तदंस्मे देवारा सन्ताम्। तदिम्न देवो देवेभ्यो वनते। वय मम्ने र्मानुषाः।
इष्टं च वीतं च । उमे च नो द्यावा पृथिवी अश हसः स्पाताम् ।
इह गति र्वाम-स्येदं च। नमो देवेभ्यः॥
द्रुपदा दिवे न्मुं-मुचानः। स्विन्नः स्नात्वी मलादिव।
पूतं पवित्रेणे वाज्यम् । आपं रशुन्धन्तु मैनंसः।
भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः॥
आपो वा इद्र सर्वं विश्वां भूतान्यापः प्राणा वा आपः
ज्योती १ ष्यापो यजू १ ष्याप स्सत्य मापस्सर्वा देवता आपो भूर्भुवस्सुवराप ओं ॥
॥ प्राशन मंत्रं ॥
आप इद्वा उपेषजीः। आपो अमी वचाद्नीः।
आप सर्वस्य भेषजीः । तास्ते कृण्वन्तु भेषजम् ।
अकाल मृत्यु हरणम् सर्व व्याधि निवारणम्
सर्व पाप क्षयकरम् वरुण पातोतकम् शुभम् ।
आम-यावी चिन्वीत । आपो वे भेषजम् ।
भेषज-मे वास्में करोति । सर्व मांयुरेति ।
        ॥ उद्कशान्ति - मन्त्रपाठः समाप्तः॥
```

॥ श्री गुरुभ्यो नमः॥



॥ हरिः ओम्॥



॥ शान्ति जप मंत्राः॥

। वेदादय।

अग्निमीळे पुरोहितं यज्ञस्य देवमृत्विजम् । होतारं रत्नधातमम् ॥

इषेत्वो र्जेत्वा वायवस्थो-पायवस्थ देवो वः सिवता प्रार्पयतु श्रेष्ठतमाय कर्मणे ॥

अग्न आयाहि वीतये गृणानो हव्यदातये । निहोता सित्स बर्हिषि ॥

रान्नो देवीरिमष्टय आपो भवन्तु पीतये । शंयोरिमस्रवन्तु नः ॥

। रक्षोघ्नं ।

कृणुष्व पाजः प्रसितिन्न पृथ्वी याहि राजे वामवा इभेन । तृष्वीमनु प्रसितिं द्रूणानो ऽस्ताऽसि विध्यं रक्ष सस्तिपिष्ठैः॥ तपूर्ष्यम्ने जुह्वा पत ङ्गान सन्दितो विसृज विष्वं गुल्काः॥ प्रति स्पर्शो विसृज तूर्णितमो भवा पायुर्विशो अस्या अद्ब्धः। यो नो दूरे अघश र सोयो अन्त्यन्ने माकिष्टे व्यथिराद धर्षीत्॥ उद्ग्ने तिष्ठ प्रत्याऽऽतनुष्व न्यमित्राः ओषतात् तिग्महेते । यो नो अराति सिमधान चक्रे नीचातं धंक्ष्यत संन्न शुष्कम्॥ ऊर्ध्वो भव प्रति विध्या ध्यस्मदा विष्कृणुष्व देव्या न्यम्ने। अव स्थिरा तनुहि यातु जूनां जामि मजामिं प्रमृणीहि शत्रून्॥ स ते जानाति सुमतिं यविष्ठ य ईवते ब्रह्मणे गातुमेरत्। विश्वा न्यस्मे सुदिना निरायो सुम्ना न्यर्यो विदुरो अभि द्यौत्॥ सेदंग्ने अस्तु सुभगं स्सुदानु र्यस्त्वा नित्येन हविषा य उक्थेः।



पिप्रीषित स्व आयुषि दुरोणे विश्व दस्मे सुदिना सासंदिष्टिः॥ अर्चामि ते सुमतिं घोष्यर्वाक् सन्तेवा वातां जरतामियं गीः। स्वश्वांस्त्वा सुरथां मर्जये मास्मे क्षत्राणि धारये रनु चून्॥ इह त्वा भूर्या चरेदु पत्मन्तोषां वस्तर्दी दिवा समनु द्यून्। क्रीडन्तस्त्वा सुमनंस स्सपेमाभि द्युम्ना तस्थिवा सो जनानाम्॥ यस्त्वा स्वश्वं स्सु हिरण्यो अंग्न उपयाति वसुमता रथेन । तस्य त्राता भवसि तस्य सखा यस्तं आतिथ्य मानुषग् जुजोषत्॥ महो रुजामि बन्धुता वचोभि स्तन्मा पितु गीतमा दन्वियाय। त्वन्नो अस्य वचसिश्च किद्धि होतर्य विष्ठ सुक्रतो दमूनाः॥ अस्वप्न जस्तरणेय स्सुशेवा अतन्द्रासोऽवृका अश्रमिष्ठाः। ते पायवं स्सिधियंश्चो निषद्याऽग्ने तवं नः पान्त्वमूर ॥ ये पायवो मामते यन्ते अग्ने पश्यन्तो अन्ध न्दुरिता दरक्षन्न्। ररक्ष तान् त्सुकृतो विश्ववेदा दिप्सन्त इद्रिपवो नाह देभुः॥ त्वयां वय संधन्यं स्त्वोता स्तव प्रणीत्य श्याम वाजान्। उभा शश्सांसूद्य सत्यतातेऽनुष्ठुया कृणुद्य ह्रयाण ॥ अया ते अग्ने समिधा विधेम प्रति स्तोम र्व शस्यमानं गृभाय। दहाशसो रक्षसः पाह्यस्मान् द्रुहो निदो मित्रमहो अवद्यात्॥ रक्षोहणं वाजिनमाऽऽजिंघिमं मित्रं प्रथिष्ठ मुपयामि शर्म। शिशानो अग्निः कर्तुमि स्समिद्ध स्सनो दिवा सरिषः पातु नक्तम्॥ विज्योतिषा बृहता भारत्यिप्त रावि विश्वानि कृणुते महित्वा।



प्रादेवी र्माया स्संहते दुरेवाः शिशीते शुङ्गे रक्षसे विनिक्षे॥ उत स्वानासो दिविष न्त्वग्ने स्तिग्मा युधा रक्षसे हन्त वा उ । मदे चिदस्य प्र रुजन्ति भामा न -वरन्ते परिबाधो अदेवीः॥ । आप्या । अग्ने यशस्व न्यशसे ममर्प येन्द्रावती मपचिती मिहावह । अयं मूर्घा परमेष्ठी सुवर्चा स्समा नाना मुत्तम श्लोको अस्तु ॥ भद्रं पश्यन्त उपसे दुरग्रे तपो दीक्षा मृषयः सुव विंदः। ततः , क्षत्रं बलमोर्जश्च जातं तदस्मै देवा अभि सन्न मन्तु ॥ धाता विधात परमोत संधृक् प्रजापतिः परमेष्ठी विराजां । स्तोमा इछंदां शसि निवि-दोम आहुरे तस्में राष्ट्र मभि सन्न-माम ॥ अभ्या-वर्तध्व मुपमेतं साक मय शास्ताऽधिं पतिर्वो अस्तु। अस्य विज्ञान मनुसः रंभध्व मिमं पश्चा दुनुं जीवाथ सर्वे ॥ । पवमानं । हिरण्यवर्णाः रुशुचयः पावका यासुं जातः करुयपो यास्विन्द्रः। न्। – । अग्निं या गर्भम् द्धिरे विरूपास्तान आपश्शः स्योना भवन्तु ॥ यासा राजा वरुणो याति मध्ये सत्यानृते अवपश्यम् जनानाम्। मधुश्चतरशुचयो याः पावकास्ता न आपरशः स्योना भवन्तु ॥ यासाम् देवा दिवि कृण्वन्ति भक्षं या अन्तरिक्षे बहुधा भवन्ति। याः पृथिवीम् पर्यसोन्दन्ति शुक्रास्ता न आपश्शः स्योना भवन्तु ॥ शिवेन मा चक्षुषा पश्यतापश्शिवयां तनुवोपं स्पृशत त्वचम् मे।



सर्वारं अग्नीर रंप्सुषदों हुवो वो मिय वर्चो बलमोजो निधंत्त ॥

यदद स्सं प्रयती रहा वनदता हते। तस्मा दानद्यो नाम स्थ-तावो नामानि सिन्धवः। यत् प्रेषिता वरुणेन ताइशी भर् सम-वंल्गत। तदाप्नो दिन्द्रो वोयती स्तस्मा-दापो अनुस्थन। अपका-मशँ स्यन्द्माना अवीवर-तवो हिकं । इन्द्रों व रशकितंभि र्देवी स्तस्मा द्वार्णा मंवो हितं। एको देवो अप्य-तिष्ठ थ्स्यन्दमाना यथा वशं। उदानिषु-र्महीरिति तस्मा दुदक मुच्यते। आपो भद्रा घृत-मिदाप आस-रग्नी षोमोभि प्रत्याप इत्ताः। तीव्रो रसो मधु-पृचा मरंगम आमा प्राणेन सहवर्च सागन्न्। आदित्परया म्युतवा शृणो म्यामा घोषो गच्छति वाङ न आसां। मन्ये भेजानो अमृतस्य तरिह हिरण्यवर्णा अतृपं यदावः। आपोहिष्ठा मयो भुवस्तानं ऊर्जे दंघातन । महेरणाय चक्षसे ॥ योवः शिवतमो रसस्तस्यं भाजयतेहनः । उशतीरिव मातरः ॥ तस्मा अरंगमाम वो यस्यक्षयाय जिन्वथ । आपो जनयथा च नः॥ दिवि-श्रयस्वा न्तरिक्षे यतस्व पृथिव्या संभव ब्रह्मवर्चस-मसि ब्रह्मवर्चसा-यत्वा। । पवमान सूक्तम्। पवमानस्सुवर्जनः । पवित्रेण विचर्षणिः । यः पोता स पुनातु मा । पुनन्तुं मा देवजनाः । पुनन्तु मनवो धिया। पुनन्तु विश्वं आयवः। जातवेदः पवित्रंवत्। पवित्रेण पुनाहि मा। शुक्रेण देवदीचत्। अग्ने कत्वा कतू र रनु । यत्ते पवित्रमर्चिषि । असे वितंतमन्तरा । ब्रह्म तेन पुनीमहे ।

उभाभ्यां देवसवितः ।पवित्रेण सवेनं च । इदं ब्रह्मं पुनीमहे । वैश्वदेवी पुनती देव्यागांत् । यस्ये बह्वीस्तनुवो वीतपृष्ठाः। तया मद्नतः सधमाद्येषु। वय स्याम पतयो रयीणाम्। वैश्वानरो रिंमिर्मा पुनातु। वातः प्राणेनेषिरो मयो भूः। ध्यावापृथिवी पर्यसा पर्योभिः। ऋतावरी यज्ञिये मा पुनीताम् । बृहद्भिः सवितस्तृभिः । वर्षिष्ठेर्देवमन्मभिः । अम्ने दक्षैः पुनाहि मा। येन देवा अपुनत। येनापो दिव्यंकर्शः। तेन दिव्येन ब्रह्मणा । इदं ब्रम्हं पुनीमहे । यः पावमानीरध्येति । त्रः विभिस्सम्भृतः स्तम्। सर्वः स पूतमश्नाति। स्वदितम् मातरिश्वना। पावमानीर्यो अध्येति । ऋषिंभिस्सम्भृत १ रसम् । तस्मै सरस्वती दुहे । क्षीर सिर्पिर्मधूदकम् । पावमानीस्स्वस्तयंनीः । सुदुघाहि पर्यस्वतीः । ऋषिभिस्सम्भृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृतः हितम्। पावमानीर्दिशन्तु नः। इमं लोकमथो अमुम्। कामान्थ्समर्धयन्तु नः। देवीर्देवैः समाभृताः। पावमानीस्स्वस्त्ययंनीः। सुदुघाहि घृतश्चुतः। ऋषिभिस्संभृतो रसः। ब्राह्मणेष्वमृत र हितम् । येन देवाः पवित्रेण । आत्मानं पुनते सदाँ । तेन सहस्रधारेण । पावमान्यः पुनन्तु मा । प्राजापत्यम् पवित्रम् । शतोध्याम १ हिरण्मयम् । तेन ब्रह्म विद्रो वयम् । पूतं ब्रह्म पुनीमहे । इन्द्रस्सुनीती सहमा पुनातु । सोमस्स्वस्त्या वरुणस्समीच्या । यमो रजा प्रमृणाभिः पुनातु मा । जातवेदा मोर्जयन्त्या पुनातु । भूर्भुवस्सुवंः । तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञायं । गातुं यज्ञपंतये । देवींस्स्वस्तिरंस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिगातु भेषजम्। शन्नो अस्तु द्विपदे । शं चतुष्पदे । ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः।

। वास्तोष्पते मंत्रं।

वास्तोष्पते प्रतिजानी ह्यस्मान् स्वावेशो अनमीवो भवानः।

यत्वे महे प्रति तन्नो जुषस्व शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे ।

वास्तोष्पते शग्मया सश्सदाते सक्षीमहिरण्वया गतुमत्या ।

आवः , क्षेम उत योगे वरन्नो यूयं पात स्वस्तिभि स्सदानः ।

वास्तोष्पते प्रतरणो न एधि गोभिरश्चे भिरिन्दो ।

अजरासस्ते सख्ये स्याम पितेव पुत्रान् प्रतिनो जुषस्व ।

अमीवहा वास्तोष्पते विश्वा रूपाण्या विशन्न । सखा सुशेव एधिनः।

शिवश् शिवं भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवो भूर्भुवस्सुवः ॥

। वरुण सूक्तम्।



तत्वायामि ब्रह्मणा वन्दमान स्तदाशास्ते यजमानो हविभिः। अहंडमानो वरुणेह बोध्युरुंशश्स मा न आयुः प्रमोषीः॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। ॥ ब्रह्मः सूक्तम्॥ ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ता द्विसीमत स्सुरुचो वेन आवः। स बुधियां उपमा अस्य विष्ठा सतश्च योनि मसंतश्च विवः। तमर्केरभ्यर्चन्ति वत्सं ब्रह्म सन्तं ब्रह्मणा वर्धयन्तः। ब्रह्म देवा नंजन यद् ब्रह्म विश्वमिदं जगत्। ब्रह्मणः , क्षत्र-न्निर्मितं ब्रह्मं ब्राह्मण आत्मनां । अन्तरस्मि न्निमे लोका अन्तर्विश्वं मिदं जगत्। ब्रह्मेव भूतानां ज्येष्ठं तेन कोऽर्हति स्पर्धितुम्। ब्रह्मन्देवा स्त्रयंस्त्रिश् शद् ब्रह्म-न्निन्द्र प्रजापती। ब्रह्मन् , ह विश्वा भूतानि नावीवान्तः समाहिता । चतस्त्र आशाः प्रचरन्त्वग्नयं इम न्नो यज्ञं-न्नयतु प्रजानन् । घृतं पिन्वन्नजर सुवीरं ब्रह्म समिद्भव त्याहुतीनाम्। ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। । विष्णुः सूक्तम्। विष्णोर्नुकं वीर्याणि प्रवोचं यः पार्थिवानि विममे रजार सि यो अस्क भाय-दुत्तर सधस्थं विचक्रमाण स्त्रेधोरुगायः॥



तद्स्य प्रियमभिपाथों अश्याम् । नरो यत्रं देवयवो मद्नित । उरुक्रमस्य स हि बन्धुरित्था। विष्णोः पदे परमे मध्व उत्थ्सः। प्रतद्विष्णुं स्स्तवते वीर्याय । मृगो न भीमः कुंचरो गिरिष्ठाः । यस्यो रुषु त्रिषु विक्रमणेषु । अधिक्षियन्ति भुवनानि विश्वा । परो मात्रया तनुवा वृधान । न ते महित्व मन्वश्लुवन्ति ॥ उभे ते विश्व रजिस पृथिव्या विष्णो देवत्वम् । परमस्य विथ्से । विचक्रमे पृथिवी मेष एताम्। क्षेत्राय विष्णु-र्मनुषे दशस्यन्। ध्रुवासो अस्य कीरयो जनांसः। उरुक्षिति सुजनिमाचकार। विचंक्रमे शतर्चसं महित्वा । प्रविष्णु-रस्तु तव-सस्तवीयान् । त्वेष इ ह्यस्य स्थिविरस्य नाम ॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। । रुद्रः सूक्तम्। परिणो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः। अवं स्थिरा मघवंद्भ्य स्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय॥ स्तुहि श्रुतं गर्तसदं युवानं मृगन्न भीममुपहत्नुमुग्रम्। मीद्धंष्टम शिवंतम शिवो नंः सुमनां भव। परमे वृक्ष आयुधन्निधाय कृत्तिं वसान आचर पिनाकं बिभ्रदागिहि॥ अर्हन्बिभर्षि सायकानि धन्वं। अर्हन्निष्कं यजतं विश्वरूपम्। अर्हन्निदं द्यसे विश्वमभुवं। न वा ओजीयो रुद्र त्वद्सित॥ त्वमंग्ने रुद्रो असुरो महो दिवस्त्व शर्घो मारुतं पृक्ष ईशिषे। त्वं वाते ररुणेर् यांसि शंगयस्त्वं पूषा विंधतः पासि नुत्मना ॥



आ वो राजान मध्वरस्य रुद्रश् होतारश सत्य यजश रोदस्योः। अग्निं पुरातंन यित्नोरचित्ता द्धिरंण्य रूप मवसे कृणुध्वम् ॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। ॥ दुर्गा सूक्तम्॥ जातवेदसे सुनवाम सोमं मरातीयतो निद्हाति वेदः। स नः पर्षदिति दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यिः॥ तामग्निवर्णां तपसा ज्वलन्तीं वैरोचनीं कर्मफलेषु जुष्टाम्। दुर्गां देवि शरणमहं प्रपंदो सुतर सितरसे नमः॥ असे त्वं पारया नव्यो अस्मान्थ्स्वस्ति भिरति दुर्गाणि विश्वा । पूर्श्व पृथ्वी बहुला न उर्वी भवा तोकाय तनयाय शंयोः॥ विश्वानि नो दुर्गहां जातवेदः सिन्धुन्न नावा दुरिताऽतिपर्षि । अप्ने अत्रिवन्मनंसा गृणानौऽस्माकं बोध्यविता तनूनाम्॥ पृतना जितश सहमान-मुग्र-मग्निश हुवेम परमाथ्स-धस्थात्। स नः पर्षदित दुर्गाणि विश्वा क्षामद्देवो अति दुरिता-त्यग्निः॥ प्रलोषि कमीड्यो अध्वरेषु सनाच होता नव्यश्च सथ्सि। स्वाञ्चान्ने तनुवं पिप्रयस्वा स्मभ्यं च सौ-भगमायजस्व॥ गोभिर्जुष्टं -मयुजो निषिक्तं तवेन्द्र विष्णो-रनुसंचरेम । नाकस्य पृष्ठमभि संवसानो वैष्णवीं लोक इह मादयन्ताम्॥ ॐ कात्यायनायं विद्महें कन्यकुमारि धीमहि । तन्नो दुर्गिः प्रचोदयात् ॥ ॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः।



॥श्री सूक्तम्॥ हिरंण्यवणां हरिंणीं सुवर्णरज-तस्रजाम्। चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥ तां म आवह जातवेदो लक्ष्मी-मनपगामिनीम्। यस्या हिर्ण्यं विन्देयं गामश्वं पुरुषानहम्॥ अश्वपूर्वां रथमध्यां हस्तिनांद प्रमोदिनींम्। - -- - - | श्रियं देवी मुपह्वये श्रीर्मा देवी जुषताम्॥ कां-सोस्मितां हिर्ण्य प्राकारां मार्द्रां ज्वलंन्तीं तृप्तां तर्पयंन्तीम्। पद्मे स्थितां पद्म वर्णां तामिहो-पह्नये श्रियम्॥ चन्द्रां प्रभासां यशसा ज्वलन्तीं श्रियं लोके देवजुष्टा मुदाराम्। तां पद्मिनीमीं शरण-महं प्रपद्येऽ(अ)लक्ष्मीर्मे नश्यतां त्वां वृणे ॥ आदित्यवर्णे तपसोऽधिजातो वनस्पति-स्तवं वृक्षोऽथ बिल्वः। तस्य फर्लानि तपसानुदन्तु-मार्यान्त-रायाश्चे बाह्या अलक्ष्मीः॥ उपेतु मां देवसखः कीर्तिश्च मणिना सह। प्रादुर्भूतोऽस्मि राष्ट्रेऽस्मि-न्कीर्ति-मृद्धिं ददातुं मे ॥ क्षुत्पिपासा-मेलां ज्येष्ठा-मेलक्ष्मीं नाशयाम्यहम्। अभूति-मसंमृद्धिं च सर्वां निर्णुद्मे गृहात्॥ गंधद्वारां दुराधर्षां नित्यपुष्टां करीषिणींम्। ईश्वरी र् सर्व भूता नां तामिहो-पह्नये श्रियम्॥ मनसः काम-माकूतिं वाचः सत्य-मंशीमहि। पशूनां रूप-मन्नस्य मिय श्रीः श्रयतां यशः॥



कर्दमेन प्रजाभूता मिय सम्भव कर्दम। श्रियं वासयं में कुले मातरं पद्ममालिनीम्॥ आपः सृजन्तु स्निग्धानि चिक्कीत-वंसमे गृहे। निचदेवीं मातर हैं श्रियं वासय में कुले॥ आर्द्रां यः करिणीं यष्टिं पिङ्गलां पद्ममालिनीम्। चन्द्रां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥ आर्द्रां पुष्करिणीं पुष्टिं सुवर्णां हेममालिनीम्। सूर्यां हिरण्मयीं लक्ष्मीं जातवेदो म आवह ॥ तां म आवह जातवेदो लक्ष्मी-मनप-गामिनीम्। यस्यां हिरण्यं प्रभूतं गावो-दास्योऽश्वान् विन्देयं पुरुषानहम्॥ पद्मप्रिये पद्मिनि पद्महस्ते पद्मालये पद्मदलाय-ताक्षि। विश्वप्रिये विश्व-मनोनुकूले त्वत्पाद-पद्मं मिय संन्निधत्स्व॥ महादेव्ये च विद्महें विष्णुपत्नी च धीमहि। तन्नों लक्ष्मीः प्रचोद्यात्॥ श्री वर्चस्य मायुष्य मारोग्य माविधात् शोभमानं महीयते। धान्यं धनं पशुं बहुपुत्र लाभं शत-संवत्सरं दीर्घमायुः॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। ॥ भूः सूक्तम्॥ भूमिर्भूम्ना द्योविरिणाऽन्तरिक्षं महित्वा। उपस्थे ते देव्यदि-तेऽग्नि मन्नाद मन्ना-द्यायाद्धे॥ आऽयङ्गोः पृश्निरक्रमी दसंनन्मातरं पुनंः। पितरं च प्रयन्तसुवंः॥ त्रिश्र शाद्वाम विराजिति वाक्पतङ्गाय शिश्रिये । प्रत्यस्य वह द्युभिः ॥



अस्य प्राणाद्पान-त्यन्त-श्चरित रोचना । व्यंख्यन् महिषः सुवंः ॥ यत्त्वा क्रुद्धः परोवपं मन्युना यद्वर्त्या । सुकल्पमग्ने तत्तव पुनस्त्वोद्दी पयामसि ॥ यत्ते मन्युपरोप्तस्य पृथिवी मनुद्ध्वसे । आदित्या विश्वे त-द्देवा वसंवश्च समाभरन्न् ॥ मनो ज्योति-र्जुषता माज्यं विच्छिन्नं यज्ञश् समिमं द्धातु । बृहस्पति स्तनुता मिमं-नो विश्वे देवा इह मादयन्ताम्॥ सप्त ते अगने सिमधः सप्त जिह्वाः सप्त ऋष्यः सप्त धाम प्रियाणि। सप्त होत्राः सप्त धात्वां यजन्ति सप्त योनीरा पृणस्वा घृतेन ॥ पुन-रूर्जा निवर्तस्व पुन-रग्न इहाऽऽयुषा। पुनर्नः पाहि विश्वतः॥ सहरंच्या निवर्त-स्वाऽग्ने पिन्वस्व धारया । विश्वप्स्निया विश्व-तस्परि ॥ लेकः सलेकः सुलेकस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वि यन्तु केतः सकेतः सुकेतस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वि यन्तु विवस्वा अदिति देव जूतिस्ते न आदित्या आज्यं जुषाणा वि यन्तु ॥ ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। ॥ भाग्य सूक्तम्॥ प्रातरिमं प्रातरिन्द्र एं हवामहे प्रातिमंत्रा वरुणा प्रातरिश्वना । प्रातर्भगं पूषणं ब्रह्मणस्पतिं प्रात-सोम-मुत रुद्र हुवेम । प्रातर्जितं भग-मुग्र हुवेम वयं पुत्र-मिद्तिर्यो विधर्ता। आघ्र-श्चिद्यं मन्यमान-स्तुर श्चिद्राजां चिद्यं भगं भक्षीत्याहं। भग प्रणेत-र्भग सत्यराधो भगेमां धियमुद् वदद्नः। भग प्रणो जनय गोभिरश्वे भंग प्रनृभि नृवन्तं स्याम । उतेदानीं भगवन्त स्या-मोत प्रिपत्व उत मध्ये अह्नाम्।

॥ मृत्यु सूक्तम्॥



चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि । मा नः प्रजा रीरिषो मोत वीरान्॥ प्र पूर्व्यं मनसा वन्द्मानः। नाधमानो वृषभं चर्षणीनाम्। यः प्रजानामेकराण-मानुंषीणाम् ॥ मृत्युं यंजे प्रथमजा-मृतस्यं ॥ सर्वेषु वा एषु लोकेषु मृत्यवोऽन्वा-यत्ताः। तेभ्यो यदा-हुतीर्न जुहुयात्। लोके लोक एनं मृत्यु-विन्देत्। मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहे त्यभि पूर्व माहुती र्जुहोति। लोका ल्लोका देव मृत्यु मवं यजते। नैनं लोके लोके मृत्यु विन्दित॥ यद मुष्मे स्वाहाऽमुष्मे स्वाहेति जुह्नथ्सं चक्षीत। बहुं मृत्यु-म मित्रं कुर्वीत । मृत्यवे स्वाहेत्ये करमा एवेकां जुहुयात् । एको वा अमुष्मिन् ल्लोके मृत्युः। अश-नया मृत्यु रेव। तमेवा मुष्मिन् ल्लोकेऽवं यजते॥ भ्रूण हत्याये स्वाहे त्यंवभृथ आहुंतिं जुहोति । भ्रूण हत्या मेवावं यजते ॥ तदांहुः। यद् भ्रूण हत्या ऽपात्र्याऽर्थं। कस्मा द्यज्ञेऽपि क्रियत इति ॥ अ मृत्युर्वा अन्यो भ्रूण हत्याया इत्याहुः। भ्रूण हत्या वाव मृत्यु-रिति। यद् भ्रूण हत्याये स्वाहे त्यंवभृथ आहुंतिं जुहोतिं। मृत्युमे वाहुत्या तर्प-यित्वा परिपाणं कृत्वा । भ्रूण-ध्ने भेषजं करोति ॥ एता १ ह वे मुण्डिभ औदन्यवः। भ्रूण हत्याये प्रायश्चितिं विदाञ्चकार। यो हास्यापि प्रजायां ब्राह्मण १ हन्ति । सर्वस्मे तस्मे भेषजं करोति ॥ जुम्बकाय स्वाहे त्यंवभृथ उत्तमा माहुंतिं जुहोति। वरुणो वै जुम्बकः। अन्तत एव वरुण मव यजते॥ खलते विक्रि-धस्य शुक्रस्य पिङ्गा-क्षस्य मूर्घ ञ्जुहोति।



एतद्वे वरुंणस्य रूपम्। रूपेणेव वरुंण मवं यजते॥ अपैतु मृत्यु रमृतंं न आगन्वेव स्वतो नो अभयं कृणोतु । पर्णं वनस्पते रिवाभि न-इशीयता रिय स्सर्चतां न-इशची पति ॥ परं मृत्यो अनु परेहि पन्थां यस्ते स्व इतरो देवयानात्। चक्षुष्मते शृण्वते ते ब्रवीमि मा नः प्रजा रीरिषो मोत वीरान्॥ वातं प्राणं मनसा ऽन्वारं भामहे प्रजापतिं यो भुवनस्य गोपाः। स नो मृत्यो स्त्रायतां पात्वश् हसो ज्योग्जीवा जरा मंशीमहि॥ अमुत्र भूया द्ध यद्य मस्य बृहंस्पते अभि शस्तेर मुञ्चः। प्रत्यो हता मिश्वना मृत्यु मस्मा देवाना मग्ने भिषजा शचीभिः॥ शल्के रग्नि मिन्धान उभो लोको सने महम्। उभयों र्लोकयोर् ऋध्वाऽति मृत्युं तराम्यहम्॥ हरि हर्नत मनुयन्ति देवा विश्वस्येशानं वृषभं मतीनाम्। ब्रह्म सरूप मनुं मेद मागाद-यनं मा विवधी विंक्रमस्व॥ मा छिदो मृत्यो मा वधी र्मा-मे-बलं विवृहो मा प्रमोषीः। प्रजां मा में रीरिष आयु रुग्र नृचक्षसं त्वा हविषा विधेम ॥ मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्। मा नोऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्र रीरिषः॥ मार्नस्तोके तनये मा न आयुंषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः। वीरान्मा नो रुद्र भामितोऽवधी ईविष्मन्तो नमसा विधेम ते॥ प्रजापते न त्वदेतन्यन्यो विश्वां जातानि परिता बंभूव। यत्कामास्ते जुहुम-स्तन्नो अस्तु वयश्स्याम पत्यो रयीणाम्।



```
यतं इन्द्र भयामहे ततोनो अभयं कृधि।
मघंवन् च्छिग्धि तव तन्नं ऊतये विद्विषो विमृधों जिह ।
स्वस्तिदा विशस्पति वृत्रहा विमृधो वशी।
वृषेन्द्रंः पुर एंतु नस्स्व-स्तिदा अभयंकरः॥
त्रयंबकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्।
उर्वारुकिमव बन्धनान्मृत्योर्मुक्षीय माऽमृतात्॥
अपं मृत्यु-मपक्षुध-म-पेतः शपथं जहि ।
अर्घा नो अग्न आर्वह रायस्पोष सहस्रिणम्॥
ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे।
तान् यज्ञस्य मायया सर्वा नवं यजामहे ॥ मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां ॥
जातवेदसे सुनवाम सोम मरातीयतो निद्हाति वेदः।
स नः पर्षदित दुर्गाणि विश्वा नावेव सिन्धुं दुरिताऽत्यग्निः॥
भू र्भुव स्स्वः। ओजो बलं। ब्रह्म क्षत्रं। यशो महत्। सत्यं तपो नाम।
रूप ममृतम् । चक्षु श्रोत्रम् । मन आयुः । विश्वं यशो महः । समं तपो हरो भाः ।
जातवेदा यदि वा पावकोऽसि । वैश्वानरो यदि वा वैद्युतोसि ।
शं प्रजाभ्यो यर्जमानाय लोकम्। ऊर्जं पुष्टिं ददं-दभ्यावं वृथ्स्वा॥
----- नक्षत्रे ----- राशौ जातस्य ----- शर्मणः मम (यजमानस्य )
मृत्यु र्न्नश्य त्वायुं वर्धतां भूः।
मृत्यु र्न्नश्य त्वायुं वर्धतां र्भुवंः।
मृत्यु र्न्नश्य त्वायुं वर्धता  सुवंः।
मृत्यु र्न्नश्य त्वायुं वर्धतां भू र्भुव स्सुवः।
```

॥ आयुष्य सूक्तम्॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उंजाहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी। ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन ॥ विभ्राजमानः सरिरंस्य मध्या द्रोचमानो घर्म-रुचिर्य आगात्। स मृत्युपाशा नपनुंद्य घोरा निहायुषेणो घृत-मंत्तु देवः॥ ब्रह्म ज्योति ब्रह्म पत्नीषु गर्भं यमा द्धात् पुरु रूपं जयंतम्। सुवर्ण रंभ ग्रह मर्क-मर्च्यं तमायुषे वर्धयामों घृतेन ॥ श्रियं लक्ष्मी मौबला मंबिकां गां षष्ठीं च यामिंद्र सेनंत्युदाहुः। तां विद्यां ब्रह्मयोनि १ सरूपा मिहायुषे तर्पयामो घृतेन ॥ दाक्षायण्यः सर्व योन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वरूपा विरूपाः। ससूनवः स-पतयः स-यूथ्या आयुषेणो घृत-मिदं जुषंताम्॥ दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथ्नंतु वीरान्। तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन मानः प्रजाश रीरिषो मोत वीरान्॥ एकः पुरस्तात् य इदं बभूव यतो बभूव भुवनस्य गोपाः। यमप्येति भुवन संपराये स नो हवि-घृत मिहायुषेत देवः॥ वसून् रुद्रां नादित्यान् मरुतोऽथ साध्यान् ऋंभून् यक्षान् गंधर्वा १ श्र पित्रू १ श्र विश्वान् । भृगून् सर्पां १ श्वां-गिरसों ऽथ सर्वान् घृत १ हुत्वा स्वायुष्या महयाम शश्वत्॥ विष्णो त्वं नो अंतमः शर्म -यच्छ सहंत्य । प्रतेधारा मधु-श्चुत उथ्सं दुहते अक्षितम् ॥

ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः।



```
। नवग्रह सूक्तम्।
ॐ आसत्येन रजसा वर्तमानो निवेशय -न्नमृतं मर्त्यं च।
हिरण्ययेन सविता रथेनाऽऽदेवो याति भुवना विपश्यन्।
अग्निं दूतं वृणीमहे होतारं विश्व-वेदसम्। अस्य यज्ञस्य सुक्रतुम्।
येषामीशे पशुपतिः पशूनां चतुंष्पदा-मुत चं द्विपदाम्।
निष्क्रीतोऽयं यज्ञियं भागमेतु रायस्पोषा यजमानस्य सन्तु ॥
( ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते आदित्याय नमः॥ )
ॐ अग्निर्मूर्धा दिवः ककुत्पितः पृथिव्या अयम्। अपार रेतारंसि जिन्वति।
स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनि । यच्छान-श्शर्म सप्रथाः ।
क्षेत्रस्य पतिना वयशहते नेव जयामिस । गामश्वं पोष -ियन्तवा स नो मृडाती-दृशे ॥
( ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते अङ्गारकाय नमः॥ )
ॐ प्रवं-रशुकायं भानवं भरध्वश हव्यं मितं चाग्नये सुपूतम्।
यो दैव्यानि मानुषा जनू १ ष्यन्तर्विश्वानि विद्य ना जिगाति।
इन्द्राणीमासु नारिषु सुपत्नी महम्श्रवम् । न ह्यस्या अपरंचन जरसा मरते पतिः ।
इन्द्रं वो विश्वतस्परि हवामहे जनेभ्यः। अस्माक-मस्तु केवलः॥
( ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते शुक्रांय नमः॥ )
ॐ आप्याय-स्व-समेतु ते विश्वतं -स्सोम वृष्णियम् । भवा वार्जस्य संगथे ।
अप्सुमे सोमो अब्रवी-दन्तर्विश्वानि भेषजा। अग्निच विश्वशंभुव-मापश्च विश्व भेषजीः।
गौरी मिमाय सलिलानि तक्षत्येकंपदी द्विपदी सा चतुंष्पदी।
अष्टापदी नवंपदी बभूवुषी सहस्राक्षरा परमे व्योमन्॥
( ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते सोमाय नमः॥ )
```

ॐ उद्बुध्यस्वाग्ने प्रतिजागृह्येन-मिष्टापूर्ते स×सृजेथा-मयञ्च । पुनः कृण्वश्स्त्वां पितरं युवान-मन्वाताश्सीत्वयि तन्तुंमेतम्। इदं विष्णुर्विचकमे त्रेधा निद्धे पदम्। समूढमस्य-पा सुरे। विष्णों रराटमिस विष्णोः पृष्ठमिस विष्णो-रञ्जेस्थो विष्णो-स्स्यूरसि विष्णो-र्द्भवमसि वेष्णवमसि विष्णवे त्वा ॥ (ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते बुधाय नमः ॥) अ बृहंस्पते अतियदर्यो अहाँद् - चचुमद्विभाति कर्तु - मज्जनेषु । यद्दिय च्चवंसर्त प्रजात तदस्मासु द्रविणन्धेहि चित्रम्। इन्द्रमरुत्व इह पाहि सोमं यथा शार्याते अपिब-स्सुतस्य । तव प्रणीती तवं शूरशर्म-न्नाविवासन्ति कवयंसु-यज्ञाः। ब्रह्मजज्ञानं प्रथमं पुरस्ता-द्विसीमत-स्सुरुचो वेन आवः। सबुध्नियां उपमा अस्य विष्ठाः स्सतश्च योनि-मसंतश्च विवः ॥ (ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते बृहस्पतंये नमः॥) ॐ शन्नों देवी-रभिष्ट्य आपों भवन्तु पीतयें। शंयो-रभिस्नवन्तु नः। प्रजापते न त्वदेत-न्यन्यो विश्वा जातानि परिता बंभूव। यत्कामास्ते जुहुम-स्तन्नो अस्तु वयश्स्याम पतयो रयीणाम्। इमं यम-प्रस्तरमाहि सीदाऽङ्गि-रोभिः पितृभि स्संविदानः। आत्वा मत्राः कविशस्ता वहन्त्वेना राजन् हविषां मादयस्व ॥ (ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते रानैश्चराय नमः ॥) ॐ कया नश्चित्र आभुवदूती सदा-वृधस्सखा । कया शचिच्ष्ठया वृता । आऽयङ्गोः पृश्चिनरक्रमी-दसनन्मातरं पुनः। पितरञ्च प्रयन्तसुवः।



यत्ते देवी निर्ऋतिरा-बबन्ध दाम ग्रीवा-स्वंविचर्त्यम्। इदन्ते तद्विष्या-म्यायुषो न मध्या-दथाजीवः पितुमद्धि प्रमुक्तः॥ (ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहिताय भवते राह्वे नमः॥) ॐ केतुंकृण्वन्न -केतवे पेशों मर्या अपेशसें। समुर्षाद्ध-रजायथा। ब्रह्मा देवानां पदवीः कवीना-मृषिर्वि-प्राणां महिषो मृगाणांम्। इयेनो-गृध्राणाः स्वधितिर्वनानाः सोमः पवित्र-मत्येति रेभन्। सचित्र चित्रं चितयन्त-मस्मे चित्रक्षत्र चित्रतमं वयोधाम्। चन्द्रं रियं पुरुवीरम् बृहन्तं चन्द्रंचन्द्राभि-गृणते युवस्व॥ (ॐ अधिदेवता प्रत्यधिदेवता सहितेभ्यो भवतद्भ्यः केतुंभ्यो नमः॥) ॐ शान्तिश्शान्तिश्शान्तिः। ॥ दिक्पालकाः॥ त्रातार-मिन्द्रं मवितार-मिन्द्र हवें हवे सुहव शूरमिन्द्रम्। हुवेनु-शक्रं पुरुहूत-मिद्र र स्वस्तिनो मघवाऽधात्विन्द्रः॥ त्वन्नों अगने वरुणस्य विद्वान् देवस्य हेडोऽवं यासि सीष्ठाः। यजिष्ठो वह्नि तम रुशोर्श्चानो विश्वा द्वेषा ५ सि प्रमुं मुग्ध्यस्मत्॥ सुगन्नः पन्था मभयं कृणोतु । यस्मिन् नक्षत्रे यम एति राजा । यस्मि -न्नेन मभ्य-षिञ्चन्त देवाः। तद्स्य चित्रश् हविषां यजाम॥ अप पाप्मानं भरणी र्भरन्तु ॥ असुन्वन्त मयज-मान मिच्छ स्तेन स्येत्यां तस्कर स्या-न्वेषि। अन्य मस्म-दिंच्छ सात इत्या नमों देवि निर्ऋते तुभ्यमस्तु ॥



तत्वायामि ब्रह्मणा वन्दमान-स्तदाशास्ते यजमानो हविभिः। अहेडमानो वरुणेह बोध्युरुशस्स मा न आयुः प्रमोषीः॥ आनो नियुद्धिः शति नी भिरध्वरं । सहस्रिणी-भि रुपं याहि यज्ञम् । वायो अस्मिन् हविषि मादयस्व । यूयं पातः स्वस्तिभिः सदानः॥ वय सोम व्रते तवं। मनस्त-नृषु बिभ्रंतः। प्रजावंन्तो अशीमहि॥ तमीशानं जगत स्त स्थुष स्पतिम् । धियं जिन्व मवसे हूमहे वयम्। पूषानो यथा वेदंसा मसं-द्वधे रक्षिता पायु रदंब्धः स्वस्तये॥ अस्मे रुद्रा मेहना पर्वतासो वृत्र हत्ये भरंहूतो सजोषाः। य श्शंसते स्तुवते धार्यि पज्र इन्द्रं ज्येष्ठा अस्मां अवन्तु देवाः॥ स्योना पृथिवि भवाऽनृक्षरा निवेशनि । यच्छान-३शर्म सप्रथाः। ॥ नक्षत्र वाक्यं ॥ अग्निर्नः पातु कृत्तिकाः। नक्षत्रं देविमिन्द्रियम्। इदमासां विचक्षणम् । हविरासं जुहोतन । यस्य भान्ति रश्मयो यस्य केतवः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा । स कृत्तिकाभि रभि संवसानः। अग्निर्नो देव स्सुविते दधातु॥ प्रजापते रोहिणी वेतु पत्नीं। विश्वरूपा बृहती चित्र भानुः। सा नों यज्ञस्यं सुविते दंघातु । यथा जीवंम शरद स्सवीराः । रोहिणी देव्युदंगा त्पुरस्तांत्। विश्वां रूपणि प्रति मोदंमाना। प्रजापति १ हविषां वर्धयन्ती । प्रिया देवाना मुपंयातु यज्ञम् ॥



सोमो राजा मृगशीर्षेण आगन्न्। शिवं नक्षत्रं प्रियमस्य धाम । आप्यायमानो बहुधा जनेषु । रेतः प्रजां यजमाने दधातु । यत्ते नक्षत्रं मृगशीर्ष मस्ति । प्रियश राजन् प्रियतमं प्रियाणाम् । तस्मै ते सोम हविषा विधेम। शन्न एधि द्विपदे शं चतुष्पदे॥ आर्द्रयां रुद्रः प्रथमा न एति । श्रेष्ठां देवानां पतिं रिघ्न यानांम् । नक्षंत्र मस्य हविषां विधेम । मा नः प्रजाः रीरिषन्मोत वीरान् । हेति रुद्रस्य परिणो वृणक्तु । आर्द्रा नक्षत्रं जुषता १ हविर्नः । प्रमुञ्चमानो दुरितानि विश्वा । अपाघश श्सन्नुदता मरातिम् । ॥ पुनर्नो देव्य दिति स्पृणोतु । पुनर्वसूनः पुनरेतां यज्ञम् । पुनर्नो देवा अभियन्तु सर्वै । पुनः पुनर्वो हविषां यजामः । एवा न देव्य दिंतिर नर्वा । विश्वस्य भर्त्री जगतः प्रतिष्ठा । पुनर्वसू हविषा वर्धयन्ती । प्रियम् देवाना मप्येतु पार्थः ॥ बृहस्पतिः प्रथमं जायमानः। तिष्यम् नक्षत्र मभि संबभूव। श्रेष्ठो देवानां पृतनासु जिष्णुः। दिशोऽनु सर्वा अभयन्नो अस्तु। तिष्यः पुरस्तां दुत मध्यतो नः । बृहस्पतिर्नः परिपातु पश्चात् । बाधेता न्द्वेषो अभयं कृणुताम् । सुवीर्यस्य पत्य स्याम ॥ इद्र सर्पेभ्यो हविरस्तु जुष्टम्। आ श्रेषा येषा मनुयन्ति चेतः। ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति । ते न स्सर्पासो हव मार्गिमष्ठाः । ये रोचने सूर्य स्यापि सर्पाः। ये दिवं देवी मनु सञ्चरन्ति। येषामा श्रेषा अनुयन्ति कामम् । तेभ्यं स्सर्पेभ्यो मधुम जुहोमि॥



उपहूताः पितरो ये मघासु । मनोजवसस्सुकृतंस्सुकृत्याः । ते नो नक्षत्रे हवमागमिष्ठाः। स्वधाभिर्यज्ञं प्रयतं जुषन्ताम्। ये अग्निद्ग्धा येऽनिन्निद्ग्धाः। येऽमुल्लोकं पितरः, क्षियन्ति। याश्श्चं विद्मयाश् उंचन प्रविद्म । मघासुं यज्ञश् सुकृतम् जुषन्ताम् ॥ गवां पतिः फल्गुंनी नामसि त्वम्। तद्र्यमन् वरुण मित्र चारु । तं त्वां वयश संनितारशं सनीनाम् । जीवा जीवन्त मुप संविशेम । येनेमा विश्वा भुवनानि सिञ्जता। यस्य देवा अनुसंयन्ति चेतः। अर्यमा राजाऽजरस्तु विष्मान् । फल्गुनीना मृषभो रोर वीति ॥ श्रेष्ठो देवानाम् भगवो भगासि । तत्वा विदुः फल्गुनीस्तस्य वित्तात् । अस्मभ्यं क्षत्र मजर ५ सुवीर्यम् । गोम दश्वं वदु पसन्नुं देह । भगोह दाता भग इत्प्रदाता । भगो देवीः फल्गुनी रावि वेश । भग स्येत्तं प्रसवं गमेम । यत्र देवेस्संधमादं मदेम । ॥ आयांतु देव स्सवितो पयातु । हिरण्य येन सुवृता रथेन । वहन् हस्त सुभ विद्यना पसम्। प्रयच्छन्तं पपुरि पुण्य मच्छ। हस्तः प्रयच्छ त्वमृतं वसीयः। दक्षिणेन प्रति गृभ्णीम एनत्। दातार मद्य संविता विदेय। यो नो हस्ताय प्रसुवाति यज्ञम्॥ त्वष्टा नक्षत्र मभ्येति चित्राम् । सुभ संसं युवति स्रोचमानाम् । निवेश यंत्र मृता न्मर्त्याः श्चा । रूपाणि पिश्शन् भुवनानि विश्वा । तन्न स्त्वष्टा तदुं चित्रा विचेष्टाम् । तन्नक्षंत्रं भूरिदा अंस्तु मह्यम् । तन्नः प्रजां वीरवंती स्सनोतु । गोभिनीं अश्वे स्समनक्तु यज्ञम् ॥



वायुर्नक्षंत्र मभ्येति निष्ट्याम् । तिग्म शृंगो वृषभो रोरुवाणः । समीरयन् भुवना मातरिश्वां। अप द्वेषा श्रीस नुदता मरातीः। तन्नों वायु स्तदु निष्ट्यां शृणोतु । तन्नक्षंत्रं भूरिदा अस्तु मह्मम् । तन्नो देवासो अनुजानन्तु कामम्। यथा तरेम दुरितानि विश्वा॥ दूर मस्म च्छत्रवो यन्तु भीताः। तदिनद्राग्नी कृणुताम् तद्वि शाखे। तन्नो देवा अनुमदन्तु यज्ञम्। पश्चात् पुरस्ता दर्भयन्नो अस्तु। नक्षत्राणा मधिपत्नी विशांखे । श्रेष्ठां विन्द्राग्नी भुवनस्य गोपो । विषूच रशत्रू नप बाधमानो । अप क्षुध न्नुदता मरातिम् । ॥ पूर्णा पश्चादुत पूर्णा पुरस्तात्। उन्मध्यतः पौर्णमासी जिंगाय। तस्यां देवा अधि संवसन्तः। उत्तमे नाक इह मादयन्ताम्। पृथ्वी सुवर्चा युवतिः सजोषाः ।पौर्णमा स्युद्गा च्छोभमाना । आप्याययन्ती दुरितानि विश्वां। उरुं दुहां यजमानाय यज्ञम्॥ ऋद्धवास्म हव्ये र्नमसो पसद्य । मित्रं देवं मित्र धेयं नो अस्तु । अनूराधान् हविषां वर्धयन्तः। शतं जीवेम शरदः सवीराः। चित्रम् नक्षत्र मुद्गा त्पुरस्तात्। अनूराधा स इति यद्व दनित। तिनमत्र एति पथिभि र्देवयानैः। हिरण्यये वितते रन्तरिक्षे॥ इन्द्रों ज्येष्ठा मनु नक्षंत्र मेति । यस्मिन् वृत्रं वृत्र तूर्ये ततार । तस्मि न्वय ममृतं दुहानाः । क्षुधं न्तरेम दुरितिं दुरिष्टिम् । पुरन्दराय वृषभाय धृष्णवे । अषाढाय सहमानाय मीढुषे । इन्द्राय ज्येष्ठा मधुं मदुहाना । उरुं कृणोतु यजमानाय लोकम् । ॥



मूलं प्रजां वीरवंतीं विदेय। पराँच्येतु निर्ऋतिः पराचा। गोभि र्नक्षत्रं पशुभि स्समक्तम्। अहर्भूया द्यजमानाय मह्यम्। अहर्नो अद्य सुविते द्घातु । मूलं नक्षत्र मिति यद्व दनित । परांची वाचा निऋतिं नुदामि । शिवं प्रजये शिवमस्तु मह्मम्॥ या दिव्या आपः पर्यसा सम्बभूवुः। या अन्तरिक्ष उत पार्थि वीर्याः। यासा मषाढा अनुयन्ति कामम्। ता न आपःशः स्योना भवन्तु। याश्च कूप्या याश्च नाद्या स्समुद्रियाः। याश्च वैश्वन्ती रुत प्रासचीर्याः। यासा मषाढा मधु भक्ष यन्ति । ता न आपःशः स्योना भवन्तु ॥ तन्नो विश्वे उप शृण्वन्तु देवाः। तद षाढा अभि संयन्तु यज्ञम्। तन्नक्षंत्रं प्रथतां पशुभ्यः। कृषि वृष्टि र्यजमानाय कल्पताम्। शुभ्राः कन्यां युव तयं स्सुपेशंसः। कर्म कृतं स्सुकृतों वीर्यावतीः। विश्वान् देवान् हविषा वर्धयन्तीः। अषाढाः काम मुपायान्तु यज्ञम्॥ यस्मिन् ब्रह्मा भ्यज्य त्सर्व मेतत्। अमुञ्च लोक मिद मूच सर्वम् । तन्नो नक्षत्र मिभ जिद्धि जित्य। श्रियं द्धात्व हूणीय मानम्। उभौ लोकौ ब्रह्मणा सञ्जि तेमौ। तन्नो नक्षत्र मभि जिद्वि चष्टाम्। तस्मिन्वयं पृतना स्सञ्ज येम । तन्नो देवासो अनु जानन्तु कामम्॥ शृण्वन्ति श्रोणा ममृतस्य गोपाम्। पुण्यामस्या उप शृणोमि वाचम्। मही न्देवी विष्णुं पत्नी मजूर्याम् । प्रतीची मेना १ हविषां यजामः । त्रेधा विष्णुं रुरुगायो विचंक्रमे । महीं दिवं पृथिवी मन्तरिक्षम् । तच्छ्रोणेति श्रव इच्छ माना। पुण्य श्रीकं यजमानाय कृण्वती॥



अष्टो देवा वसव स्सोम्यासः। चतस्रो देवी रजराः श्रविष्ठाः। ते यज्ञं पान्तु रजसः परस्तात्। संवत्सरीणं ममृतः स्वस्ति। यज्ञं नः पान्तु वसवः पुरस्तात्। दक्षिणतोऽभियन्तु श्रविष्ठाः। पुण्य न्नक्षंत्र मभि संविशाम । मा नो अराति रघशः साऽगन्न्॥ क्षत्रस्य राजा वरुणोऽधिराजः। नक्षत्राणाः शतमिषग्वसिष्ठः। तौ देवेभ्यः कृणुतो दीर्घमायुः। शतश सहस्रा भेषजानि धत्तः। यज्ञन्नो राजा वरुण उपयातु । तन्नो विश्वे अभि संयन्तु देवाः । तन्नो नक्षत्र शतिमेषग्जुषाणम् । दीर्घमायुः प्रतिर द्भेषजानि ॥ अज एकपा दुदंगा त्पुरस्तात्। विश्वा भूतानि प्रति मोदंमानः। तस्य देवाः प्रसवं यन्ति सर्वे । प्रोष्ठपदासो अमृतस्य गोपाः । विभ्राजमान स्समिधा न उग्रः। आऽन्तरिक्ष मरुहद गन्द्याम्। त सूर्यं देव मज मेकपादम्। प्रोष्ठपदासो अनुयन्ति सर्वे ॥ अहिर्बुधियः प्रथमा न एति । श्रेष्ठो देवानां मुत मानुषाणाम् । तं ब्राह्मणा स्सोमपा स्सोम्यासः। प्रोष्ठपदासो अभि रक्षन्ति सर्वे। चत्वार एक मभि कर्म देवाः। प्रोष्ठपदा स इति यान् ,वदंन्ति। ते बुधियं परिषद्य एं स्तुवन्तः । अहि एं रक्षन्ति नर्मसोप सद्य ॥ पूषा रेवत्य न्वेति पन्थाम् । पुष्टिपती पशुपा वार्ज बस्त्यो । इमानि हव्या प्रयंता जुषाणा । सुगैर्नो याने रुपंयातां यज्ञम् । क्षुद्रान् पशून् रंक्षतु रेवतीं नः। गावों नो अश्वाः अन्वेतु पूषा। अन्नश्र रक्षन्तौ बहुदा विरूपम् । वाजश्र सनुतां यजमानाय यज्ञम् ॥



॥ स्वाहा गारम्॥



```
पित्भ्यः स्वाहा मघाभ्यः। स्वाहाऽनघाभ्यः स्वाहाऽगदाभ्यः।
स्वाहाऽरुन्धतीभ्यः स्वाहा।
अर्यम्णे स्वाहा फल्गुनीभ्या स्वाहा । पशुभ्यः स्वाहा ।
भगांय स्वाहा फल्गुंनीभ्या स्वाहाँ । श्रेष्ट्यांय स्वाहाँ ।
सवित्रे स्वाहा हस्ताय । स्वाहा ददते स्वाहा पृणते ।
स्वाहां प्रयच्छते स्वाहां प्रति गृभ्णते स्वाहा ।
त्वष्ट्रे स्वाहां चित्राये स्वाहां । चैत्राय स्वाहां प्रजाये स्वाहां ।
वायवे स्वाहा निष्ट्यांये स्वाहां । कामचारांय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहां ।
इन्द्राग्निभ्या स्वाहा विशाखाभ्या स्वाहां । श्रेष्ट्याय स्वाहा ऽभिजित्ये स्वाहां ।
पौर्णमास्ये स्वाहा कामाय स्वाहा गत्ये स्वाहा।
मित्राय स्वाहांऽनूराधेभ्यः स्वाहां । मित्रधेयाय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहां ।
इन्द्रायस्वाहाँ ज्येष्ठाये स्वाहाँ। ज्येष्ठयाय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहाँ।
प्रजापतये स्वाहा मूलाय स्वाहा । प्रजाये स्वाहा ।
अद्भयः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा । समुद्राय स्वाहा कामाय स्वाहा ।
अभिजित्यै स्वाहाँ।
विश्वेभ्यो देवेभ्यः स्वाहाऽषाढाभ्यः स्वाहा । अनपजय्याय स्वाहा जित्ये स्वाहा ।
ब्रह्मणे स्वाहांऽभिजिते स्वाहां। ब्रह्मलोकाय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहा।
विष्णवे स्वाहां श्रोणाये स्वाहां । श्लोकाय स्वाहां श्रुतायस्स्वाहां ।
```

```
वसुभ्यः स्वाहा श्रविष्ठाभ्यः स्वाहा । अग्राय स्वाहा परीत्ये स्वाहा ।
वरुणाय स्वाहां शतभिषजे स्वाहा । भेषजेभ्यः स्वाहा ।
अजायैकपदे स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा । तेजसे स्वाहा ब्रह्मवर्चसाय स्वाहा ।
अहये बुधियाय स्वाहा प्रोष्ठपदेभ्यः स्वाहा । प्रतिष्ठाये स्वाहा ।
पूष्णे स्वाहां रेवत्ये स्वाहां । पशुभ्यः स्वाहां ।
अश्विभ्याः स्वाहाऽश्वयुग्भ्याः स्वाहा । श्रोत्राय स्वाहा श्रुत्ये स्वाहा ।
यमाय स्वाहाऽपभरणीभ्यः स्वाहा । राज्याय स्वाहाऽभिजित्ये स्वाहा ।
॥ पंचशान्ति ॥
शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृहस्पतिः।
शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि।
त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मं वदिष्यामि । ऋतं वदिष्यामि । सत्यं वदिष्यामि । तन्मामवतु ।
तद्वक्तारमवतु । अवतु माम् । अवतु वक्तारम् ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
शं नो मित्रः शं वरुणः। शं नो भवत्वर्यमा। शं न इन्द्रो बृहस्पितः।
शं नो विष्णुरुरुक्रमः। नमो ब्रह्मणे। नमस्ते वायो। त्वमेव प्रत्यक्षं ब्रह्मांसि।
त्वामेव प्रत्यक्षं ब्रह्मा वादिषम्। ऋतमं वादिषम्। सत्यमं वादिषम्। तन्मामावीत्।
तद्वक्तारमावीत्। आवीन्माम् । आवीद्वक्तारम्॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
सह नाववतु । सह नों भुनक्तु । सह वीर्यं करवावहै ।
तेजस्वि नावधीतमस्तु मा विद्विषावहै ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥
```

नमों वाचे या चोदिता या चानुदिता तस्ये वाचे नमो नमो वाचे नमो वाचस्पतये नम ऋषिभ्यो मन्त्रकद्भ्यो मन्त्रपतिभ्यो मा मामृषयो मन्त्रकतो मन्त्रपतयः परा दुर्माऽहमृषीन् मन्त्रकतो मन्त्रपतीन् परादां वैश्वदेवीं वाचमुद्यासः शिवामद्स्तां जुष्टां देवेभ्यः शर्म मे द्योः शर्म पृथिवी शर्म विश्वमिदं जगत्। शर्म चन्द्रश्च सूर्यश्च शर्म ब्रह्मप्रजापती। भूतं वदिष्ये भुवनं वदिष्ये तेजो वदिष्ये यशो वदिष्ये तपो वदिष्ये ब्रह्म वदिष्ये सत्यं विद्षये तस्मा अहमिद मुपस्तरण मुपस्तृण उपस्तरणं मे प्रजाये पशूनां भूया दुपस्तरण महं प्रजाये पश्नां भूयासं प्राणापानो मृत्योमां पातं प्राणापानो मा मां हासिष्टं मधुं मनिष्ये मधुं जनिष्ये मधुं वक्ष्यामि मधुं विद्ष्यामि मधुमतीं देवेभ्यो वाचमुद्यास १ शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभाये पितरोऽनुमदन्तु ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥ तच्छं योरावृणीमहे । गातुं यज्ञायं । गातुं यज्ञपंतये । देवीस्स्वस्तिरंस्तु नः । स्वस्तिर्मानुषेभ्यः। ऊर्ध्वं जिंगातु भेषजम्। शन्नो अस्तु द्विपदें। शं चतुष्पदे ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ नमकम् ॥

॥ ॐ नमो भगवते रुद्राय॥
ॐ नमस्ते रुद्र मन्यवं उतोत इषवे नमः। नमस्ते अस्तु धन्वने बाहुभ्यामुत ते नमः॥
या त इषुः शिवतमा शिवम् बभूव ते धनुः। शिवा शर्व्या या तव तया नो रुद्र मृडय॥
याते रुद्र शिवा तनूरघोराऽपापकाशिनी। तया नस्तनुवा शन्तमया गिरिशन्ताभिचाकशीहि॥
यामिषुं गिरिशंत हस्ते बिभर्ष्यस्तवे। शिवां गिरिश्र तां कुरु मा हिश्सीः पुरुषं जगत्॥
शिवेन वचसा त्वा गिरिशाच्छावदामिस। यथा नः सर्वमिज्जगदयक्ष्म श्रमनाअसत्

अध्यवोचद्धिवक्ता प्रथमो दैव्यो भिषक्। अही ५ श्च सर्वाञ्जम्भयन्त्सर्वाश्च यातुधान्यः॥ असो यस्ताम्रो अरुण उत बभ्रुः सुमङ्गलः। ये चेमा॰ रुद्रा अभितो दिक्षु श्रिताः न – – । सहस्रशोऽवैषा १ हेड ईमहे ॥ असौ योऽवसपति नीलग्रीवो विलोहितः। उतैनं गोपा अंदुशन्नदृशन्नुदहार्यः॥ याश्च ते हस्त इषवः परा ता भंगवो वप । अवतत्य धनुस्तवश सहस्राक्ष शतेषुधे ॥ निशीर्य शल्यानां मुखां शिवोनः सुमनां भव । विज्यं धनुः कपर्दिनो विशल्यो बाणवा १ उत ॥ अनेशन्नस्येषव आभुरस्य निषङ्गिथिः। या ते हेतिर्मीद्धुष्टम हस्ते बभूव ते धनुः॥ तयाऽस्मान् विश्वतस्त्वमयक्ष्मया परिब्भुज । नमस्ते अस्त्वायुधायानातताय धृष्णवे ॥ उभाभ्यामुत ते नमो बाहुभ्याम् तव धन्वने । परि ते धन्वनो हेतिरस्मान्वृणक्तु विश्वतः ॥ अथो य इंषुधिस्तवारे अस्मन्निधेहि तम्। नमस्ते अस्तु भगवन्विश्वेश्वरायं महादेवायं त्रयम्बकाय त्रिपुरान्तकाय त्रिकाग्निकालाय कालाग्निरुद्राय नीलकण्ठाय मृत्युंजयाय सर्वेश्वरायं सदाशिवायं श्रीमन्महादेवायं नमः ॥१॥ नमो हिरण्यबाहवे सेनान्ये दिशां च पतये नमो नमो वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यः पशूनां पतये नमो नमः सस्पिञ्जराय त्विषीमते पथीनां पतये नमो नमो बभ्छुशाय विव्याधिनेऽन्नानां पतये नमो नमो हरिकेश्योपवीतिने पुष्टाणं पतये नमो नमो भवस्य हेत्ये जगतां पतये नमो नमो रुद्रायातताविने क्षेत्राणां पतये नमो नमस्सूतायाहन्त्याय वनानां पतये नमो नमो रोहिताय स्थपतये वृक्षाणं पतये नमो नमो मन्त्रिणे वाणिजाय कक्षाणं पतये नमो नमो भुवंतये वारिवस्कृधायौषधीनां पतये नमो नम उच्चैर्घोषायाक्रन्द्यते पत्तीनाम् पतये नमो नमः कृथ्त्नवीताय धावते सत्वनां पतये नमः ાર ા नमः सहमानाय निव्यादिन आव्याधिनीनां पत्ये नमो

नमः ककुभायं निषङ्गिणे स्तेनानां पतये नमो नमो निषङ्गिण इषुधिमते तस्कराणां पतये नमो नमो वञ्चते परिवञ्चते स्तायूनां पतये नमो नमो निचेरवे परिचरायारण्यानां पतये नमो नमः सुकाविभ्यो जिघा श्सद्भ्यो मुष्णतां पतये नमो नमोऽसिमद्भ्यो नक्तंचरद्भ्यः प्रकृन्तानां पतये नमो नम उष्णीषिने गिरिचराय कुलुञ्चानां पतये नमो नम इषुमद्भ्यो धन्वाविभ्यश्च वो नमो नमं आतन्वानेभ्यं प्रतिद्धानेभ्यश्च वो नमो नमं आयच्छद्भ्यो विसृजद्भ्यश्च वो नमो नमोऽस्यंद्भ्यो विध्यंद्भ्यश्च वो नमो नम आसीनेभ्यः शयानेभ्यश्च वो नमो नमः स्वपद्भ्यो जाग्रद्भ्यश्च वो नमो नमस्तिष्ठद्भ्यो धावद्भ्यश्च वो नमो नमः सभाभ्यः सभापतिभ्यश्च वो नमो नमो अश्वेभ्योऽश्वंपतिभ्यश्च वो नमः ॥३॥ नमं आव्यधिनीभयो विविध्यन्तीभ्यश्च वो नमो नम उगणाभ्यस्तृ १ हतीभ्यश्च वो नमो नमो गृत्सेभ्यो गृत्सपतिभ्यश्च वो नमो नमो व्रातेभ्यो व्रातपतिभ्यश्च वो नमो नमो गणेभ्यो गणपतिभ्यश्च वो नमो नमो विरूपेभ्यो विश्वरूपेभ्यश्च वो नमो नमो महद्भ्यः , क्षुल्लकेभ्यश्च वो नमो नमो रथिभ्योऽरथेभ्यश्च वो नमो नमो रथेभ्यो रथपतिभ्यश्च वो नमो नमः सेनाभ्यः सेनानिभ्यंश्च वो नमो नमः , क्षत्तृभ्यः संग्रहीतृभ्यंश्च वो नमो नमस्तक्षंभ्यो रथकारेभ्यंश्च वो नमो नमः कुलालेभ्यः कर्मा रेभ्यश्च वो नमो नमः पुञ्जिष्टैभ्यो निषादेभ्यश्च वो नमो नम इषुकृद्भ्यो धन्वकृद्भ्यश्च वो नमो नमों मृगयुभ्यः श्वनिभ्यश्च वो नमो नमः श्वभ्यः श्वपंतिभ्यश्च वो नमः 118 11 नमो भवाय च रुद्राय च नमः शर्वाय च पशुपतये च नमः सहस्राक्षायं च शतधन्वने च नमों गिरिशायं च शिपिविष्टायं च

नमों मीढुष्टमाय चेषुमते च नमों ह्रस्वायं च वामनायं च नमों बृहते च वर्षीयसे च नमों वृद्धायं च संवृद्धने च नमो अग्रियाय च प्रथमायं च नमं आशवें चाजिरायं च नमः शीग्रियाय च शीभ्याय च नम ऊम्याय चावस्वन्याय च नमः स्त्रोतस्याय च द्वीप्याय च ॥५॥ नमों ज्येष्ठायं च कनिष्ठायं च नमंः पूर्वजायं चापरजायं च नमो मध्यमाय चापगल्भाय च नमो जघन्याय च बुध्नियाय च नमः सोभ्याय च प्रतिसर्याय च नमो याम्याय च क्षेम्याय च नमं उर्वर्याय च खल्याय च नमः श्लोक्याय चाऽवसान्याय च नमो वन्याय च कक्ष्याय च नमः श्रवाय च प्रतिश्रवाय च नम आशुषेणाय चाशुरथाय च नमः शूराय चावभिन्दते च नमों वर्मिणे च वरूथिने च नमो बिल्मिने च कविचने च नमः श्रुतायं च श्रुतसेनायं च ॥ ६॥ नमों दुन्दुभ्याय चाहनन्याय च नमों धृष्णवे च प्रमृशाय च नमों दूताय च प्रहिताय च नमो निषङ्गिणे चेषुधिमते च नमस्तीक्ष्णेषवे चायुधिने च नमः स्वायुधाय च सुधन्वने च नमः स्नुत्याय च पथ्याय च नमः काट्याय च नीप्याय च नमः सूद्याय च सरस्याय च नमो नाद्याय च वैशन्ताय च नमो मेघ्याय च विद्युत्याय च नम ईध्रियाय चातप्याय च नमो वात्याय च रेष्मियाय च नमो वास्तव्याय च वास्तुपाय च 11 9 11 नमः सोमाय च रुद्रायं च नमस्ताम्रायं चारुणायं च नमः शङ्गायं च पशुपतये च नम उग्राय च भीमाय च नमो अग्रेवधाय च दूरेवधाय च नमो हन्त्रे च हनीयसे च

नमों वृक्षेभ्यो हरिकेशेभ्यो नमस्ताराय नमश्शांभवे च मयोभवे च नमः शंकराय च मयस्कराय च नमः शिवाय च शिवतराय च नमस्तीर्थ्याय च कूल्याय च नमः पार्याय चावार्याय च नमः प्रतरणाय चोत्तरणाय च नम आतार्याय चालाद्याय च नमः शष्ट्याय च फेन्याय च नमः सिकत्याय च प्रवाह्याय च ॥ ८॥ नमं इरिण्याय च प्रपथ्याय च नमः किश्हालाय च क्षयणाय च नमः कपर्दिने च नमः काट्याय च गह्नरेष्ठाय च नमो हृद्य्याय च निवेष्प्याय च नमः पाश्सव्याय च रजस्याय च नमः शुष्क्याय च हरित्याय च नमो लोप्याय चोलप्याय च नम ऊर्व्याय च सूर्म्याय च नमः पर्ण्याय च पर्णश्चाय च नमोऽपगुरमाणाय चाभिघ्नते च नम आख्विदते च प्रिंखवदते च नमों वः किरिकेभ्यों देवाना हद्येभ्यो नमों विक्षीणकेभ्यो नमो विचिन्वत्केभ्यो नम आनिर्हतेभ्यो नम आमीवत्केभ्यः 11 9 11 द्रापे अन्धंसस्पते दरिंद्रन्नीलंलोहित। एषां पुरुषाणामेषां पंशूनां मा भेर्माऽरो मो एषां किंचनाममत् ॥ १० ।१ ॥ या ते रुद्र शिवा तनूः शिवा विश्वाह भेषजी। शिवा रुद्रस्य भेषजी तया नो मृड जीवसे ॥ १० ।२ ॥ इमा र रुद्रायं तवसे कपर्दिने क्षयद्वीराय प्रभरामहे मतिम्।। यथा नः शमसद्द्विपदे चतुष्पदे विश्वं पुष्टं ग्रामे अस्मिन्ननातुरम् ॥ १० ।३ ॥ मृडा नों रुद्रोत नो मयस्कृधि क्षयद्वीराय नर्मसा विधेम ते। यच्छं च योश्च मनुरायजे पिता तद्श्याम तव रुद्र प्रणीतौ 11 80 18 11 मा नो महान्तमुत मा नो अर्भकं मा न उक्षन्तमुत मा न उक्षितम्।

मा नोऽवधीः पितरं मोत मातरं प्रिया मा नस्तनुवो रुद्र रीरिषः	ાા १૦ ાપ ાા
मानस्तोके तनये मा न आयुषि मा नो गोषु मा नो अश्वेषु रीरिषः।	
वीरान्मा नो रुद्र भामितोऽवधी र्हविष्मन्तो नमसा विधेम ते	॥ १० ।६ ॥
रक्षा च नो अधि च देव ब्रूह्मधा च नः शर्म यच्छ द्विबर्हाः	॥ १० ।७ ॥
- ' - ' - ' - ' - ' - ' - ' - ' - ' - '	
मृडा जरित्रे रुद्र स्तवानो अन्यन्ते अस्मन्निवपन्तु सेना	॥ १० ।८ ॥
परिणो रुद्रस्य हेतिर्वृणक्तु परि त्वेषस्य दुर्मतिरघायोः।	
अव स्थिरा मघवद्भ्यस्तनुष्व मीढ्वस्तोकाय तनयाय मृडय	॥ १० ।९ ॥
मीद्धुष्टम शिवतम शिवो नः सुमना भव ।	
परमे वृक्ष आयुधन्निधाय कृत्तिं वसान आचर पिनाकं बिभ्रदागहि	॥ १० ।१० ॥
विकिरिद विलोहित नमस्ते अस्तु भगवः।	
यास्ते सहस्र १ हेतयोन्यमस्मन्निवपन्तु ताः	॥ १० ।११ ॥
सहस्राणि सहस्रधा बाहुवोस्तव हेतयः।	
तासामीशानो भगवः पराचीना मुखा कृधि	॥ १० ।१२ ॥
सहस्राणि सहस्रशो ये रुद्रा अधि भूम्याम् ।	
- ।	॥ ११ ।१ ॥
जस्मिन् महत्यर्णवेऽन्तरिक्षे भवा अधि	॥ ११ ।२ ॥
-	॥ ११ ।३ ॥
्	11 88 18 11
ये वृक्षेषु सस्पिंजरा नीलग्रीवा विलोहिताः	॥ ११ ।५॥
	॥ ११ ।६ ॥

```
ये अन्नेषु विविध्यन्ति पात्रेषु पिबतो जनान्
                                                                            ॥ ११ ।७ ॥
ये पथां पंथिरक्षंय ऐलबृदा यव्युधः
                                                                            11 55 15 11
ये तीर्थानि प्रचरन्ति सृकावन्तो निषङ्गिणः
                                                                            ॥ ११ ।९॥
य एतावन्तश्च भूयाश्सश्च दिशो रुद्रा वितस्थिरे
तेषा र सहस्रभयोजने ऽवधन्वानि तन्मसि
                                                                           11 55 150 11
नमों रुद्रेभ्यो ये पृथिव्यां येन्तरिक्षे ये दिवि येषामन्नं वातों वर्षमिषं
वस्तेभ्यो दश प्राचीर्दश दक्षिणा दश प्रतीचीर्दशोदींचीर्दशोध्वास्तिभ्यो
नमस्ते नो मृडयन्तु ते यं द्विष्मो यश्च नो द्वेष्टि तं वो जम्भे द्धामि
                                                                           11 88 188 11
त्रयंबकं यजामहे सुगन्धिं पुष्टिवर्धनम्।
उर्वारुकमिव बन्धनान्मृत्यो-मुक्षीय माऽमृतात्
                                                                   11 8 11
यो रुद्रो अग्नौ यो अप्सु य ओषधीषु
यो रुद्रो विश्वा भुवनाऽऽविवेश तस्मे रुद्राय नमो अस्तु
                                                                    11 7 11
तमुष्टुहि यः स्विषुः सुधन्वा यो विश्वस्य क्षयति भेषजस्य ।
यक्ष्वामहे सोमनसाय रुद्रं नभोभिर्देवमसुरं दुवस्य
                                                                    ॥३॥
अयं मे हस्तो भगवानयं मे भगवत्तरः।
- न न न
अयं मे विश्वभेषजोऽयश शिवाभिमर्शनः
                                                                   11 8 11
ये ते सहस्रमयुतं पाशा मृत्यो मर्त्याय हन्तवे। तान् यज्ञस्य
मायया सर्वानवं यजामहे । मृत्यवे स्वाहां मृत्यवे स्वाहां
                                                                   || 4||
ओं नमो भगवते रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि । प्राणानां ग्रन्थिरसि
रुद्रो मा विशान्तकः। तेनान्नेनाप्यायस्व
                                                                    ॥६॥
नमो रुद्राय विष्णवे मृत्युर्मे पाहि ।
॥ ओं शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥
```

॥ चमकम् ॥

अग्नविष्णू सजोषसेमा वर्धन्तु वां गिरंः। द्युम्नेर्वाजेभिरागतम्॥
वाजश्च मे प्रसवश्च मे प्रयतिश्च मे प्रसितिश्च मे धीतिश्च मे क्रतुश्च मे स्वरश्च मे श्लोकश्च मे
श्रावश्च मे श्रुतिश्च मे ज्योतिश्च मे सुवश्च मे प्राणश्च मेऽपानश्च मे
व्यानश्च मेऽसुश्च मे चित्तं च म आधीतं च मे वाक मे मनश्च मे चक्षुश्च मे श्लोत्रं च मे
दक्षश्च मे बलं च म ओजश्च मे सहश्च म आयुश्च मे जरा च म आत्मा च मे तनूश्च मे
इाम च मे वर्म च मेऽङ्गानि च मेऽस्थानि च मे परूर्णि च मे इारीराणि च मे ॥१॥

ज्येष्ठ्यं च म आधिपत्यं च मे मन्युश्च मे भामश्च मेऽमश्च मेऽम्भश्च मे जेमा च मे

मिहिमा च मे विरिमा च मे प्रिथमा च मे वर्ष्मा च मे द्राघुया च मे वृद्धं च मे

वृद्धिश्च मे सत्यं च मे श्रद्धा च मे जगच्च मे धनं च मे वराश्च मे त्विषिश्च मे

क्रीडा च मे मोदश्च मे जातं च मे जिनिष्यमाणं च मे सूक्तं च मे सुकृतं च मे वित्तं च मे

वेद्यं च मे भूतं च मे भविष्यच मे सुगं च मे सुपथं च म ऋद्धं च म ऋद्धिश्च मे

क्रितं च मे क्रुप्तिश्च मे मितिश्च मे सुमितिश्च मे

॥ २॥

रां च मे मयश्च मे प्रियं च मेऽनुकामश्च मे कामश्च मे सौमनसश्च मे भद्रं च मे
श्रेयश्च मे वस्यश्च मे यराश्च मे भगश्च मे द्रविणं च मे यन्ता च मे धर्ता च मे क्षेमश्च मे
धृतिश्च मे विश्वं च मे महश्च मे संविच्च मे ज्ञात्रं च मे सूश्च मे प्रसूश्च मे सीरं च मे
लयश्च म ऋतं च मेऽमृतं च मेऽयक्ष्मं च मेऽनामयच्च मे जीवातुश्च मे दीर्घायुत्वं च मे
ऽनिमत्रं च मेऽभयं च मे सुगं च मे रायनं च मे सूषा च मे सुदिनं च मे
॥ ३॥

उर्क में सूनृता च में पर्यश्च में रसश्च में घृतं च में मधु च में सिग्धश्च में सपीतिश्च में कृषिश्च में वृष्टिश्च में जैत्रं च म औद्भिद्यं च में रियश्च में रायश्च में पुष्टं च में पुष्टिश्च में 11 8 11

अश्मां च मे मृत्तिका च मे गिरयश्च मे पर्वताश्च मे सिकताश्च मे वनस्पतयश्च मे
हिरण्यं च मेऽयश्च मे सीसं च मे त्रपृश्च मे श्यामं च मे लोहं च मेऽग्निश्च म आपश्च मे
वीरुधश्च म ओषधयश्च मे कृष्टपच्यं च मेऽकृष्टपच्यं च मे ग्राम्याश्च मे
पश्चव आरण्याश्च यज्ञेन कल्पन्तां वित्तं च मे वित्तिश्च मे भूतं च मे भूतिश्च मे वसु च मे
वसतिश्च मे कर्म च मे शिश्च मेऽर्थश्च म एमश्च म इतिश्च मे गतिश्च मे
॥ ५॥

अश्रुश्च मे रिहमश्च मेऽदाभ्यश्च मेऽधिपतिश्च म उपाश्चुश्च मेऽन्तर्यामश्च म

ऐन्द्रवायश्च मे मैत्रावरुणश्च म आश्विनश्च मे प्रतिप्रस्थानश्च मे शुक्रश्च मे मन्थी च म

आग्रयणश्च मे वैश्वदेवश्च मे धुवश्च मे वेश्वानरश्च म ऋतुग्रहाश्च मेऽतिग्राह्याश्च म

ऐन्द्राग्नश्च मे वेश्वदेवाश्च मे मरुत्वतीयाश्च मे माहेन्द्रश्च म आदित्यश्च मे

सावित्रश्च मे सारस्वतश्च मे पोष्णश्च मे पालीवतश्च मे हारियोजनश्च मे

॥ ७॥



इध्मश्च मे बर्हिश्च मे वेदिश्च मे धिष्णियाश्च मे स्नुचश्च मे चमसाश्च मे ग्रावाणश्च मे स्वरवश्च म उपरवाश्च मेऽधिषवणे च मे द्रोणकलशश्च मे वायव्यानि च मे पूतभृच म आधवनीयश्च म आग्नीघ्रं च मे हविर्घानं च मे गृहाश्च मे सदश्च मे पुरोडाशाश्च मे पचताश्च मेऽवभृथश्च मे स्वगाकारश्च मे 11 6 11 अग्निश्च मे घर्मश्च मेऽर्कश्च मे सूर्यश्च मे प्राणश्च मेऽश्वमेधश्च मे पृथिवी च मेऽदितिश्च मे स्तोमश्च मे यजुश्च मे दीक्षा च मे तपश्च म ऋतुश्च मे व्रतं च मेऽहोरात्रयो र्वृष्ट्या बृहद्रथन्तरे च मे यज्ञेन कल्पेताम् 11 9 11 गर्भाश्च मे वत्साश्च मे त्र्यविश्च मे त्र्यवी च मे दित्यवाट् च मे दित्योही च मे पञ्चाविश्व मे पञ्चावी च मे त्रिवत्सश्च मे त्रिवत्सा च मे तुर्यवाट् च मे तुर्योही च मे पष्ठवाट् च मे पष्ठोही च म उक्षा च मे वशा च म ऋषभश्च मे वेहच्च मेऽनड्वाञ्च मे धेनुश्च म आयुर्यज्ञेन कल्पतां प्राणो यज्ञेन कल्पतामपानो यज्ञेन कल्पतां व्यानो यज्ञेन कल्पतां चक्षुर्यज्ञेन कल्पता श्रोत्रं यज्ञेन कल्पतां मनो यज्ञेन कल्पतां वाग्यज्ञेन कल्पतामात्मा यज्ञेन कल्पतां यज्ञो यज्ञेन कल्पताम् 11 80 11 एका च मे तिस्त्रश्च मे पञ्च च मे सप्त च मे नव च म एकाद्श च मे त्रयोद्श च मे पञ्चदश च मे सप्तदश च मे नवदश च म एकविश्शतिश्च मे त्रयोविश्शतिश्च मे पञ्चवि श्वातिश्च मे सप्तवि श्वातिश्च मे नववि श्वातिश्च म एकत्रि श्वाच मे त्रयस्त्रिश्राच मे चतस्त्रश्च मेऽष्टो च मे द्वाद्श च मे षोडश च मे विश्शतिश्च मे चतुर्वि श्वातिश्च मेऽष्टावि श्वातिश्च मे द्वात्रि श्वाच मे षट्त्रि श्वाच मे चत्विर श्वाच मे चतुश्चत्वारि श्राच मेऽष्टाचत्वारि श्राच मे वाजश्च प्रसवश्चापिजश्च कर्तुश्च सुवश्च मूर्घा च व्यक्षियश्चान्त्यायनश्चान्त्यश्च भोवनश्च भुवनश्चाधिपतिश्च 11 88 11

ॐ इडा देवहूर्मनुर्यज्ञनी र्बृहस्पित रुक्था मदानि शश्सिषिद्धिश्वे देवाः सूक्तवाचः पृथिवी मातर्मा मा हिश्सीर्मधु मनिष्ये मधु जिनष्ये मधु विद्यामि मधु विद्यामि मधुमती देवेभ्यो वाचमुद्यास्थ शुश्रूषेण्यां मनुष्येभ्यस्तं मा देवा अवन्तु शोभाये पितरोऽनुमदन्तु ॥ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥

॥ पुरुष सूक्तं ॥

ॐ सहस्रंशीर्षा पुरुषः। सहस्राक्षः सहस्रंपात्। स भूमिं विश्वतो वृत्वा। जत्यतिष्ठदृशाङ्गुलम्। पुरुष एवेद् सर्वम्। यद्भूतं यच्च भव्यम्। उतामृतत्वस्येशानः। यदन्नेनातिरोहंति। एतावानस्य महिमा। त्रिपादूर्ध्व उदैत्पुरुषः। पादौऽस्येहाऽऽभवात्पुनः। ततो विश्वङ्व्यंक्रामत्। साशनानशने अभि । तस्माँद्विराडंजायत । विराजो अधि पूर्ण्षः । स जातो अत्यंरिच्यत । पश्चाद्भमिमथो पुरः । यत्पुरुषेण हविषा । देवा यज्ञमतन्वत । वसन्तो अस्यासीदाज्यम् । ग्रीष्म इध्मः शरद्धविः । सप्तास्यासन्परिधयः। त्रिः सप्त समिधः कृताः। देवा यद्यज्ञं तन्वानाः। अबध्नन्पुरुषं पशुम् । तं यज्ञं बर्हिषि प्रौक्षन् । पुरुषं जातम्यतः । तेनं देवा अयंजन्त । साध्या ऋषंयश्च ये । तस्माद्यज्ञात्सर्वहुतः । संभृतं पृषदाज्यम् । पशू शस्ता श्रश्वेके वायव्यान् । आरण्यान्ग्राम्याश्च ये । तस्माँ चज्ञात्सर्वहुतः । ऋचः सामानि जिज्ञरे । छन्दा श्रीस जिज्ञरे तस्मात् । यजुस्तस्मादजायत । तस्मादश्वां अजायन्त । ये के चों भयाद्तः । गावों ह जिज्ञरे तस्मात्। तस्माजाता अजावयः। यत्पुरुषं व्यद्धुः।



कतिधा व्यंकल्पयन् । मुखं किर्मस्य को बाह्र । कावूरू पादांवुच्येते । ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीत्। बाह्र राजन्यः कृतः। ऊरू तदस्य यद्वैश्यः। पद्भ्याः शूद्रो अजायत । चन्द्रमा मनसो जातः । चक्षोः सूर्यो अजायत । मुखादिन्द्रंश्चाग्निश्चं। प्राणाद्वायुरंजायत। नाभ्यां आसीदन्तरिक्षम्। शीर्ष्णो द्योः समवर्तत । पद्भग्यां भूमिर्दिशः श्रोत्रात् । तथां लोका । अंकल्पयन् । सर्वाणि रूपाणि विचित्य धीरः। नामानि कृत्वाऽभिवदन् यदास्ते। धाता पुरस्ताद्यमुदाजहारं । शकः प्रविद्वान्प्रदिशश्चतंस्रः । तमेवं विद्वानमृतं इह भवति । नान्यः पन्था अयनाय विद्यते । यज्ञेन यज्ञमयजन्त देवाः। तानि धर्माणि प्रथमान्यांसन्। ते ह नाकं महिमानः सचन्ते । यत्र पूर्वे साध्याः सन्ति देवाः । ॥ उत्तर नारायणं॥ अद्भग्नः संभूतः पृथिव्ये रसांच । विश्वकर्मणः समवर्तताधि । वेदाहमेतं पुरुषं महान्तम्। आदित्यवर्णं तमसः परस्तात्। तमेवं विद्वानमृतं इह भवति । नान्यः पन्थां विद्यतेयंऽनाय । प्रजापतिश्चरति गर्भे अन्तः। अजायमनो बहुधा विजायते। तस्य धीराः परिजानन्ति योनिम्। मरीचीनां पदिमच्छन्ति वेदसः। यो देवेभ्य आतपति । यो देवानां पुरोहितः । पूर्वो यो देवेभ्यो जातः । नमों रुचाय ब्राह्मये। रुचं ब्राह्मम् जनयन्तः। देवा अग्रे तदंब्रुवन्। यस्त्वैवं ब्राह्मणो विद्यात्। तस्य देवा असन् वशे । हीश्च ते लक्ष्मीश्च पत्न्यौ ।

```
अहोरात्रे पार्श्वे । नक्षत्राणि रूपम् । अश्विनो व्यात्तम् । इष्टम् मनिषाण ।
अमुं मनिषाण । सर्वम् मनिषाण ।
॥ महा नारायणं॥
ॐ ॥ सहस्रशीर्षं देवं विश्वाक्षं विश्वशम्भुवं ।
विश्वं नारायणं देवमक्षरं परमं पदम्।
विश्वतः परमान्नित्यं विश्वं नारायण १ हरिम्।
विश्वमेवेदं पुरुषस्तद्विश्वमुपंजीवति ।
पतिं विश्वस्यात्मेश्वरः शाश्वतः शिवमच्युतम्।
नारायणं महाज्ञेयं विश्वात्मानं परायणम्।
नारायणपरो ज्योतिरात्मा नारायणः परः।
नारायण परं ब्रह्म तत्वं नारायणः परः।
नारायणपरो ध्याता ध्यानम् नारायणः परः।
यच किञ्चिज्जगत्सर्वं दुश्यते श्रूयतेऽपि वा॥
अन्तर्बाहिश्च तत्सर्वं व्याप्य नारायणः स्थितः।
अनन्तमव्ययं कविश्समुद्रेऽन्तं विश्वशम्भुवम्।
पह्मकोश प्रतीकाश हृदयं चाप्यधोमुखम्।
अधो निष्टया वितस्यान्ते नाभ्यामुपरि तिष्ठति ।
ज्वालमालाकुलं भाति विश्वस्यायतनं महत्।
सन्तंतः शिलाभिस्तुलम्बत्याकोशसन्निभम्।
तस्यान्ते सुषिर सूक्ष्मं तस्मिन् त्सर्व प्रतिष्ठितम्।
तस्य मध्ये महानग्नि विश्वाचिविश्वतोमुखः।
```

सोऽग्रभुग्वि भजन्तिष्ठन्नाहारमजरः कविः। तिर्यगूर्ध्वमधरशायी रश्मयस्तस्य सन्तंता। सन्तापयति स्वं देहमापादतलमस्तकः। तस्य मद्ये विह्निशिखा अणीयोध्वां व्यवस्थितः। नीलतोयदंमध्यस्थाद्विद्युल्लेखेव भास्वरा। नीवारशूकवत्तन्वी पीता भास्वत्यणूपमा। तस्याः शिखाया मध्ये परमात्मा व्यवस्थितः। स ब्रह्म स शिवः स हरिः सेन्द्रः सोऽक्षरः परमः स्वराद्। ऋत सत्यं परं ब्रह्म पुरुषं कृष्णपिङ्गलम्। ऊर्ध्वरेतं विरूपाक्षं विश्वरूपाय वै नमो नमः। ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

॥ नचिकेतम्॥

गच्छंति प्रतिष्ठाम् । हिर्ण्यं वा अग्ने नाचिकेतस्याय-तनं प्रतिष्ठा । य एवं वेदं । आयतंनवान् भवति । गच्छित प्रतिष्ठाम्। यो ह वा अग्ने नांचिकेतस्य शरीरं वेद्। स शरीर एव स्वर्गं लोकमेति। हिरण्यं वा अग्ने नाचिकेतस्य शरीरम् । य एवं वेदं । स शरीर एव स्वर्गं लोकमेति। अथो यथा रुक्म उत्तप्तो भाय्यात्। एवमेव स तेजसा यशसा। अस्मि । अस्मि । अस्मि । उरवों ह वै ना-मैते लोकाः। ये ऽवरेणादित्यम्। अर्थ हैते वरी-या सो लोकाः। ये परेणादित्यम्। अन्त वन्तश ह वा एष क्षय्यं लोकं जयिति। यो ऽवरेणादित्यम्। अथ हैषोऽ नन्त-मपार-म-क्षय्यं लोकं जयति । यः परेणादित्यम् । अनन्तश् ह वा अपार म-क्षय्यं लोकं जयिति। यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते । य उ चैन मेवं वेद । अथो यथा रथे तिष्ठन् पक्षसी पर्या वर्तमाने प्रत्य-पेक्षते । एव महो रात्रे प्रत्य-पेक्षते। नास्यां होरात्रे लोक माप्नुतः। यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते । य उ चैन मेवं वेद । उशन् ह वै वाज श्रवसः सर्व वेदसं ददो। तस्य ह नचिकेता नाम पुत्र आंस। त ह कुमार सन्तम्। दक्षिणासु नीयमानासु श्रद्धाऽऽविवेश । स होवाच। तत कस्मे मां दास्य-सीति। द्वितीयं तृतीयम्।



त ह परीत उवाच । मृत्यवे त्वा ददामीति ॥ त ह-स्मो-त्थितं वाग भिवं -दति । गौतम कुमार मितिं । स होवाच। परेहि मृत्यो र्गृहान्। मृत्यवे वै त्वाऽदा मिति। तं वै प्रवसंन्तं गन्ता-सीति होवाच। तस्य स्म तिस्रो रात्रीर-नाश्वान् गृहे वसतात्। स यदि त्वा पृच्छेत्। कुमार कित रात्री र-वाथ्सी-रिति। तिस्र इति प्रति ब्रूतात । किं प्रथमा र रात्रि माइना इति । प्रजां त इति । किं द्वितीया मिति । पशू शस्त इति । किं तृतीया मिति । साधुकृत्यान्त इति । तं वे प्रवसन्तं जगाम । तस्यं ह तिस्रो रात्री रनाश्वान् गृह उवास । तमागत्यं पप्रच्छ । कुमार कित रात्री र-वाथ्सी-रिति । तिस्र इति प्रत्युवाच । किं प्रथमा रात्रि माइना इति । प्रजान्त इति । किं द्वितीया मिति । पशू शस्त इति । किं तृतीया मिति । साधुकृत्यां त इति । नमस्ते अस्तु भगव इति होवाच । वरं वृणीष्वेति । पितरमेव जीवन्नया-नीति । द्वितीयं वृणीष्वेति । इष्टापूर्तयो-र्मेऽक्षितिं ब्रूहीति होवाच । तस्मे हैत-मग्निं नाचिकेत-मुवाच । ततो वै तस्यै-ष्टापूर्ते ना क्षीयते । नास्ये-ष्टापूर्ते क्षीयते । यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्। तृतीयं वृणीष्वेति । पुनर्मृत्योर्मेऽपजितिं ब्रूहीति होवाच । तस्मे हैतमग्निं नाचिकेतमुवाच। ततो वै सोऽपं पुनर्मृत्युमं जयत्। अपं पुनर्मृत्यं जंयति।



यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्॥ प्रजापतिर्वे प्रजाकाम स्तपो ऽतप्यत । स हिरण्य मुद्रास्यत् । तद्ग्नौ प्रास्यत्। तद्स्मै नाच्छद्यत्। तद्द्वितीयं प्रास्यत्। तद्स्मे नैवाच्छद्यत्। तत्तृतीयं प्रास्यंत्। तद्स्मे नैवाच्छंदयत्। तदात्मन्नेव हृदय्येऽग्नो वैश्वानरे प्रास्यंत्। तदंस्मा अच्छंदयत्। तस्माद्धिरण्यं कनिष्ठं धनानाम्। भुञ्ज-त्प्रियतमम् । हृदय-जश हि । स वै तमेव नाविन्दत् । यस्मै तां दक्षिणा-मनेष्यत्। ता १ स्वायेव हस्ताय दक्षिणा-यानयत्। तां प्रत्यं गृह्णात्। दक्षांय त्वा दक्षिंणां प्रतिं गृह्णामीतिं। सोऽदक्षत दक्षिणां प्रतिगृह्यं। दक्षते ह वे दक्षिणां प्रतिगृह्यं। य एवं वेदं॥ एत-द्वस्म वै तद्धि-द्वा स् सो वाज-श्रवसा गोतमाः। - । अप्यनू देश्यां दक्षिणां प्रति गृह्णन्ति । उभयेन वयं दंक्षिष्या-मह एव दक्षिणां प्रति गृह्येतिं। तेऽद्क्षन्त द्क्षिणां प्रतिगृह्यं। द्क्षते ह वै द्क्षिणां प्रतिगृह्यं। य एवं वेदं । प्रहान्यं ख्लीनाति ॥ त १ हैतमेके पशुबन्ध एवोत्तर वेद्यां चिन्वते। उत्तर-वेदि सम्मित एषोऽग्नि-रिति वद्न्तः। तन्न तथा कुर्यात्। एत मग्निं कामेन व्यर्धयेत्। स एनं कामेन व्यर्द्धः। कामेन व्यर्धयेत्।



सोम्ये वावैन मध्वरे चिन्वीत। यत्र वा भूयिष्ठा आहुतयो हूयेरन्नू। एत मग्निं कामेन समर्धयति। स एनं कामेन समृद्धः। कामेन समर्द्धयति। अथ हैनं पुर-ऋष्यः। उत्तर वेद्या मेव सत्रियम चिन्वत। ततो वै तेऽविन्दन्त प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोक-मंजयन्न्। विन्दतं एव प्रजाम्। अभि स्वर्गं लोकं जयित। यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्॥ अर्थ हैनं वायुर् ऋद्धिकामः । यथा न्युप्त मेवोपं दधे। ततो वै स एता मृद्धिं मार्ध्नोत्। यामिदं वायुर् ऋदः। एता मृद्धि मृध्नोति। यामिदं वायुर् ऋदः। यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्॥ अथ हैनं गोबलो वार्ष्णः पशुकामः। पाङ्क-मेव चिक्ये। पञ्च पुरस्तात्। पञ्च दक्षिणतः। पञ्च पश्चात्। पञ्चो त्तरत । एकां मध्ये । ततो वै स सहस्रं पशून् प्राप्नोत् । प्र सहस्रं पशूनाप्नोति । यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते । य उ चैन मेवं वेद ॥ अथ हैनं प्रजापित ज्येष्ठियकामो यशस्कामः प्रजननकामः। त्रवृतं मेव चिक्ये । सप्त पुरस्तात् । तिस्रो दक्षिणतः । सप्त पश्चात्। तिस्र उत्तरतः। एकां मध्ये।



ततो वै स प्र यशो ज्येष्ठयं माप्नोत्। एतां प्रजातिं प्राजायत । यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते । उपस्थो योनि र्मध्यमा । प्र यशो ज्येष्ठ्यं माप्नोति । ______ एतां प्रजातिं प्राजायन्ते । यामिदं प्रजाः प्रजायन्ते । यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्॥ अथ हैनं मिन्द्रो ज्येष्ठचकामः। ऊर्ध्वा एवो पद्धे। ततो वै स ज्येष्ठ्यम गच्छत्। ज्येष्ठ्यं गच्छति। यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्॥ अथ हैन मसा वादित्यः स्वर्ग कामः। प्राची-रेवो पद्धे। ततो वै सोऽभि स्वर्गं लोकम जयत्। अभि स्वर्गं लोकं जयिति। यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते। य उ चैन मेवं वेद्॥ स यदीच्छेत्। तेजस्वी यशस्वी ब्रह्मवर्चसी स्यामिति। प्राङा-होतु र्धिष्ण्या दु-थ्सपेत्। येयं प्रागा द्यशस्वती। सा मा प्रोणोंतु । तेजसा यशसा ब्रह्मवर्चसे नेति । तेजस्व्येव यशस्वी ब्रह्मवर्चसी भवति॥ अथ यदीच्छेत्। भूयिष्ठं मे श्रद्दं धीरन्न्। भूयिष्ठा दक्षिणा नये-युरिति । दक्षिणासु नीय मानासु प्राच्येहि प्राच्येहीति प्राची जुषाणा वेत्वा ज्यस्य स्वा-हेति स्रुवेणोप हत्या हवनीये जुहुयात्।



```
भूयिष्ठ मेवास्मे श्रद्दं धते । भूयिष्ठा दक्षिणा नयन्ति ॥
पुरीष मुपधाय । चिति क्लुप्ति भिरभि मृश्य ।
अग्निं प्रणीयोप समाधाय । चर्तस्त्र एता आहुंती र्जुहोति ।
त्वमंग्ने रुद्र इति शत रुद्री-यस्य रूपम्।
अग्ना विष्णू इति वसो र्धारायाः। अन्न पत इत्यन्न होमः।
सप्त ते अग्ने समिधः सप्त जिह्वा इति विश्व-प्रीः॥
अथो या अस्मिन् ल्लोके देवताः। तासाश् सायुज्यश् सलोकतां माप्नोति।
यां द्वितीयां मुप दर्घाति । अन्तरिक्ष लोकं तयाऽभि जयित ।
अथो या अन्तरिक्ष लोके देवताः। तासाश सायुज्यश सलोकतां माप्नोति।
यां तृतीया मुप द्रधाति । अमुं तया लोकमभि जयिति ।
अथो या अमुष्मिन् ल्लोके देवताः। तासाश सायुज्यश सलोकतां माप्नोति।
अथो या अमूरि-तरा अष्टा-दंश।
य एवामी उर-वश्च वरीया सश्च लोकाः। तानेव ताभि रभि जयित।
कामचारों ह वा अस्यो रुषुं च वरीयस्सु च लोकेषुं भवति।
यो ऽग्निं नाचिकेतं चिनुते । य उ चैन मेवं वेद ॥
संवथ्सरो वा अग्नि नाचिकेतः। तस्य वसन्तः शिरः।
ग्रीष्मो दक्षिणः पक्षः। वर्षा उत्तरः। शर-त्पुच्छम् ।
मासाः कर्मकाराः। अहोरात्रे शत रुद्रीयम्।
पर्जन्यो वसोर्धाराँ । यथा वै पर्जन्यः सुवृष्टं वृष्ट्वा ।
प्रजाभ्यः सर्वान् कामा न्थ्संपूरयति।
```



॥ मृत संजीवनी सूक्तम्॥



॥ ऋचां प्राची ॥

ऋचां प्राची महती दिगुंच्यते । दक्षिणा माहुर्य जुंषाम-पाराम् । - ' अथर्वणा मिङ्गरसां प्रतीची । साम्ना मुदीची महती दिगुंच्यते ॥ ऋग्भिः पूर्वाह्ने दिवि देव ईयते। यजुर्वेदे तिष्ठति मध्ये अह्नः। सामवेदे-नास्त मये महीयते । वेदेर शून्य स्त्रि-भिरेति सूर्यः ॥ ऋग्भ्यो जाता सर्वशो मूर्ति माहुः। सर्वा गति -र्याजुषी हैव शश्वत्। सर्वं तेजः साम-रूप्यश् हं शश्वत्। सर्वश् हेदं ब्रह्मणा हेव सृष्टम्॥ ऋग्भ्यो जातं वैश्यं वर्ण-माहुः। यजुर्वेदं क्षत्रियस्यां हुर्यो-निम्। सामवेदो ब्राह्मणानां प्रसूतिः। पूर्वे पूर्वेभ्यो वच एत-दूचुः॥ आदर्श मग्निं चिन्वानाः। पूर्वे विश्व सृजोऽमृताः। शतं वर्ष सहस्राणि । दीक्षिताः सत्त्रमां सत ॥ तप आसी दूह पतिः। ब्रह्म ब्रह्माऽभव थ्स्वयम्। सत्यः ह होतेषा मासीत्। यद्विश्व सृज आसंत॥ अमृतमेभ्य उदंगायत्। सहस्रं परिवथ्सरान्। भूत १ हं प्रस्तो तेषा मासींत्। भविष्य तप्रतिं चाहरत्॥ प्राणो अध्वर्युरं भवत्। इदश सर्वश सिषां-सताम्। अपानो विद्वाना-वृतः । प्रति प्रातिष्ठ दध्वरे ॥



आर्तवा उपगातारः । सदस्यां ऋतवोऽभवन्न् । अर्ध-मासाश्च मासाश्च। चमसा ध्वर्यवोऽभवन्न ॥ अशर् सद् ब्रह्मण स्तेजः। अच्छा-वाकोऽभव द्यशः। ऋतमेषां प्रशास्ताऽऽसीत्। यद्विश्व सृज आस्तत॥ उर्या-जान मुदं वहत्। ध्रुव-गोपः सहोऽभवत्। ओजोऽभ्यं -ष्टौद् ग्राव्णणः। यद्विश्व सृज आसंत॥ अपचितिः पोत्रीयाम यजत्। नेष्ट्रीयाम यज-त्विषिः। आग्नीद्ध्रा द्विदुषी सत्यम् । श्रद्धा हैवा यंज-थ्स्वयम् ॥ इरा पत्नी विश्व सृजाम्। आकृतिर पिनद् ढविः। इध्म १ ह क्षुच्चैभ्य उग्रे। तृष्णा चाव-हता मुभे॥ वागेषा सुब्रह्मण्या ऽसीत् । छन्दो योगान् विजानती । कल्प तन्त्राणि तन्वानाऽहः। सर् स्थाश्च सर्वशः॥ अहोरात्रे पंशुपाल्यो । मुहूर्ताः प्रेष्या अभवन्न् । मृत्यु स्तदं भव द्वाता । शिम-तोय्रो विशां पितः ॥ विश्व सृजः प्रथमाः सत्त्र मासत । सहस्र समं प्रसु-तेन यन्तः । ततो ह जज्ञे भुवनस्य गोपाः। हिरण्मयः शकुनि र्बह्म नाम॥ येन सूर्य स्तपति तेज सेद्धः। पिता पुत्रेण पितृमान् योनि योनौ। नावेदवि-न्मनुते तं बृहन्तम्। सर्वानु-भु मात्मा-न संपराये॥ एष नित्यो महिमा ब्राह्मणस्य। न कर्मणा वर्धते नो कनीयान्। तस्यै-वात्मा पद्वित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते पापकेन॥ पञ्च पञ्चा शत स्त्रि-वृतः संवथ्सराः। पञ्च पञ्चा शतः पञ्चदशाः। पञ्च पञ्चा शतः सप्त दशाः। पञ्च पञ्चा शतं एकविश्शाः।

विश्व सृजाश् सहस्र संवथ्सरम्। एतेन वै विश्व सृज इदं विश्वम सृजन्त।

यद्विश्वम सृजन्त। तस्मा द्विश्व सृजः॥

विश्वमेना ननु प्रजायते। ब्रह्मणः सायुज्यश् सलोकतां यन्ति।

एता सा मेव देवतानाश् सायुज्यम्। सार्ष्टिताश् समान लोकतां यन्ति।

य एत दुपयन्ति। ये चैन त्प्राहुः। येभ्य श्चैन त्प्राहुः। ओम्॥

कृष्ण यजुर्वेदीय तैत्तिरीय संहिता

वेदादयः सप्तकाण्ठाः प्रथम पञ्चाति ।

॥ अथ प्रथम काण्डे प्रथमः प्रक्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।

इषे त्वो र्जे त्वा वायवः स्थो पायवः स्थ देवो वः सविता प्राऽपंयतु श्रेष्ठतमाय कर्मण आप्यायध्व मिन्नया देवभाग मूर्जस्वतीः पयस्वतीः प्रजावती रनमीवा अयक्ष्मा मा वः स्तेन ईशत माऽघश्च सो रुद्रस्य हेतिः परि वो वृणक्तु ध्रुवा अस्मिन् गोपतौ स्यात बह्वी र्यजमानस्य पश्नून् पाहि॥

॥ अथ द्वितीय काण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।

वायव्य श्रेंश्वेतमा लभेत भूतिकामो वायुर्वे क्षेपिष्ठा देवता वायुमेव स्वेन भाग धेयेनोप धावित स एवेनं भूतिं गमयित भवत्येवाऽित क्षिप्रा देवते त्याहुः सैन मीश्वरा प्रदह इत्ये तमेव सन्तं वायवे नियुत्वत आ लभेत नियुद्धा अस्य धृति धृत एव भूति मुपेत्य प्रदाहाय भवत्येव ॥



॥ अथ तृतीय काण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।

॥ अथ चतुर्थ काण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।

युञ्जानः प्रथमं मनं स्तत्वायं सिवता धियः।

अग्निं ज्योति र्निचाय्य पृथिव्या अध्याऽभरत्॥

युक्तवाय मनसा देवान् थ्सुवर्यतो धिया दिवम्।

बृहज्ज्योतिः करिष्यतः सिवता प्र सुवाति तान्॥

युक्तेन मनसा वयं देवस्य सिवतुः सवे। सुवर्गयाय शक्त्ये॥

युञ्जते मन उत युञ्जते धियो विप्रा विप्रस्य बृहतो विपश्चितः।

वि होत्रा दधे वयुना विदेक इत्॥

॥ अथ पञ्चम काण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।



॥ अथ षष्ठ काण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।

प्राचीनवश्चा इश्वेति देव मनुष्या दिशो व्यभ-जन्त प्राचीन्देवा दक्षिणा

पतरः प्रतीचीं मनुष्या उदीचीश्चा यत्प्राचीनवश्चा अङ्करोति देवलोकमेव

तद्यजमान उपावर्तते परिश्रय त्यन्तर् हितो हि देवलोको मनुष्य लोका

उन्नास्मा ल्लोकात् स्वेतव्य मिवेत्याहुः को हि तद्देद्द यद्य मुष्मिन् ल्लोकेऽस्ति

वा न वेति दिक्ष्वती काशान् करोति॥

॥ अथ सप्तम काण्डे प्रथमः प्रश्नः ॥ प्रथमपञ्चाति ।

प्रजननं ज्योति रिग्न र्देवतानां ज्योति विराद् छन्दसां ज्योति विराद् वाचौऽग्नौ न्याने ज्योति रिग्द् वाचौऽग्नौ न्याने तिष्ठते विराजमिभ सं पद्यते तस्मात्त ज्ज्योति रुच्यते द्वौ स्तोमौ प्रातः सवनं वहतो यथा प्राणश्चाऽपानश्च द्वौ माध्यन्दिन सवनं यथा चक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ न्याने प्रातः सवनं यथा वक्षुश्च श्रोत्रं च द्वौ न्याने प्रातेष्ठा च पुरुष सिम्मतो वा एष यङ्जोऽस्थूरिः॥

॥ अथ सप्तम काण्डे प्रथमः प्रश्नः॥ अन्त्यपञ्चाति।



तैतिरीय यजुर्बाह्मणा

शख अष्टकत्रयः प्रथम पञ्चाति।

॥ प्रथमाष्टके प्रथम प्रक्तः॥ प्रथम पञ्चाति।

ब्रह्म संधत्तं तन्मे जिन्वतम्। क्षत्र संधत्तं तन्मे जिन्वतम्।
इष संधत्तं तां मे जिन्वतम्। ऊर्ज संधत्तं तां मे जिन्वतम्।
रियथ संधत्तं तां मे जिन्वतम्। पुष्टि संधत्तं तां मे जिन्वतम्।
प्रजाथ संधत्तं तां मे जिन्वतम्। पर्शून्त्संधत्तं तान्मे जिन्वतम्।
पर्श्वतोसि जनधाः। देवास्त्वां राुक्रपाः प्रणयन्तु॥ सुवीराः प्रजाः प्रजनय न्परीहि।

॥ द्वितीयाष्टके प्रथम प्रश्नः ॥ प्रथम पञ्चाति ।

अङ्गिरसो वे सत्र मांसत। तेषां पृश्णि धर्मा धुगा-सीत्। सर्जी षेणा जीवत्।

तेऽब्रुवन्। कस्मे नु सत्र मास्महे। येऽस्या ओषधीर्न जन-याम इति।

ते दिवो वृष्टिम सृजन्त। यावन्तः स्तोका अवा-पद्यन्त। तावती-रोषधयोऽजायन्त।

ता जाताः पितरो विषेणा लिम्पन्। तासां जग्ध्वा रुप्यन्त्येत्।

॥ तृतीयाष्टके प्रथम प्रश्नः ॥ प्रथम पञ्चाति ।

अग्निनंः पातु कृत्तिकाः। नक्षत्रं देविमिन्द्रियम्। इद्मासां विचक्षणम्। हिवरासं जुहोतन। यस्य भान्ति रश्मयो यस्य केतवः। यस्येमा विश्वा भुवनानि सर्वा। स कृत्तिकाभि रिभ संवसानः। अग्निनों देव स्सुविते द्धातु॥ प्रजापते रोहिणी वेतु पत्नी। विश्वस्त्रपा बृहती चित्र भानुः। सा नो यज्ञस्य सुविते द्धातु।



॥ तृतीयाष्टके नवम प्रश्नः ॥ प्रथम पञ्चाति ।

॥ तृतीयाष्टके नवम प्रश्नः॥ अन्त्य पञ्चाति।

य द्र्श पूर्ण मासौ यजते। अश्वस्यैव मेध्यस्य पदे पदे जुहोति।
एत द्नुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य पदे पदे जुह्वित।
यो वा अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तनं वेद।
अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने जुहोति।
असौ वा आदित्योऽश्वः। स आहवनीय मा गच्दित। तिद्व वर्तते।
यदिन होत्रं जुहोति। अश्वस्यैव मेध्यस्य विवर्तने जुहोति।
एत द्नुकृति ह स्म वै पुरा। अश्वस्य मेध्यस्य विवर्तने विवर्तने जुह्वित।

॥ काटके प्रथम प्रश्नः ॥ प्रथम पञ्चाति ।



दर्शा दृष्टा दर्शतां विश्व-रूपा सुदर्शना। आप्यायमाना प्यायमाना प्यायां सूनृतेरा । आपूर्यमाणा पूर्यमाणा पूरयन्ती पूर्णा पौर्णमासी ॥ दाता प्रदाताऽऽनन्दो मोदः प्रमोदः। आवेशय-न्निवेशयन् थ्संवेशंनः सश्शांन्तः शान्तः । ॥ काटके तृतीय प्रश्नः॥ अन्त्य पश्चाति। तस्यै वात्मा पदवित्तं विदित्वा। न कर्मणा लिप्यते पापकेन॥ पञ्चपञ्चा शतं स्त्रि-वृतः संवथ्सराः॥ पञ्चपञ्चा शतः पञ्चद्शाः। पञ्चपञ्चा शतः सप्तद्शाः। पञ्चपञ्चा शतं एकविश्शाः। विश्व सृजार सहस्र संवथ्सरम्। एतेन वै विश्व सृज इदं विश्वम सृजन्त। यद्विश्वम सृजन्त । तस्मा द्विश्व सृजः ॥ विश्व मेना ननु प्रजायते । ब्रह्मणः सार्युज्यश् स लोकतां यन्ति । एतासां मेव देवतानाश् सार्युज्यम् । सार्ष्टिता समान लोकतां यन्ति । य एत दुपयन्ति । ये चैनत्प्राहुः । येभ्यं श्चेनत्प्राहुः। ॥ आरण्यके प्रथम प्रश्नः ॥ प्रथम पञ्चाति । ॐ भद्रं कर्णेभिः शृणुयामं देवाः। भद्रं पश्येमा क्षभिर्यजेत्राः। स्थिरेरङ्गे स्तुष्टुवा सस्तनूभिः। व्यशेम देवहितं यदायुः। स्वस्ति न इन्द्रो वृद्धश्रवाः। स्वस्ति नः पूषा विश्ववेदाः। स्वस्ति नस्ताक्ष्यों अरिष्टनेमिः। स्वस्ति नो बृहस्पतिर्द्धातु॥ आपं -मापा-मपः सर्वाः । अस्मा-दस्मा-दितोऽमुतः ॥ अग्नि-र्वायुश्च सूर्यश्च ।

॥ आरण्यके दशम प्रश्नः॥ अन्त्य पश्चाति।

तस्यैवं विदुषों यज्ञ-स्यात्मा यजमानः श्रद्धा पत्नी शरीर मिध्म-मुरो वेदि र्लोमानि बर्हि र्वेदः शिखा हृद्यं यूपः काम आज्यं मन्युः पशु-स्तपोऽग्नि-र्दमः शमयिता दीक्षा यद-श्रांति तद्धविर्य-ितपबित तद्स्य सोमपानं यद्रमते तदुपसदो यत्सञ्चर-त्युपविश-त्युत्तिष्ठते च स प्रवग्यों यन्मुखं तदा-हवनीयो या व्याहृति राहुति र्यदस्य विज्ञानं तज्जुहोति यत्सायं प्रातरित तत्सिमधं यत्प्रात-र्मध्यन्दिन सायं च तानि सर्वनानि ये अहोरात्रे ते दुर्शपूर्णमासौ येऽर्धमासाश्च मासाश्च ते चांतुर्मास्यानि य ऋतवस्ते पशुबन्धा ये संवत्सराश्च परिवत्सराश्च तेऽहर्गणाः सर्ववेदसं वा एतत्सत्रं यन्मरणं तद्वभृथं एतद्वे जरामर्य-मग्निहोत्र सत्रं य एवं विद्वा-नुद्गयने प्रमीयते देवानामेव महिमानं गत्वाऽऽदित्यस्य सायुज्यं गच्छत्यथ यो दक्षिणे प्रमीयते पितृणा मेव महिमानं गत्वा चन्द्रमसः सायुज्यं सलोकता माप्नोत्येतौ वै सूर्या चन्द्रमसो र्माहिमानो ब्राह्मणो विद्वा नभि-जयित तस्माद् ब्रह्मणो महिमान माप्नोति तस्माद् ब्रह्मणों महिमानं मित्युपनिषत्॥

॥ घोषशांति ॥



वास्तुस्स भूया द्योऽस्मान् द्वेटि यं च वयं द्विष्मः॥ प्रतिष्ठाऽसि प्रतिष्ठावन्तो भूयास्म मा प्रतिष्ठाया श्चित्-स्मह्य प्रतिष्ठस्स भूया द्योऽस्मान् द्वेटि यं च वयं द्विष्मः॥ आ वात वाहि भेषजं वि वात वाहि यद्रपः। त्व १ हि विश्व भेषजो देवानां दूत ईयसे ॥ द्वाविमो वातौ वात आसिन्धो राप रावतः। दक्षं मे अन्य आवातु पराऽन्यो वातु यद्रपः॥ यददो वात ते गृहें ऽमृतंस्य निधिर् हितः। ततों नो देहि जीवसे ततों नो धेहि भेषजम्। ततों नो मह आवह वात आवातु भेषजम्। शंभू मैयो भूनो हृदे प्रण आयू शिष तारिषत्॥ इन्द्रंस्य गृहोंऽसि तं त्वा प्रपंचे सगु स्सार्श्वः। सह यन्मे अस्ति तेन ॥ भूः प्रपद्ये भुवः प्रपद्ये सुवः प्रपद्ये भूर्भुवस्सुवः प्रपद्ये वायुं प्रपद्येऽनातां देवतां प्रपद्येऽइमानमा खणं प्रपद्ये प्रजापते र्बह्मकोशं ब्रह्म प्रपंच ओं प्रपंचे ॥ अन्तरिक्षं म उर्वन्तरं बृहद्ग्नयः पर्वताश्च यया वातं स्स्वस्त्या स्वस्ति मां तयां स्वस्त्या स्वंस्ति मानंसानि ॥ प्राणापानौ मृत्योमां पातं प्राणापानौ मा मा हासिष्टं मिय मेधां मिय प्रजां मय्यग्निस्तेजो दधातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं द्धातु



```
मियं मेधां मियं प्रजां मिय सूर्यो भ्राजो दधातु ॥
द्युभि रक्तुभिः परिपात मस्मा नरिष्टेभि रश्विना सौभगेभिः।
तन्नों मित्रो वरुणो मामहन्ता मदिति स्सिन्धुः पृथिवी उत द्योः॥
कर्या नश्चित्र आभुवदूती सदावृधस्सखाँ।
कया शर्चिष्ठया वृता॥
कस्त्वा सत्यो मदानां मश्हिष्ठो मथ्स दन्धसः।
दृढा चिंदा रुजे वसुं॥
अभी-षुण स्सर्खीना मविता जरितृणाम्।
शतं भवा स्यूतिभिः॥
वय स्सुपर्णा उपसे दुरिन्द्रं प्रिय मेधा ऋषयो नाधमानाः।
अप ध्वान्त मूर्णुहि पूर्धि चक्षु-र्मु मुग्ध्यस्मा न्निधयेव बद्धान्॥
श न्नो देवीरभिष्टय आपो भवन्तु पीतये ।
शं योरभिस्रवन्तु नः॥
ईशाना वार्याणां क्षयंन्ती श्चर्षणीनाम्।
अपो यांचामि भेषजम्॥
सुमित्रा न आप ओषंधय स्सन्तु दुर्मित्रा स्तस्में
भूया सुर्योऽस्मान् द्वेटि यं च वयं द्विष्मः॥
आपो हिष्ठा मयो भुव स्तान ऊर्जे द्धातन । महेरणाय चक्षसे ॥
योवः शिवतमो रस स्तस्य भाजय तेहनः। उश्चातीरिव मातरः॥
तस्मा अरंगमाम वो यस्य क्षयाय जिन्वंथ । आपो जनयंथा च नः ॥
पृथिवी शान्ता साऽग्निनां शान्ता सा में शान्ता शुचर् शमयतु॥
```



अन्तरिक्षः शान्तं तद्वायुनां शान्तं तन्में शान्तः शुचः शमयतु॥ द्योश्शान्ता साऽऽदित्येन शान्ता सा मे शान्ता शुचर शमयतु॥ पृथिवी शान्ति रन्तरिक्ष शान्ति द्योः शान्ति र्दिशः शान्ति र-वान्तर दिशाः शान्ति रिगनः शान्ति वीयुः शान्ति रादित्यः शान्ति श्चन्द्रमाः शान्ति र्नक्षेत्राणि शान्ति रापः शान्ति रोषंधयः शान्ति र्वनस्पत्यः शान्ति गीः शान्ति रजा शान्ति रश्वः शान्तिः पुरुषः शान्ति र्ब्रह्म शान्ति र्ब्राह्मणः शान्तिः शान्ति रेव शान्तिः शान्तिं में अस्तु शान्तिः ॥ तया ह १ शान्तया सर्व शान्त्या मह्यं द्विपदे चतुष्पदे च शान्तिं करोमि शान्तिं में अस्तु शान्तिः ॥ एह श्रीश्च हीश्च धृतिंश्च तपों मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्म श्रेतानि मोत्तिष्ठन्त मनूत्तिष्ठन्तु मा मा श्रीश्च हीश्च धृतिश्च तपों मेधा प्रतिष्ठा श्रद्धा सत्यं धर्म श्रेतानि मा मा हांसिषुः॥ उदायुंषा स्वायुषो दोषंधीना रसेनो त्पर्जन्यंस्य शुष्मेणो दस्था ममृता अनु ॥ त च्चक्षुं र्देविहंतं पुरस्तां च्छुक्र मुच्चरंत् ।पश्येम शरदं श्शतं जीवेम शरदं श्शतं नन्दाम शरदं इशतं मोदाम शरदं इशतं भवाम शरदं इशत श्राणवाम शरदं इशतं प्रबंवाम शरदं श्शत मजीतास्स्याम शरदं श्शतं ज्योक्च सूर्यं दृशे ॥ य उद्गान् महतोऽर्णवा द्विभ्राजमान स्सरिरस्य मध्या थ्स मा वृषभो लोहिताक्ष स्सूर्यो विपश्चिन् मनसा पुनातु॥ ब्रह्मण रश्चोतन्यसि ब्रह्मण आणि स्थो ब्रह्मण आवपनमसि





॥ ओषधि सूक्तम्॥ या जाता ओषंधयो देवेभ्यं स्त्रियुगं पुरा। मन्दामि बभ्रूणा मह १ शतं धामानि सप्त च ॥ शतं वो अम्ब धामानि सहस्र मुत वो रुहंः। अथा शतकत्वो यूयं मिमं में अगदं कृत ॥ पुष्पावतीः प्रसूर्वतीः फलिनीर फलाउत । अश्वां इव सजित्वरी वीरुधः पार यिष्णवः ॥ ओषधीरिति मातर स्तद्वो देवी रुपं ब्रुवे । रपा शसि विध्नतीरितर पश्चातयमानाः॥ अश्वत्थे वो निषद्नं पर्णे वो वसतिष्कृता । गोभाज इत्किलां सथ यत्स नवथ पूरुषम्॥ यदहंवा जयन्निमा ओषधीर् हस्तं आद्धे। आत्मा यक्ष्मंस्य नश्यति पुरा जीव गृभो यथा॥ यदोषधय स्संगच्छन्ते राजानः समिता विव। विप्रः स उच्यते भिषग्रक्षो हामी वचातनः॥ निष्कृतिर्नाम वो माताथा यूय संकृतीः। सराः पतित्रिणीः स्थन यदा मयति निष्कृत ॥ अन्या वो अन्यामंव त्वन्यान्यस्या उपावत । ताः स्सर्वा ओषंधय संविदाना इदं मे प्रावता वचः॥ उच्छुष्मा ओषंधीनां गावों गोष्ठादिवरते। धन सिन्ध्यन्ति नामात्मानं तव पूरुष ॥

अति विश्वाः परिष्ठाः स्तेन इव व्रजमक्रमुः। ओषधय प्राचुच्य वुर्यात्कं च तनु वा रपः॥ यास्त आतस्तु रात्मानं याँ आवि विशुः पुरः पुरः। तास्ते यक्ष्मं विबाधन्ता मुग्रो मध्यम शीरिव ॥ साकं यंक्ष्म प्रपंत रुयेनेन किकिदीविनां। साकं वातस्य ध्राज्या साकं न्नश्य निहाकया॥ अश्वावती सोमवती मूर्जयन्ती मुदोजसम्। आविंत्सि सर्वा ओषंधी रस्मा अरिष्टतांतये॥ याः फलिनीर्या अफला अपुष्पा याश्चं पुष्पिणीः। बृहस्पति प्रसूता स्तानो मुञ्चन्त्व १ हंसः॥ या ओषंधय सोमराज्ञीः प्रविष्टाः पृथिवी मनु । तासा त्वमं स्युत्तमा प्रणों जीवातंवेसुव ॥ अवपतन्तीरवदन् दिव ओषंधयः परि । यं जीवमश्ज्ञवां महै न स रिष्याति पूरुंषः॥ याश्चेदमुप शृण्वन्ति याश्चे दूरं परागताः। इहसंगत्यता स्सर्वा अस्मे सन्दंत्त भेषजम्॥ मा वो रिषत्खनिता यस्मे चाहं खनामिवः। द्विपश्चतुष्प दस्माक सर्वमस्त्वनातुरम्॥ ओषंघय स्संवदन्ते सोमेन सहराज्ञा । यस्मै करोति ब्राह्मणस्त राजन् पारयामसि ॥ ॥ ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥



॥ मेधासूक्तम्॥

मेधादेवी जुषमाणा न आगाँद्विश्वाची भद्रा सुमनस्यमाना । त्वया जुष्टा जुषमाणा दुरुक्तान् बृहद्वदेम विद्थे सुवीराः। त्वया जुष्ट ऋषिर्भवति देवि त्वया ब्रह्मांऽऽगतश्रीरुत त्वयां। त्वया जुष्टं श्चित्रं विन्दते वसु सानो जुषस्व द्रविणो न मेधे॥ मेधां म इन्दो ददातु मेधां देवी सरस्वती। मेधां मे अश्विनावुभावाधत्तां पुष्करस्रजा। ज्ञामां मेधा सुरभिर्विश्वरूपा हिरण्यवर्णा जगती जगम्या। ऊर्जस्वती पयसा पिन्वमाना सा मां मेधा सुप्रतीका जुषन्ताम्। मियं मेधां मियं प्रजां मय्यग्निस्तेजों द्धातु मियं मेधां मियं प्रजां मयीन्द्रं इन्द्रियं द्धातु मियं मेधां मियं प्रजां मिय सूर्यो भ्राजों दधातु । ॐ महादेव्ये च विद्महे ब्रह्मपत्नी च धीमहि। तन्नो वाणी प्रचोदयात्। ॐ हंस हंसाय विद्महें परमहंसाय धीमहि। तन्नों हंसः प्रचोदयात्। 🕉 शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥



॥ नीळा सूक्तम्॥

विष्णु पत्न्येच विद्यहें श्री भूसख्ये च धीमहि।

तन्नो नीळा प्रचोदयात्॥

उ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥



```
सं समिद्युवसे वृषन्नग्रे विश्वा न्यर्य आ।

इडस्पदे समिध्यसे स नो वसून्या भार॥

सं गच्छध्वं सं वादध्वं सं वो मनांसि जानताम्।

देवा भागं यथा पूर्वे संजानाना उपासाते॥

समानो मन्त्रः समीतिः समानी सामानं मनः सह चित्तमेषाम्।

समानं मन्त्रामिभ मन्त्रये वः समानेना वो हविषा जुहोमि॥

समानी व आकूतिः समाना हृदायानि वः।

समान मस्तु वो मनो यथा वः सु-सहासाति॥

अ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

अ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥

""
```



॥ सरस्वती सूक्तम्॥

प्र णो देवी सरस्वती वाजेभिर्वाजिनीवती । धीनामविञ्यवतु ॥ आ नो दिवो बृहतः पर्वतादा सरस्वती यजतागन्तु यज्ञम्। हवं देवी जुजुषाणा घृताची शग्मां नो वाचमुशती शृणोतु ॥ पावीरवी कन्या चित्रायुः सरस्वती वीर पत्नी धियं धात्। ग्नाभिर च्छिद्र शरण सजोषां दुराधर्षं गृणते शर्म यश्सत्॥ इमा जुह्वांना युष्मदा नमोंभिः। प्रति स्तोम सरस्वती जुषस्व। तव शर्मन् प्रियतमे दुर्घानाः । उपस्थेयाम शरणं न वृक्षम् ॥ यस्ते स्तेनं शशयो यो मयोभूः। येन विश्वा पुष्यंसि वार्याणि। यो रत्नधा वसुविद्यः सुद्रत्रः। सरस्वती तिमह धातवेऽकः॥ सरस्वत्यभि नो नेषि वस्यः। मा पस्फरीः पर्यसा मा न आधंक्। जुषस्व नः सख्यां वेश्यां च । मा त्वत् क्षेत्राण्यरंणानि गन्म ॥ इय शुष्मेमि बिंसखा इवारुजत्। सानुं गिरीणां तविषे मिरूर्मिभिः॥ पारावद्ध्नी मवसे सुवृक्तिभिः। सरस्वती माविवासेम धीतिभिः॥

ॐ शान्तिः शान्तिः शान्तिः॥



॥ सर्प सूक्तम्॥

नमों अस्तु सर्पेभ्यों ये के च पृथिवीमनु । ये अन्तरिक्षे ये दिवि तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ येऽदो रोचने दिवो ये वा सूर्यस्य रिमषु । येषामप्सु सद्ः कृतं तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ या इषवो यातु धानानां ये वा वनस्पती रनुं। ये वाऽ वटेषु शेरते तेभ्यः सर्पेभ्यो नमः॥ ये अन्तरिक्षं पृथिवीं क्षियन्ति । ते न स्सर्पासो हव मार्गामिष्ठाः । ये रोचने सूर्य स्यापि सर्पाः। ये दिवं देवी मनु सञ्चरन्ति। येषामा श्रेषा अनुयन्ति कामम्। तेभ्य स्सर्पेभ्यो मधुम जुहोमि॥ निघृष्वे रसमायुतेः ।कालेर् हरित्वमापन्नेः । इन्द्रायाहि सहस्रयुक् ॥ अग्निर्विभ्राष्टि वसनः। वायुरश्वेतं सिकद्भुकः। संवथ्सरो विषूवर्णैः । नित्यास्तेऽनुचरास्तव ॥ सुब्रह्मण्योश सुब्रह्मण्योश सुब्रह्मण्योम्॥



॥ स्वस्ति सूक्तं ॥

स्वस्ति नौ मिमीतामिश्वना भगः स्वस्ति देव्यदितिरनर्वणः। स्वस्ति पूषा असुरो दधातु नः स्वस्ति द्यावा पृथिवी सुचेतुना ॥ स्वस्तये वायुमुप ब्रवामहे सोमं स्वस्ति भुवनस्य यस्पतिः। बृहस्पतिं सर्वगणं स्वस्तये स्वस्तय आदित्यासो भवन्तु नः॥ विश्वे देवा नो अद्या स्वस्तये वैश्वानरो वसुरग्निः स्वस्तये । देवा अवन्तृभवः स्वस्तये स्वस्ति नो रुद्रः पात्वंहसः॥ स्वस्ति मित्रावरुणो स्वस्ति पथ्ये रेवति । -स्वस्ति न इन्द्रश्चाग्निश्च स्वस्ति नो अदिते कृधि॥ पुनर्द्ताघ्नता जानता संगमेमहि ॥ स्वस्त्ययनं तार्क्ष्यमरिष्टनेमिं महद्भूतं वायसं देवतानां । अंहोमुचमाङगिरसं गयं च स्वस्त्यात्रेयं मनसा च तार्क्ष्यं। प्रयतपाणिः शरणं प्रपद्ये स्वस्ति संबाधेष्वभयं नो असत् ॥ 🕉 शान्तिः शान्तिः शान्तिः ॥



॥ देवीसूक्तम्॥

अहं रुद्रेभिरित्यादि मन्त्रस्य ब्रह्माद्या ऋषयो गायत्र्यादीनि छन्दांसि आद्या देवी देवता देवीसूक्तजपे विनियोगः। अहं रुद्रेभि वीसुभिश्चराम्यह मादितेरुत विश्व देवैः। अहं मित्रा वरुणोभा बिभम्यंह मिन्द्राग्नी अहमश्विनोभा ॥ १॥ अहं सोममाहनसं विभम्यहं त्वष्टारमुत पूषणं भगम् । अहं दुधामि द्रविणं हविष्मते सुप्राव्ये यजमानाय सुन्वते ॥ २ ॥ अहं राष्ट्री संगमनी वसूनां चिकितुषी प्रथमा यज्ञियानाम्। तां मां देवा व्यद्धुः पुरुत्रा भूरिष्ठात्रां भूर्यां वेशयन्तीम् ॥ ३॥ मया सो अन्नमित्त यो विपश्यति यः प्राणिति य ई शृणोत्युक्तम्। अमन्तवो मां त उप क्षियन्ति श्रुधि श्रुंत श्रद्धिवं ते वदामि ॥ ४ ॥ अहमेव स्वयमिदं वदामि जुष्टं देवेभिरुत मानुंषेभिः। यं कामये तं तमुग्रं कृणोमि तं ब्रह्माणं तमृषिं तं सुमेधाम् ॥ ५॥ अहं रुद्राय धनुरा तनोमि ब्रह्मद्विषे शरवे हन्तवा उ। अहं जनाय समदं कृणोम्यहं द्यावापृथिवी आ विवेश ॥ ६॥ अहं सुवे पितरमस्य मूर्धन् मम योनिरप्स्वन्तः संमुद्रे। ततो वितिष्ठे भुवनानु विश्वोतामूं द्यां वर्ष्मणोप स्पृशामि ॥ ७ ॥ अहमेव वात इव प्रवाम्यारभमाणा भुवनानि विश्वा । परो दिवा पर एना पृथिव्ये तावती महिमा सं वभूव ॥ ८ ॥ ॥



॥ मन्त्रपुष्पम् ॥

```
योऽपां पुष्पं वेद् । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।
चन्द्रमा वा अपां पुष्पम् । पुष्पवान् प्रजावान् पशुमान् भवति ।
य एवं वेदं। योऽपा मायतनं वेदं। आयतनवान् भवति॥१॥
अग्निर्वा अपा मायतनम्। आयतनवान् भवति।
ा – – । । । । योऽग्ने रायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वा अग्ने रायतंनम्। आयतंनवान् भवति।
य एवं वेद । योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ॥ २ ॥
वायुर्वा अपा मायतनम्। आयतनवान् भवति।
- - - - - - - - वो वायो रायतनं वेद । आयतनवान् भवति ।
आपो वै वायो रायतनम् । आयतनवान् भवति ।
य एवं वेद्। योऽपा मायतनं वेद्। आयतनवान् भवति॥ ३॥
असो वै तपन्नपा मायतनम्। आयतनवान् भवति।
आपो वा अमुष्य तपत आयतनम्। आयतनवान् भवति।
य एवं वेद । योऽपा मायतनं वेद । आयतनवान् भवति ॥ ४ ॥
चन्द्रमा वा अपा मायतनम्। आयतनवान् भवति।
यश्चन्द्र मस आयतनं वेद् । आयतनवान् भवति ।
```



आपो वै चन्द्रमस आयतनम्। आयतनवान् भवति। य एवं वेद । योऽपामायतनं वेद । आयतनवान् भवति ॥ ५॥ नक्षत्राणि वा अपा मायतनम्। आयतनवान् भवति। यो नक्षत्राणा मायतनं वेदं । आयतनवान् भवति । आपो वे नक्षंत्राणा मायतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेद्। योऽपामायतनं वेद्। आयतनवान् भवति॥ ६॥ पर्जन्यो वा अपा मायतनम् । आयतनवान् भवति । - - | - | - | - | - | यः पर्जन्य स्यायतनं वेदं । आयतनवान् भवति । आपो वै पर्जन्यस्याऽऽयतंनम्। आयतंनवान् भवति। य एवं वेद् । योऽपामायतनं वेद् । आयतनवान् भवति ॥ ७ ॥ संवत्सरो वा अपा मायतनम्। आयतनवान् भवति। यस्संवत्सर स्यायतनं वेद । आयतनवान् भवति । आपो वै संवत्सर स्यायतंनम् । आयतंनवान् भवति । य एवं वेदं। योऽप्सु नावं प्रतिष्ठितां वेदं। प्रत्येव तिष्ठति ॥ ८॥ राजाधि राजाय प्रसह्य साहिने नमो वयं वै श्रवणाय कुर्महे । कुबेराय वे श्रवणाय महाराजाय नमः॥



॥ जयादि होमं॥

```
जयादि होमः कर्म समृध्द्यर्थम् जयादि होमं करिष्ये।
चित्तश्च स्वाहाँ - चित्तायेदंनमम । चित्तिंश्च स्वाहाँ - चित्त्या इदंनमम ।
आकूतश्च स्वाहां - आकूतायेदंनमम । आकूतिश्च स्वाहां - आकूत्त्या इदंनमम ।
विज्ञातश्च स्वाहा - विज्ञातायेदंनमम । विज्ञानश्च स्वाहा - विज्ञानायेदंनमम ।
मनश्च स्वाहा – मनस इदंनमम । शक्वरीश्च स्वाहा – शक्वरीभ्य इदंनमम ।
दर्शश्च स्वाहां – दर्शायेदंनमम । पूर्णमांसश्च स्वाहां – पूर्णमासायेदंनमम ।
बृहश्च स्वाहा – बृहतइदंनमम । रथन्तरश्च स्वाहा – रथन्तरायेदंनमम ।
प्रजापति र्जया निन्द्राय वृष्णे प्रायच्छ दुग्नः पृतनाज्येष्ठ तस्मै विश्व
स्समनमन्त सर्वास्स उग्र स्सिह हव्यों बभूव स्वाहां – प्रजापतय इदंनमम ।
अग्नि भूताना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रं ऽस्यामा शिष्यस्यां
पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – अग्नय इदंनमम ।
इन्द्रो ज्येष्ठाना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रंऽस्यामा शिष्यस्यां
पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – इन्द्रायेदंनमम ।
यमः पृथिव्योऽधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रंऽस्यामा शिष्यस्यां
पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – यमायेदंनमम ।
वायु रन्तरिक्षस्याऽधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रं ऽस्यामा शिष्यस्यां
पुरोधार्यामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – वायव इदंनमम।
सूर्यो दिवोऽधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रंऽस्यामा शिष्यस्यां
पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – सूर्यायेदंनमम ।
```



चन्द्रमा नक्षत्राणामधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – चन्द्रमस इदंनमम। बृहस्पति र्ब्रह्मणोऽधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रं ऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – बृहस्पतय इदंनमम । मित्रस्सत्याना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – मित्रायेदंनमम । वरुणोऽपा मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रंऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – वरुणायेदंनमम । समुद्रः स्रोत्यानामधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रं ऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – समुद्रायेदंनमम । अन्नश् साम्राज्याना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रंऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – अन्नायेदंनमम । सोम ओषंधीना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मंन्नस्मिन् क्षत्रं ऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – सोमायेदंनमम । सविता प्रसवाना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्र ऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – सवित्र इदंनमम। ुद्रः पशूना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – रुद्रायेदंनमम । (अपउपस्पृश्य) त्वष्टा रूपाणा मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रं ऽस्यामा शिष्यस्यां



पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – त्वष्ट्र इदंनमम। विष्णुः पर्वताना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – विष्णव इदंनमम । म्रुतो गणाना मधिपति स्समावत्वस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रऽस्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – मरुद्भ्य इदंनमम । पितरः पितामहाः परेऽवरे ततास्त तामहा इहमाऽव तस्मिन् ब्रह्मन्नस्मिन् क्षत्रं स्यामा शिष्यस्यां पुरोधायामस्मिन् कर्मन्नस्यां देवहूँत्या स्वाहां – पितृभ्य इदंनमम। (अपउपस्पृश्य) (मन्त्रोक्त देवताभ्य इदंनमम) ऋताषा डृत धामा ग्नि र्गन्धव तस्यो षधयोऽप्सरस ऊर्जो नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा अग्नये गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहां ओषधीभ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम । सश्हितो विश्व सामा सूर्यो गन्धर्वः स्तस्य मरीचयोऽप्सरस आयुव नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पानतु तस्मे स्वाहा - - - - सूर्याय गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहा मरीचिभ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम । सुषुम्नः सूर्य रिश्म श्रन्द्रमा गन्धर्वः स्तस्य नक्षत्राण्यऽप्सरसो बेकुरयो नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा चन्द्रमसे गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहां नक्षत्रेभ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम । भुज्यु स्सुपर्णो यज्ञो गन्धर्वः स्तस्य दक्षिणा अप्सरसं स्तवा नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा यज्ञाय गन्धर्वायेदंनमम ।ताभ्यः स्वाहा दक्षिणाभ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम ।



प्रजापति विश्वकर्मा मनो गन्धर्वः स्तस्य क्सीमानय प्सरसो वह्नय नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा इषिरो विश्वव्यंचा वातो गन्धर्वः स्तस्या पौऽप्सरसो मुदा नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा वाताय गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहां अद्भयोऽफ्सरोभ्य इदंनमम । भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च। सनोरास्वाज्यांनि १ रायस्पोष १ सुवीर्य १ संवत्सरीणा १ स्वस्ति १ स्वाहा भुवनस्यपत्ये इदंनमम। परमेष्ठयधिपतिर्मृत्युर्गन्धर्वः स्तस्य विश्वं मप्सरसो भुव नाम स इदं ब्रह्मंक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्मं क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहां मृत्यवे गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहां विश्वस्माऽफ्सरोभ्य इदंनमम । सुक्षितिस्सभूति भंद्रकृ त्सुवर्वा न्पर्जन्यो गन्धर्व स्तस्य विद्युतो ऽप्सरसो रुचो नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा पर्जन्याय गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहां विद्युद्भ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम । दूरे हेतिरमृडयो मृत्युर्गन्धर्व स्तस्य प्रजा अप्सरसो भीरुवो नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा मृत्यवे गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहां प्रजाभ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम । चार्रः कृपणकाशी कामो गन्धर्वः स्तस्या धयौऽप्सरस् श्शोचयंती र्नाम स इदं ब्रह्मक्षत्रं पातु ता इदं ब्रह्म क्षत्रं पान्तु तस्मे स्वाहा



```
कामाय गन्धर्वायेदंनमम । ताभ्यः स्वाहा अधिभ्योऽफ्सरोभ्य इदंनमम ।
सनो भुवनस्य पते यस्य त उपरि गृहा इह च ।
उरुब्रह्मणेस्मे क्षत्राय महि शर्म यच्छ स्वाहाँ भुवनस्यपत्ये ब्रह्मण इदंनमम ।
In a low voice
प्रजापते न त्वदेत-न्यन्यो विश्वा जातानि परिता बंभूव।
यत्कामास्ते जुहुम-स्तन्नो अस्तु वयश्स्याम पतयो रयीणाम्।
प्रजापतय इदंनमम।
Low voice ends
भू स्वाहा – अग्नय इदंनमम।
भुव स्वाहा – वायव इद्नमम ।
सुव स्वाहा – सूर्यायेदंनमम।
यद्स्य कर्मणोऽत्यरीरिचं यद्वान्न्यूनिमहाकरम्।
अग्निष्टत् स्विष्ट कृतद्विद्वान् स्सर्वश् स्विष्टश सुहुतं करोतु स्वाहां ।
अग्नये स्विष्टकृत इदंनमम।
( परिध्य ञ्जनम् लेपकार्यम् परिधिप्रहरः इतरौ प्रहरन् –
  आघार समिधौ प्रहृत्य सर् स्नावं जुहोति) स्वाहा ।
वसुभ्यो रुद्रेभ्यः आदित्येभ्यः सशँ स्रावभागेभ्यः इदंनमम ।
अस्मिन् ----- होमकर्मणि मध्ये स्संभावित मन्त्रलोभादि
सकल दोषस्य प्रायश्चित्तार्थं सर्व प्रायश्चित्तं होष्यामि ।
ॐ भूर्भुवस्सुव स्स्वाहा – प्रजापतय इदंनमम ।
```



```
ज्ञाताज्ञात दोष निर्हरणार्थं अनाज्ञातत्रय होमं करिष्ये।
अनाइातं यदाङ्गातं । यज्ञस्य क्रियते मिथु ।अग्ने तदस्य कल्पय ।
त्वश हिवेत्थं यथा तथशँ स्वाहां । अग्नय इदंनमम । पुरुषसम्मितो यज्ञः ।
यज्ञ पुरुषसम्मितः। अग्ने तदस्य कल्पय। त्वश हिवेत्थं यथा तथशँ स्वाहाँ।
अग्नय इदंनमम । यत्पाकत्रा मनसा दीन दंक्षान । यज्ञस्य मन्वते मर्तासः ।
अग्निष्टध्दोतां कृतु विद्विजानन्न्। यजिष्टो देवा र ऋतुशो यजाति स्वाहां।
अग्नय इदंनमम।
भू स्वाहा – अग्नय इदंनमम।
भुव स्वाहा – वायव इदंनमम।
सुव स्वाहां – सूर्यायेदंनमम।
अस्मिन् ----- होमकर्मणि मध्ये स्संभावित समस्त दोष प्रायश्चित्तार्थं
सर्व प्रायश्चित्तं होष्यामि ।
ॐ भूर्भुवस्सुव स्स्वाहां – प्रजापतय इदंनमम ।
श्री विष्णवे स्वाहाँ – श्री विष्णवे परमात्मन इदंनमम।
नमो रुद्राय पशुपतये स्वाहा – रुद्राय पशुपतय इदंनमम ।
( अपउपस्पृश्य )
```



॥ पूर्णाहुति ॥

अजयस्थाली द्वीं च उत्तरतो निधाय – अपउपस्पृश्य – प्राणान् आयम्य – अग्निं परिषिच्य ।

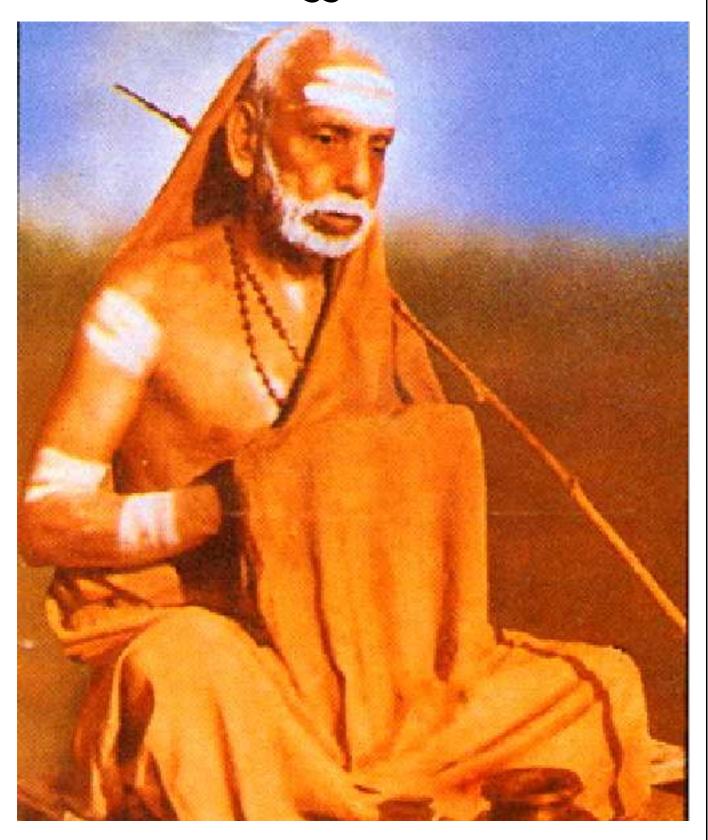
॥ ॐ तत्सत् ॥







॥ श्री गुरुभ्यो नमः॥



॥ हरिः ओम् ॥ तत्सद् ब्रह्मार्पणमस्तु । यद्भद्रम् तन्म आसुव ॥

